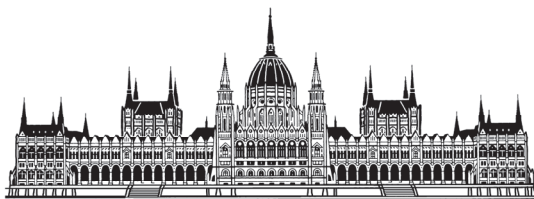

Országgyűlési Napló

*Kövér László, Jakab István és
Latorcai János*
elnöklete alatt

Jegyzők: *Hiszékeny Dezső, Móring József Attila, Pócs János,
Schmuck Erzsébet*

Tárgyai	Hasáb
Az ülés megnyitása	213
Napirenden kívüli felszólalók:	
Harangozó Gábor István (MSZP).....	213
Dr. Budai Gyula vidékfejlesztési minisztériumi államtitkár	214
Harrach Péter (KDNP).....	216
Dr. Rétvári Bence közigazgatási és igazságügyi minisztériumi államtitkár	217
Dr. Szél Bernadett (LMP).....	219
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár	221
Balczó Zoltán (Jobbik)	223
Dr. Rétvári Bence közigazgatási és igazságügyi minisztériumi államtitkár	225
Rogán Antal (Fidesz)	227
Németh Zsolt külügyminisztériumi államtitkár.....	229
Bejelentés napirenden kívüli felszólalókról	230
Bejelentés mentelmi ügyről	230
Döntés önálló indítványok sürgős tárgyalásba vételéről és a napirendi ajánlás módosításáról	231
A sürgősségi javaslat ismertetése:	
Pócs János jegyző	231
Határozathozatal	231
Az ülés napirendjének elfogadása	232
Magyarország minisztériumainak felsorolásáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája	232
Felszólalók:	
Tuzson Bence , a Törvényalkotási bizottság előadója	233
Dr. Bárándy Gergely , a kisebbségi vélemény ismertetője.....	233
Dr. Répássy Róbert közigazgatási és igazságügyi minisztériumi államtitkár.....	236
Dr. Schiffer András (LMP).....	237
Gúr Nándor (MSZP).....	238
Kiss László (MSZP)	240
Dr. Bárándy Gergely (MSZP)	242
Bejelentés képviselői mandátumról történő lemondásról:	
Bajnai György Gordon (független)	243
Mentelmi ügyek:	
Dr. Józsa István (MSZP) mentelmi ügye	243
Felszólaló:	
Dr. Vejkey Imre , a Mentelmi bizottság elnöke, a bizottság előadója	243
Határozathozatal	244
Pócs János (Fidesz) mentelmi ügye	244
Felszólaló:	
Dr. Kerényi János , a Mentelmi bizottság előadója.....	244
Határozathozatal	245
Dr. Harangozó Tamás (MSZP) mentelmi ügye	245
Felszólaló:	
Kulcsár Gergely , a Mentelmi bizottság előadója	245
Határozathozatal	246

Dr. Simon Miklós (Fidesz) mentelmi ügye	246
Felszólaló:	
Dr. Vejkey Imre , a Mentelmi bizottság elnöke, a bizottság előadója	246
Határozathozatal	247
Dr. Budai Gyula (Fidesz) mentelmi ügye	247
Felszólaló:	
Dr. Vejkey Imre , a Mentelmi bizottság elnöke, a bizottság előadója	247
Határozathozatal	248
Magyarország minisztériumainak felsorolásáról szóló törvényjavaslat benyújtott összegző módosító javaslatról való döntés	248
Zárószavazás	249
Személyi ügyek:	
A Magyarországi nemzetiségek bizottsága elnevezése, új bizottsági tisztségviselők és tagok megválasztása	249
Az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló 10/2014. (II. 24.) OGY határozat módosításáról szóló országgyűlési határozati javaslat általános vitája.....	250
Balla György (Fidesz), a napirendi pont előadója.....	250
Felszólalók:	
Gulyás Gergely , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	252
Dr. Bárándy Gergely , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	254
Dr. Apáti István , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	257
Dr. Schiffer András , az LMP képviselőcsoportja részéről.....	261
Balla György (Fidesz) előterjesztői válasza.....	264
Egyes törvényeknek a Magyarország minisztériumainak felsorolásáról szóló törvénnyel összefüggő módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája	267
Dr. Vejkey Imre (KDNP), a napirendi pont előadója	267
Felszólalók:	
Dr. Rétvári Bence közigazgatási és igazságügyi minisztériumi államtitkár	269
Tuzson Bence , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	270
Dr. Bárándy Gergely , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	272
Dr. Staudt Gábor , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	276
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	278
Szabó Szabolcs (független)	280
Napirenden kívüli felszólalók:	
Kiss László (MSZP)	281
Ikotity István (LMP)	283
Farkas Gergely (Jobbik)	285
Novák Előd (Jobbik).....	287
Demeter Márta (MSZP)	289
Bejelentés az Országgyűlés következő üléséről	292
Az ülés bezárása	292
Az ülésen jelen voltak:	
DR. FAZEKAS SÁNDOR vidékfejlesztési miniszter, DR. BUDAI GYULA államtitkár, DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, DR. HENDE CSABA honvédelmi miniszter, NÉMETH ZSOLT külügyminisztériumi államtitkár, VARGA MIHÁLY nemzetgazdasági miniszter, DR. NAVRACSICS TIBOR közigazgatási és igazságügyi miniszter, DR. RÉPÁSSY RÓBERT és DR. RÉTVÁRI BENCE államtitkárok, DR. KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, BALOG ZOLTÁN emberi erőforrások minisztere, DR. SEMJÉN ZSOLT tárca nélküli miniszter.	

Az Országgyűlés tavaszi ülészakának
5. ülésnapja
2014. május 26-án, hétfőn
(13.04 óra - Elnök: Kövér László
Jegyzők: Hiszékeny Dezső és Pócs János)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés tavaszi ülészakának 5. ülésnapját megnyitom. Tájékoztatatom önöket, hogy az ülés vezetésében Pócs János és Hiszékeny Dezső jegyző urak lesznek a segítségemre.

Tisztelt Ház! A mai napon **napirend előtti felszólalásra** jelentkezett Harangozó Gábor István képviselő úr, az MSZP részéről: „Kinek szánja a magyar földet a kormány?” címmel.

A képviselő úré a szó.

HARANGOZÓ GÁBOR ISTVÁN (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A tegnapi esti részvételi adatok és az eredmények abban erősítették meg, hogy ha azt szeretnénk, hogy az emberek jobban odafigyeljenek ránk, és ne forduljanak el tőlünk, akkor nekünk csak az ország és az emberek dolgaival szabad foglalkoznunk. *(Közbeszólások a kormánypartok sorából. - Az elnök cseppet.)*

A vidéki élet létezésének alapja a magyar föld, ezért a mai napirend előtti felszólalásomban én ezzel a kérdéssel fogok foglalkozni.

A kormányzati propaganda szokásos eleme a termőföldről folytatott közbeszédben a magyar föld védelme attól, hogy külföldiek rátehessék a kezüket. Műkörmös kezektől persze nem siet megvédeni a kormány a termőföldet, de a betűje szerint arról szól a törvény, hogy a magyar föld nem kerülhet külföldi tulajdonba. Nos, tisztelt képviselőtársaim, ez az, ami nem igaz. A kormányoldal nyitva hagyta ugyanis a kerti kiskaput ahhoz, hogy a külgazdasági kapcsolatokban preferált országok polgárai és gazdasági társaságai Magyarországon magyar föld felett rendelkezési jogot szerezhessenek. Ahogy láttam, az új kormányzati struktúra éppen jó keretet ad majd ehhez.

Tisztelt Képviselőtársak! Ha bármi elhomályosítaná a tisztánlátást, engedjék meg, hogy megmagyarázzam, hogyan lehetséges a magyar földet orosz, azeri, török vagy bármely más állampolgárnak vagy cégnek a kezére juttatni. *(Közbeszólások a Jobbik soraiból.)* Vegyünk egy konkrét példát! Egy magyarországi gazdasági társaság, jogi személy a földtörvény hatálybalépése előtt jogszerűen megszerezhetett termőföldet, mondjuk, megszerzett ezer hektárt. Ez a tulajdonjog május 1-je után is az övé marad. Mi történik, ha például ebben a gazdasági társaságban 25 százaléknyi üzletrészt megvesz egy orosz, azeri, török vagy a keleti nyitás jegyében bármely más külföldi személy vagy cég? Megteheti? Igen.

Tisztelt Képviselőtársaim! Megteheti, ugyanis semmi nem tiltja, hogy ilyen módon befolyást szerezzen a földtulajdon felett olyan személy vagy gazdasági társaság, amely közvetlenül nem vehetne termőföldet. Persze, nem is közvetlenül a földet veszi meg, hanem a céget, amelyiknek a termőföld a tulajdonában van. Úgy tűnik tehát, hogy a termőföldet is úgy sikerül megvédeni, ahogy a magán-nyugdíjpénztári befizetéseket.

Tisztelt Képviselőtársak! Ha nem az a cél, hogy a keleti gazdasági kapcsolatépítés jegyében seftelni lehessen a magyar földdel, akkor ezt viszonylag egyszerűen be lehet bizonyítani. E helyről szeretném felszólítani a földművelésügyi tárca majdani vezetőjét, hogy terjessze be a kormány elé azt a tervezetét, amelyik bezárja a magyar föld külföldi kézbe adásának ezt a kiskapuját, és ne hagyja, hogy a külgazdasági miniszter vagy bármely más kormánytag ettől eltántorítsa. Ha nem ez történik, tisztelt képviselőtársak, akkor jogosan vetődik fel a kérdés, hogy kinek szánja a magyar földet a kormány.

Tisztelt Országgyűlés! Miközben az új földtörvény nyitva hagyja a kiskaput, hogy akár keleti oligarchákat juttasson magyar földhöz, ugyanakkor elveszi a megélhetést, a földhasználat jogát a kisemberektől. A földművesnek nem minősülő magánszemélyek, akiket nevezhetünk most hobbikertészeknek, mostantól nem szerezhetnek földhasználati jogot. A korábbi néven zártkertekben vagy hobbikertekben munkálkodó bérlőknek el kell búcsúzniuk az általuk művelt kis földcskétől, azt nem bérelhetik újra. Ezentúl csak arra szerezhetnek jogot, hogy vagy gyümölcsöt, vagy sást gyűjtsenek, a zöldborsót már nem termelhetik meg az asztalukra.

Tisztelt Országgyűlés! A legjobb szándékú jogalkotásba is csúszhat hiba. Ha ez véletlen, akkor ki kell javítani. De tudják, az összkép így, ahogy van, több mint furcsa. Persze az is lehet, hogy a cégeken keresztül tulajdonszerzést azért hagyták nyitva, hogy magyar oligarchák - mondjuk, a Nyerges-birodalom - juthassanak így még több földhöz. De, tisztelt hölgyeim és uraim, tudomásul kell venni, hogy a magyar föld a vidéken élő emberek megélhetését kell hogy szolgálja, és nem magyar és főleg nem külföldi oligarchák gazdagodását, tulajdonszerzését. Ezért arra szólítom fel önöket, a Magyar Országgyűlést, hogy ezt a kiskaput zárjuk be. Ebben biztosan partnerként számíthatnak ránk is.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Budai Gyula államtitkár úrnak adom meg a szót válaszára. Parancsoljon!

DR. BUDAI GYULA vidékfejlesztési miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az MSZP tegnapi

európai uniós parlamenti választása után kicsit furcsán hangzott Harangozó képviselőtársam szájából a feltett kérdés, hogy a magyar kormány kinek szánja a termőföldet. (Dr. Schiffer András és dr. Szél Bernadett közbeszól.) Ha röviden szeretnék válaszolni, nagyon egyszerű választ tudnék adni a képviselőtársamnak: a magyar kormány a magyar gazdáknak szánja a termőföldet. (Dr. Szél Bernadett: Akkor miért nem azt csinálja?)

Az európai uniós moratórium lejártát követően fennállt az a veszély, hogy a spekulatív tőkebefektetők ugrásra készen állva fel fogják vásárolni azokat a területeket, amelyeket már korábban kinézték maguknak. Ezért volt szükséges, és ezért alkotta meg a parlament az új földforgalmi törvényt, amely a képviselőtársam állításával ellentétben minden olyan kiskaput bezár, amely lehetőséget adna ezeknek a külföldi befektetőknek - akár európai uniós, akár Európai Unió kívüli befektetőknek -, hogy magyar termőföldet vásároljanak. Pontosan ezért léptettük hatályba május 1-jén ezt a jogszabályt, és ezért alkotta meg a parlament az új földforgalmi törvényt. Ezen törvény alapján a helyben lakó, élethivatásszerűen mezőgazdasági tevékenységet folytató magyar gazdák tudnak termőföldet vásárolni, vagyis a földművesek.

Ugyanakkor a képviselőtársamnak szeretném a figyelmébe ajánlani, hogy a földtörvénnyel egyidejűleg meg kívánjuk változtatni azt a földbirtokszerkezetet, amelyet a szocialisták alakítottak ki az előző időszakban, és ennek alapján a fele-fele arányban nagyüzemek és kisgazdaságok közötti földbirtokszerkezetet 80-20 százalék arányban a kisgazdaságok javára kívánjuk átalakítani.

(13.10)

Nem értem Harangozó képviselőtársamat, mert itt a parlamentben többször elhangzott részemről és mások részéről is, hogy a „Földet a gazdáknak” program keretében közel 221 ezer hektár földterület került megpályáztatásra, ennek a 80 százalékát természetes személyek, családi gazdálkodók, mezőgazdasági vállalkozók nyerték meg. Azt gondolom, hogy azok a kérdésfeltevések, amelyek az MSZP részéről elhangzottak, eléggé furcsák, mert amíg Gógös Zoltán képviselőtársam ült itt mögöttem, semmi másról nem szólt az MSZP hozzászólása, mint hogy a nagybirtok, a nagygazdaságok, a nagyüzemek védelmében fogalmazta meg a kívánásait és az észrevételeit. Abszolút nem aggódott eddig az MSZP a kis és közepes családi gazdaságokért, de ez zene füleimnek, hogy az MSZP is újra a valóban a mezőgazdaságból élethivatásszerűen élő gazdák sorsáért aggódik, és ezekért a gazdáknak emelte föl a szavát. Remélem, ez

nem egy álságos magatartás, hanem ebben a ciklusban végig valóban ezekért a földműves gazdáknak fognak aggódni.

És hogy mennyire sikeres volt a „Földet a gazdáknak” program, mi sem bizonyítja jobban, hogy több mint 40 ezer hektár területet fiatal gazdák nyertek meg - minden harmadik nyertes pályázó fiatal gazdálkodó volt -, és a korábbi bérleti viszonyokkal ellentétben, amely arról szólt, hogy az állami földek területét összesen 600 bérlő bérelte, most több mint 6 ezer bérleti szerződés került megkötésre, tehát 6 ezer új tulajdonosa van ezeknek a földeknek.

Úgy gondolom, hogy az új földforgalmi törvény, továbbá a parlamentben az MSZP által meg nem szavazott, zsebszerződéseket korlátozó törvények minden olyan jogi keretet megteremtettek Magyarország számára, hogy azok a spekulatív tőkebefektetők, akik Magyarországon termőföldet kívánnak vásárolni, ne tudjanak vásárolni, és megkezdődött azoknak a jogellenesen megkötött szerződéseknek a felszámolása, amelyeket sajnos a szocialisták idejében és az ő asszisztálásukkal tudtak azok a külföldi befektetők megvalósítani, akiket most nekünk kell az országból jogi úton kiszorítani, és ezeket a földeket visszaszerezni a magyar államnak. Én úgy gondolom, hogy a szocialistáknak ezen kéne elgondolkodni, és inkább jobban jártak volna, ha az új földforgalmi törvényt, illetőleg a zsebszerződéseket korlátozó törvényt megszavazták volna a parlamentben.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. (Taps a kormánypart pádsorokban.)

ELNÖK: Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Harrach Péter frakcióvezető úr, a KDNP részéről: „Az uniós képviselők felelőssége” címmel. Parancsoljon, képviselő úr!

HARRACH PÉTER (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A vasárnapi választás eredményét különbözőképpen értékelték a pártok vezetői: miniszterelnök úr Magyarországról beszélt és a képviselők felelősségéről, az ellenzéki pártok képviselői saját szervezetükről, illetve az ellenzéki térfél átrendeződéséről. A választásnak, ahogy már a kampányban is említettük, kettős célja volt, egyrészt a nemzeti érdek hatékony képviselete. Mi a hatékony? Ha határozottan és ugyanakkor okosan sikerül képviselni ezt az érdeket. A választók úgy döntöttek, hogy a jobbközép erő alkalmas erre, se a bal-, se a jobboldali szélsőség nem. Illetve a másik tétje ennek a választásnak az volt, hogy az európai érdeket is tudjuk képviselni helyesen. Ma az európai érdek nem más, mint a versenyképesség erősítése egyrészt, hiszen azt tapasztaljuk, hogy az amerikai, ázsiai gazdaság erősödik, és az európai nem tart ezzel lépést. De természetesen az egészséges társadalom építése is közös célunk Európában.

Legyen mindenki számára világos, hogy bár vannak vitáink az uniós tisztségviselőkkel, de számunkra, Magyarország számára is fontos az erős Európa, és ennek keretében a gazdasági versenyképesség, illetve annak a sajátos társadalmi válságnak a kezelése is, ami Európában a nyugati kultúra általános válságából táplálkozik. A magyar képviselőknek azokat a törekvéseket kell erősíteni, amelyek az egészséges és nem a dekadens gondolkodásból fakadnak.

A tegnapi választás legnagyobb eredménye, hogy ezeket a szempontokat a választók felismerték. Természetesen volt egy járulékos hatása is ennek a választásnak, ahogy említettem, az ellenzéki térfél átrendeződése. Nem szeretném eltúlozni egyetlen személynek sem a jelentőségét, de van egy sikeres ember, aki nagy szerepet játszott ebben. Sikeresen szétverte a saját pártját, és amikor tehetett, akkor sikeresen padlóra küldte az országot is. Ma ő és barátai, illetve az általa küldöttek európai képviselőként jutottak be az Európai Parlamentbe. Nem az ő érdeme, de a teljes baloldalra jellemző, hogy sok szállal kötődnek az európai baloldalhoz, ahhoz a baloldalhoz, amelyiknek a döntései nem tekinthetők jó döntésnek akkor, amikor nem a hagyományos szerepet játsszák, a hagyományos baloldali szerepet, tehát a kismember támogatását vagy a leszakadó rétegek képviseletét, hanem a nagy cégek és a pénzvilág képviseletét vállalták fel.

A részvételről is érdemes szólni, hiszen ez sokakat foglalkoztat, okkal. Akkor, amikor megállapítjuk, hogy Közép-Európában, Magyarországon jelentősebb volt a részvétel, mint a többi országban, akkor azért tudomásul kell vennünk, hogy a társadalom érdeklődése az Unió dolgai felé mérsékelte. És ha már az uniós parlamentről van szó, akkor hadd fejezzem ki reményemet, hogy azt a színfoltot, ami eltűnik most a parlamentből, egy olyan személyiségre gondolok, aki nem tekinthető Magyarország barátjának - a színfoltot nem a párt színe adja, hanem a személyiség -, reméljük, hogy ezt egy másik színfolt, ami Magyarországról érkezik, nem fogja pótolni, és valóban igaz lesz az, hogy minden magyar képviselő Magyarország érdekeit fogja az Európai Parlamentben képviselni.

Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

(13.20)

ELNÖK: Válaszadásra Rétvári Bence államtitkár úrnak adom meg a szót. Parancsoljon!

DR. RÉTVÁRI BENCE közigazgatási és igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a

szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Frakcióvezető Úr! Tisztelt Ház! Én is szeretném azzal kezdeni, mint sok mindenki más, hogy köszönjük meg annak az állampolgári közösségnek, aki eljött. Több millióan eljöttek és szavaztak az európai parlamenti választásokon, kinyilvánították véleményüket, ezáltal is valami olyat tettek, ami, bízunk benne, hogy a jövő irányába mutat. Másrészt pedig nyilván kiemelkedően a Fidesz-KDNP-re szavazó, szinte rekordmennyiségű, 1 191 163 embernek köszönjük a támogatását, hogy idén immáron másodszorra kitüntette a Fidesz-KDNP-t a támogatásával.

Több szempontból is európai rekord a tegnapi választás eredménye, hiszen a Néppárton belül ilyen nagy százaléku győzelmet párt nem tudott elérni. Az Európai Unió történetében is ez a második legnagyobb arányú győzelem egy országon belül, az az 51,5 százalék, amit a Fidesz-KDNP elért. Külön kiemelendő természetesen, hogy ez 6,5 százalékkal nagyobb, mint ami körülbelül szűk két hónappal ezelőtt a Fidesz-KDNP eredménye volt az országgyűlési választásokon; és azt hiszem, nem néztem végig, de szerintem a legnagyobb különbség lehetett ez az első és második helyezett között, hiszen kevés európai országban képzelhető az el, hogy míg az első helyezett 51,5 százalékot kap, addig a második helyezett 14,7 százalékot. Tehát olyan magas a különbség az első és a második helyezett, a Fidesz-KDNP és az összes többi párt között, ami rekordméretű; akkora szakadék tátong a Fidesz-KDNP támogatottsága és az öt követő további egyéb pártok támogatottsága között, ami más országban szinte elképzelhetetlen, és nem nagyon találunk példát arra, hogy ilyen nagy mértékű, ilyen kiugró lenne az egyik pártnak, jelen esetben a Fidesz-KDNP-nek a támogatottsága, a többi párt körülbelül hasonló szinten mozgó, kis különbséggel egymás mögött felsorakozó eredményéhez képest.

Ráadásul úgy tette ezt a kormány, hogy egy gazdasági válság idején vagyunk, és így kapta a Fidesz-KDNP ezt az elsősorú mértékű támogatást, és úgy tettük, hogy kormányon van a Fidesz-KDNP immáron négy éve, tehát ez egy kormányzati eredménynek is az elismerése; nem pusztán egy válság miatti protesthangulat, nem pusztán egy válság miatti elégedetlenség, hanem a válság idején, a válságra adott gazdasági, társadalmi, politikai válaszok megerősítése az állampolgárok részéről, és ezt a megerősítést két hónapon belül másodszor kaptuk meg, igencsak nagy fölényben.

Ez azt bizonyítja, hogy a magyar választók elsősorú többsége szerint sikeres a magyar kormány válságkezelése. Ezt üzenték Brüsszel felé is, ezt üzenték mindazoknak, akik Brüsszelből kívánták támadni Magyarországot. Ezek a választók immáron másodszorra szavaztak két hónapon belül a folytatásra, a Fidesz-KDNP-nek bizalmat adva.

Úgy gondolom, hogy az európai közép győzelme volt ez itt, Magyarországon, hiszen elutasítjuk az Európa-felfogások közül mind az Európai Unióból kivonuló, azt összedönteni akaró szélsőjobb oldali választ is, és az európai egyesült államok tervét, amely inkább egy fikció, semmint valóságallappal rendelkezne, egy ilyesfajta, szélsőségesen a nemzeti érdeket minden más mögé soroló javaslatot is. Így örülünk annak, hogy a Fidesz-KDNP így tudott nyerni.

A Fidesz-KDNP 12 európai parlamenti képviselője egyfajta előretolt helyőrsége lehet Magyarországnak a következő években is. Az, hogy az Európai Néppárton belül igencsak nagy súlyú ez a közösség, nyilvánvalóan az Európai Néppártot Magyarország szövetségének is megnyerheti a következő öt évre.

Azt írtuk a plakátjainkra és azt mondtuk a kampány során is, hogy tiszteletet kívánunk kérni a magyaroknak, tiszteletet kívánunk Magyarországnak. Azt kérnénk az Európai Uniótól, hogy az Európai Unió európai kérdésekkel foglalkozzon, és ne belpolitikai kérdésekkel. Belpolitikai kérdésekkel pedig a pártok idehaza foglalkozzanak, ne pedig a brüsszeli folyosókon, ne ott próbálják Magyarországot lejáratni.

Az Unió, ha uniós kérdésekkel, akár környező országokban lévő válsághelyzetekkel vagy közös gazdasági fellépéssel kíván foglalkozni, jobb úton jár, mint ha az akáccal foglalkozik, a pálinkával foglalkozik vagy az Erzsébet-programmal foglalkozik. Jobb úton jár az Unió, ha a közös gazdasági válságkezelés legújabb módszereit keresi, mintsem ha a magyar bankadót, a magyar különadókat, a magyar rezsiszökkentést vagy a magyar földvédelmi intézkedéseket kritizálja és azoknak kíván keresztbefeküdni.

Sokkal fontosabb, hogy maga az Unió is az állampolgárok érdekeit szolgálja, és ne a különböző multinacionális cégek érdekeinek egyfajta kijárójaként tekinthessenek rá az európai állampolgárok. Talán ennek is köszönhető az, hogy az európai uniós választásokon való részvétel bár Magyarországon a közép-európai átlagnak megfelelően alakult, de mégiscsak 1979 óta 62 százalékról 43 százalékra csökkent. *(Az elnök a csengője megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: „No, megállj csak!” címmel fogja elmondani napirend előtti hozzászólását Szél Bernadett képviselő asszony, az LMP részéről. Parancsoljon!

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Kedves Képviselőtársaim! Érdekes volt hallgatni a KDNP öntömjénezését, de én most egy nagyon prózai témáról szeretnék beszélni, mégpedig az Orbán-kormány egyik legnagyobb tévedéséről, amelyről mindenki

tud, de sokkal kevesebbet tudunk az okokról és a következményekről a paksi bővítéssel kapcsolatban. Holott ebben az országban mindenkinek joga, sőt érdeke megtudni azt, hogy mi áll a paksi bővítés háttérében, de a kormány most már a legnevetesebb indoklásoktól sem riad vissza annak érdekében, hogy megőrizze méltatlan titkát. A titok pedig a következő: egyrészt tudni szeretnénk, hogy önök miért vágtak ebbe bele, és a másik titok pedig az, amire tudni szeretnénk a választ, hogy hogyan képzelik önök a folytatást.

A Lehet Más a Politika napi szinten küzd, közérdekű adatkérésekkel él és perekhez folyamodott azért, hogy megtudjuk, pontosan hogyan áll ez az ügy. Célunk az, hogy a magyar emberek elől ne lehessen eltitkolni a közös jövőnkent döntően befolyásoló tényeket. Mi azért vagyunk itt, hogy azt a méltatlan kormányzati hozzáállást ne engedjük tovább folyni, ami egyrészt a magyar embereket megfosztja a döntési lehetőségüktől, másrészt pedig hazánkat végzetes függőségbe taszítja, konkrétan Vlagyimir Putyin prédájává tesz minket. Ha lehetne rangsorolni azt a kárt, amelyet önök ezzel a bővítési projekttel tesznek, azok közül ez a legdurvább, ez a legnagyobb.

Tisztelt Államtitkár Úr! Ez egy olyan bővítés ugyanis, amelynek következtében ez az ország, Magyarország fog zsugorodni. Önök beszűkítik a lehetőségeinket. Önök elviszik azt a pénzt, amelyet érdemes és értelmes dolgokra is tudnánk fordítani. Például munkahelyteremtésre, fenntartható energiaforrások használatára, de mondom még egyszer, a legdurvább hiba az, hogy Vlagyimir Putyinnal való függőségbe taszítanak minket.

Tudja, államtitkár úr, itt nem arról van már szó igazán, hogy ki támogatja a nukleáris energia használatát vagy ki nem. A Lehet Más a Politikának ezzel kapcsolatban van egy nagyon erős mondanója, mi ahhoz tartjuk magunkat. De amit önök itt csinálnak, arra igazából épészű magyarázat nincsen.

Egyrészt teljesen nyilvánvaló, hogy önöknek nincsenek a bővítést megalapozó dokumentumaik. Ha lennének, azokat már régen odaadták volna. Másrészt meg úgy tolnak át egy nemzetközi szerződést a magyar parlamenten, hogy Gyurcsány Ferenc 2009-es produkcióját is überelik vele pofátlanságban. Másrészt mennek a perek, és a legnevetesebb indoklások kerülnek most már elő a bíróságokhoz. Konkrétan ott tartunk, hogy a magyar kormány nem tudja, hogy az egyes dokumentumok hol vannak, náluk vagy bárhol máshol. Hát akkor vegyenek föl irattározó személyzetet, és próbáljanak rendet teremteni a saját adataik között!

De a lényeg az - és ez itt a legfontosabb -, hogy Magyarország függőségét növelik ezzel a projekttel, Putyin rabszolgáivá tesznek minket, de nemcsak engem és a mi generációnkat, hanem a gyerekeinket és az unokáinkat is.

Persze vannak, akik ehhez örömmel tapsikolnak. Az ügynökögybe keveredett Jobbikban működő Kovács Béla elvtárs nyilván nem kifogásolja a dolgok menetét (*Moraj a Jobbik soraiban.*), és a Jobbikra nyilván számíthatnak a Putyinnal való közös táncban. De mi itt, a Lehet Más a Politikában Magyarországot szolgáljuk, a magyar érdeket szolgáljuk, és nekünk fontos a nemzet érdeke.

Úgyhogy egyenes választ szeretnék kapni arra, hogy parlament elé kerül-e egyáltalán a bővítéssel felvett hitel szerződése, és ha a parlament elé kerül, akkor mikor fog a parlament elé kerülni. Botrány az, tisztelt államtitkár úr, hogy orosz honlapokon keresgélve találtuk meg a szerződés szövegét. Tudja, én már az a generáció vagyok, akinek nem volt kötelező oroszul tanulni az iskolában. Sajnálattal látom, hogy a lányaim lehet, hogy már abba a generációba fognak tartozni, akiknek megint kötelező lesz oroszul tanulni. (*Moraj, közbeszólások a Fidesz soraiból: Jaaj!*)

Másrészt pedig lehet, hogy önök most már olyan mély szerelembe estek Vlagyimir Putyin elvtárral, hogy önök félszavakból is értik egymást. De mi, ha lehet, szeretnénk ebből a románcból kimaradni, és kérjük a fordítást. Kérjük a hiteles, magyar nyelvű fordítást, és kérjük ezt a magyar kormánytól.

Tisztelt Államtitkár Úr! A Lehet Más a Politika eltökélt abban, hogy hazánk függőségét csökkentjük. Nekünk ez az elsőrendű célunk. És egyre növekvő aggodalommal figyeljük azt, hogy önök összeborulnak a putyini Oroszországgal, és az orosz befolyás folyamatosan emelkedik Magyarországon.

Én azt várom önöktől, tisztelt államtitkár úr, hogy ha már elkötelezték magukat az eurázsiai birodalom tervét szövögető Putyinnak, akkor vállalják fel, és hozzák nyilvánosságra az összes olyan dokumentumot, ami ebben a paktumban szerepel.

(13.30)

Nemzeti érdeknek tartjuk azt egyébként, hogy ezt a bővítést itt és most leállítsák, de mielőtt ezt megteszik - ha egyáltalán hajlandók rá, és képesek felismerni a mostani helyzetet -, mondja meg nekem, államtitkár úr: látni fogjuk mi ezt a hitelszerződést itt a parlamentben vagy nem? Szavazni fogunk róla vagy nem? Megkapjuk a hiteles magyar fordítást itt mi, képviselők ellenzékben és az összes magyar ember vagy nem?

Tisztelettel várom válaszait. (*Taps az LMP és a független képviselők soraiban.*)

ELNÖK: Válaszadásra Fónagy János államtitkár úrnak adom meg a szót. Parancsoljon!

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt

Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! Engedje meg, hogy az ön napirend előtti, indulattal, és meg kell mondjam, a formális logika buktatóival terhelt felszólalására azért a helyzet, az ügy komolyságához mértén kíséreljek meg válaszolni.

Ma Magyarország teljes elektromosenergia-ellátása 43-44 százalékát a Paksi Atomerőmű nukleáris energiájából biztosítja. Ez a világ jelentős részén egyébként így van. Tisztában vagyunk, és gondolom, a jelen lévő képviselőtársaim mindegyike tisztában van azzal az alapvetően érzelmi alapon álló vitával, ami a világban a nukleáris energiát elutasítók és a nukleáris energiát alkalmazók között van. (*Dr. Szél Bernadett: Hitelszerződés!*)

Irracionális kérdésekre nagyon nehéz, ha egyáltalán lehet, racionális választ adni, de azt, gondolom, ön sem vitatja, hogy a nukleáris energiának megvan a maga előnye, megvan a környezetvédelmi előnye - gyakorlatilag nulla kibocsátású -, megvan a tárolhatósága, és megvan a magyar társadalom szempontjából alapvetően fontos gazdaságossága. Ma Paks nem egészen 12 forintért termel, akkor, amikor a soron következő erőmű, a mátrai szén erőmű - majd megint, gondolom, az elkövetkezendő négy évben a magyar szénvagyon hasznosításáról lesz alkalmunk polémiát folytatni - 16-17 forintért termel, az olajosok, gázosok 24-26-ért, az alternatív kötelező átvételi ára pedig 30 forint fölött van. (*Dr. Szél Bernadett: Szavazunk a hitelszerződésről vagy sem?*)

Az energiatípusok felhasználását egyébként a Magyar Országgyűlés 2011-ben elfogadott energiastratégiája tartalmazza, abban az energiamixben benne van a gáz, tehát a hagyományos, benne van a nukleáris, benne van a szél, és benne vannak az alternatív energiák is. (*Dr. Szél Bernadett: Szavazunk vagy nem szavazunk?*)

Tisztelt Képviselő Asszony! A magyar lakossági fogyasztók az elmúlt másfél évben megtapasztalhatták azt, hogy egy racionális és a háztartások költségeit csökkentő politika mit jelent az emberek mindennapjában. (*Dr. Schiffer András: Szavazunk vagy nem szavazunk?*) Nem csináltunk eddig sem titkot belőle, hogy ezt az egyszerűség kedvéért nevezzük így, rezsicsökkentési politikát a gazdaságra is ki kívánjuk terjeszteni, ennek pedig alapvető feltétele és lehetősége, hogy Magyarországon olcsó, megbízható, kiszámolható energiatípusok legyenek. Ennek ma mindenképpen az egyik alapvető eleme a nukleáris energia. (*Dr. Szél Bernadett: Szélenergia.*) A szélenergiával, kedves képviselő asszony, mint minden más alternatívával az a gond, hogy mögötte a háttérkapacitásnak ugyanúgy meg kellene lenni. (*Dr. Szél Bernadett: Szavazunk a hitelszerződésről vagy nem szavazunk?*) Tisztában vagyunk azzal, hogy az alternatív energiatípusok bővítése a világ jövőjének egy fontos eleme. (*Dr. Schiffer András: Szavazunk vagy*

nem szavazunk?) Magyarország ebben jó úton van, Magyarország a vállalt teljesítés felett teljesít, és Magyarország kellő ütemben vezeti be azokat az alternatív energiákat, amelyek alapvetően a helyi előállítás és a helyi felhasználás együttesére vonatkoznak. A kettő, kedves képviselő asszony, nem vaglyagos, hanem egymást feltételezi. (Dr. Schiffer András: *Hitelszerződés!*)

Az egy, már ne haragudjon, de esetenként naiv elképzelés, hogy az alternatív energia, még akkor is, ha az az LMP napi propagandájához tartozik, megoldja a magyar társadalom vagy - ahogy az ön szavából kiderül - a világ társadalmainak nagy problémáit. Nem oldja meg. Ezeket a problémákat kiszámítható, kalkulálható (Dr. Szél Bernadett: *Szavazunk vagy nem szavazunk?* - Dr. Schiffer András: *Hitelszerződés!*), tervezhető, műszakilag - tudom, hogy ez önöktől távol áll, de műszakilag - megalapozott intézkedésekkel lehet megoldani.

Ami pedig a konkrét kérdését illeti: a Magyar Közlöny 2014/18. számában kihirdetésre került a 2014. évi II. törvény Magyarország kormánya és az Oroszországi Föderáció kormánya közötti nukleáris energia békés célú felhasználása terén folytatandó együttműködésről szóló egyezményről. Az egyezményhez hasonlóan a finanszírozási kérdéseket is tartalmazó államközi szerződést beterveztük az Országgyűlés elé, így a Magyar Országgyűlésnek alkalmá lesz annak teljes körű megvitatására és elfogadására.

Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypartok soraiban.*)

ELNÖK: Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Balczó Zoltán képviselő úr, a Jobbik részéről: „Az EP-választás tanulságai?” címmel.

Parancsoljon!

BALCZÓ ZOLTÁN (Jobbik): Elnök úr, köszönöm a szót. Tisztelt Országgyűlés! A magyarországi európai parlamenti választásoknak van egy olyan adata, amin minden felelősségteljes politikai erőnek el kell gondolkodnia: amíg az Európai Unióban hosszú idő óta most nem csökkent a választáson részt vevők száma, nálunk 2009-hez képest 20,5 százalékkal, 600 ezerrel kevesebben vettek részt ezen a választáson.

Az én meggyőződésem az, hogy ennek az az oka, hogy nem sikerült közel hozni a választókhöz azt, hogy az európai parlamenti választás, a leendő parlament összetétele róluk is szól, az ő mindennapjaikat is befolyásolni fogja. Nem voltak érdemi viták a médiában. Merre tovább, Európa? Azt hallottuk, azt sulykolták, hogy a nagy választás az, hogy a Néppártnak lesz nagyobb támogatottsága vagy a szocialistáknak.

Teljesen világos, hogy az Európai Unió leglényesebb kérdéseiben ezek a pártok ugyanolyan dönté-

seket hoznak, és az alapvető kérdés az volt - csak itt elhallgatták -, hogy vajon az úgynevezett EU-szkeptikus pártok milyen előretörést érnek el, azok a pártok, amelyek nem fogadják el, hogy az előző tíz év folytatódjon. Mert az előző tíz év tényszerűen bizonyította, hogy a gazdag és a szegény országok között, ha tetszik, a centrum és a periféria között a szakadék növekedett.

És lehetett volna beszélni a termőföld megvédésének kérdéséről is. Számomra meglepő, de pozitív dolog, hogy az MSZP-t ért választási sokk után váratlanul, most először két év után, a külföldiektől való földvédelem is fölmerül; azon kicsit csodálkozom, hogy elsősorban a keleti oligarcháktól akarják megvédeni. Tőlük is meg kell - de mi a magyar valóság? Például Megyeren osztrák tulajdonba került termőföld esetén amerikai bérlő német szolgáltatóval megműveltetve kívánja elérni, hogy ott betárcsázzák a jelenlegi bérlők búzáját és repcéjét, és helyette mi legyen: helyette energiafüzet ültessenek. Ez a magyar valóság. Persze, a keleti oligarcháktól is meg kell védeni, azok is itt akarnak földet vásárolni.

Programvita helyett egy dologról szólt ez a választás: egy koalíció a Jobbik ellen nemzetközi nyomásra, hogy igyekezzenek megtörni, hogy ne lehessen második ezen a választáson. Ennek az eszköze pedig a Kovács Béla körül gerjesztett botrány volt. Azt mondták, ahogy kiszivárgott, hogy kémkedés az EU intézményei ellen. A szakértők pillanatok alatt szétúzták ezt a vádat, képtelenség, hogy valaki kémet nem lelepleznek, hanem sajtótájékoztatót tart, kezében ott az útlevele, tehát ez teljesen hiteltelenné vált. És hazaárulásról beszélnek ebben az esetben? Hát, ha ez a vád még igaz is lenne, azért az EU intézményei a mi hazánk?

Végül odáig jutottak el, hogy az EU elleni bomlasztás az ő bűne, és ennek eszköze az Európai Nemzeti Mozgalmak Szövetsége. Az a mozgalom, amit legálisan elfogad az Európai Parlament és finanszíroz? Teljesen abszurd vádak, és örülünk neki, hogy a Jobbikot nem sikerült megtörni. Köszönjük a mi szavazóinknak, akik kiálltak mellettünk, és lehetővé tették, hogy a Jobbik Magyarország második legerősebb politikai erejévé vált, ami több, mint szimbolikus jelentőségű, mert általában a második erőt szokták egy kormányon lévő kihívójának tekinteni.

Szerettünk volna jobb eredményt elérni? Igen, mi is szerettünk volna, de az előző okok miatt a mi választóink egy részét sem hozta lázba az európai parlamenti választás.

(13.40)

Mi megismételtük a 2009-es eredményünket, miközben a Fidesznek is 4,9 százalékkal csökkent a támogatottsága a 2009-es EP-választáshoz képest.

Mi azt tartjuk helyesnek az Európai Parlamentben, ha saját vitáinkat itt, ebben a parlamentben fogjuk lefolytatni, és nem kivisszük. Erre példát mutatott Morvai Krisztina is a Tavares-jelentés tárgyalásánál; igen, több kérdésben abban sem értettünk egyet, de nem az EP a színtere annak, hogy ezeket a vitákat ott elintézzük.

Egyébként a Jobbik nevében felelősségteljes munkát kívánok minden, Brüsszelben feladatot vállaló képviselőnek, és el kell hogy mondjam, miközben ők minket szélsőségesnek bélyegeznek mint nemzeti radikális pártot - ideológiailag bizony mi is nagyon távol állunk tőlük -, de mégis konkrét ügyek mentén mi velük is együttműködnénk, mert a magyar érdek nekünk mindennél fontosabb.

Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Rétvári Bence államtitkár úrnak adom meg a szót.

DR. RÉTVÁRI BENCE közigazgatási és igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Ön is a részvételi adatokkal kezdte, engedje meg, hogy én is azokra utaljak vissza. Ön azt mondta, hogy emelkedett európai szinten a részvétel *(Balczó Zoltán: Azonos maradt, azt mondtam!)*, 0,09 százalékkal, tehát körülbelül ugyanannyi volt. De ahogy már korábban mondtam, a 2004-es adat azért 2,5 százalékkal magasabb, mint a mostani; az 1979-es még 60 százalék fölött volt, utána volt 50 és 60 százalék között három választás, és azóta pedig 50 százalék alatti részvételek vannak az Unión belül.

És azt is láthatjuk, hogy a közép-európai országoknak egyértelműen alacsonyabb a részvételi adata. Több mindennel lehet ezt indokolni, de mi sokszor hivatkoztunk már magyarként is a kettős mércére az Unión belül, és bizony erre más országok is megélik azt, hogy mintha ők, a később, a tíz évvel ezelőtt csatlakozott országok más elbírálás alá esnének az Unióban. Talán ez is az egyik oka lehet annak, hogy ezek az országok kevésbé vettek részt az európai parlamenti választáson: a cseh 19,5 százalékos, a lengyel 22 százalékos, a szlovák 13 százalékos vagy akár a frissen csatlakozott horvátok 25 százalékos részvételi adata mind jóval alacsonyabb, mint a nyugat-európai országokban, amelyeknek egy részében természetesen azért magas ez a szám, mert kötelező a választás, máshol pedig talán jobban érzik az európai uniós intézmények egyenlő elbírálását, míg mi itt a kettős mércét érezzük sokszor magunkon. Talán ha az Unió ezen változtatna önmagában, belső szerkezetrendszerében, lehet, hogy magasabbak lennének ezek a számok a közép-európai, újonnan csatlakozott európai uniós országokban is.

Ami a Jobbik eredményét illeti, amire a képviselő úr is utalt, itt azért a Jobbik érezhetően visszaesett az

országgyűlési választásokhoz képest: akkor 20,7 százalék volt, most 14,68 százalék; ez egy picivel kevesebb az öt évvel ezelőtti eredményénél is, amikor magasabb részvétel mellett zajlott az európai parlamenti választás. Tehát nagymértékben az országgyűlési választáshoz képest, kismértékben pedig az előző európai parlamenti választáshoz képest esett vissza a Jobbik, de még nagyobb ez számarányát tekintve, hiszen a több mint egymillió szavazóból, akik április 6-án a Jobbikot támogatták, most 339 ezren maradtak *(Közbeszólás a Jobbik soraiból: A Fidesz egymilliójáról is beszéljünk!)*, de ezzel kétségtelenül egy nagyon nagy különbség után a Jobbik kapta a második legtöbb szavazatot.

Az viszont meglep, hogy a választások után is a leendő képviselőtársát, Kovács Bélát - akit csak KáGéBélának emlegetnek az utóbbi hetekben - ön milyen vehemensen támogatja még most is. Úgy gondolom, ez egy óriási tehertétel lesz a Jobbiknak, hogy - ön most nemzeti érdeket mondott, csak egy szót kifejejtett - az orosz nemzeti érdeket képviselte az elmúlt időkben *(Felzúdulás a Jobbik soraiban.)* az önök képviselőtársa, és ez eléggé nyilvánvalóvá is vált. Egyre több részét ismerjük meg az ő sötét oldalának *(Közbeszólások a Jobbik soraiból.)*, annak a tevékenységnek *(Az elnök csenget.)*, amiben a Jobbik volt segítségére, hiszen önök a magyar emberek szavazataival küldtek ki valakit, aki nem a magyar emberek érdekében tevékenykedett ott Brüsszelben. Valaki másnak az érdekét ugyan szolgálta, de ezzel elhasználtunk az akkori kvótánkból egy képviselői helyet. A mostani 21 képviselőnk közül is van egyvalaki, aki úgy látszik, nem a magyar érdeket, hanem az orosz vagy más idegen nemzeti érdeket kívánja szolgálni.

De igencsak botránygyanús volt azért mégiscsak a Jobbik frakciója, hiszen ha megnézzük, hogy milyen botránypolitikusok vagy események köthetők önökhöz, azért mégis Szegedi Csanád ügye - bár jobbikos belügy volt - a szemünk előtt zajlott, ami az önök képviselőjével történt, illetőleg Morvai Krisztina, aki itt az Országgyűlés épülete előtt történt agresszív akcióval kapcsolatban sohasem mondta azt, hogy nem tud közösséget vállalni az ott köpdösőkkel, hanem inkább szavaiban felmentette őket valamelyest a morális felelősség alól.

Tehát én azt látom, hogy a Jobbik EP-képviselőcsoportjának - aki önnel együtt majd ki fog menni - egyik-másik politikusa igencsak botrányokat hozott magával, és nem a nemzeti érdeket szolgálta, hanem maga körül keltett ilyen kétes visszhangokat.

Annak örülhetünk viszont, hogy a Tavares-válogatott, az MSZP négyfős európai parlamenti frakciója kikerült az Európai Parlamentből, bár mindemellett az MSZP-nek az eredményváró bulija felezőbulivá alakult: a négy képviselőből kettő maradt számukra. *(Derűltség.)*

A baloldal számára pedig egyértelmű lehetett, hogy sem összefogva, sem külön-külön nem kértek a választók a baloldal alternatívájából, hiszen óriási volt a különbség, óriási volt a Fidesz-KDNP-fölény két hónappal ezelőtt és óriási volt most is. Nem azon múlik tehát a baloldal támogatottsága és elfogadottsága, hogy összeforrva indulnak, egységbe forrva indulnak a választásokon, vagy pedig külön-külön mérettetik meg magukat, mert így is, úgy is a Fidesz-KDNP fölénye egyértelmű volt a választáson, de ezen a választáson már a választási rendszert sem hibáztathatják azért, hogy ilyen nagy mértékben lemaradtak a Fidesz-KDNP mögött. *(Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.)*

Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormány-pártok soraiban.)*

ELNÖK: Ma utolsóként napirendi előtti felszólásra következik Rogán Antal frakcióvezető úr, a Fidesz részéről: „Közös dolgainkról” címmel.

Parancsoljon!

ROGÁN ANTAL (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Magyarország polgárai hét héttel a parlamenti választások után a tegnapi napon ismét véleményt mondtak. Május 25-én az európai parlamenti választáson Magyarország polgárai egyszerre mondtak nemet, és egyszerre mondtak igent. Nemet mondtak a szélsőségekre, a szélsőséges politikai megnyilvánulásokra és stílusra, és igent mondtak a magyar nemzeti érdekek egységes és határozott képviselőjére.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ez a vélemény mindannyiunk számára fontos, és azt gondolom, mindannyiunkat kötelez. Ne felejtsük el, Magyarország polgárai a tegnapi napon valóban nemet mondtak. Nemet mondtak arra a szélsőségre, amelyik a magyar nemzeti érdekek feladását hirdette, és európai egyesült államokat szorgalmaz az önálló és független Magyarország helyett. Nemet mondtak erre a szélsőségre, hiszen kevesebb, mint a magyarok 10 százaléka gondolta úgy, hogy ez az ő számára járható út lehet. Nemet mondtak egy másik szélsőségre is, arra a szélsőséges gondolatra, amelyik Magyarországnak az Európai Unióból való kilépésével játszadozik; amelyik ezáltal veszélyezteti a magyar munkahelyeket, a magyar családok érdekeit, a Magyarországnak járó fejlesztési forrásokat. És nemet mondtak az ezzel párosuló szélsőséges politikai stílusra, amelynek sajnos a magyar parlament alakuló ülésén, e hónap elején itt a Ház előtt többször is láthattuk tanújelét.

Azt gondolom, hogy ez azok számára, akiknek üzenni akartak a magyar választók, mindenképpen elgondolkodtató kell hogy legyen, de a magyar választók legfontosabb üzenete az, amiért a Fidesz-KDNP több szavazatot kapott arányosan, mint a

legutóbbi parlamenti választáson. A magyar választók ugyanis azt mondták, hogy az ő számukra a piros-fehér-zöld az első. Egyértelműen megüzenték azt, hogy Magyarország minden politikai erejétől Magyarország határain kívül a magyar érdekek egységes képviselőjét várják el, pártpolitikai hovatartozástól függetlenül. Ez a legfontosabb üzenet, amit le lehet vonni a tegnapi európai parlamenti választásból.

Éppen ezért, tisztelt képviselőtársaim, azt gondolom, hogy ez kötelez minket elsősorban. Szimbolikus is, hogy ebben az ülésteremben, ahol most ülünk, először van olyan helyzet, hogy minden európai parlamenti képviselőnek megvan a névre szóló helye. Ezért azt gondolom, hogy az ő számukra is teljesen egyértelmű kell hogy legyen, hogy az innen induló munkájuk az, ami elsőbbséget élvez. Ebben a Házban közösen döntjük el, hogy melyek Magyarország legfontosabb érdekei, amelyek mellett a magyar határokon kívül - a belpolitikai vitákat félretéve - közösen és egységesen kell kiállnunk.

Azt gondolom, itt most van egy olyan pillanat, tisztelt képviselőtársaim, amikor félretehetjük az ezzel kapcsolatos múltbéli vitákat, és arra szeretném kérni mindannyiukat, hogy a saját színeikben jelölt európai parlamenti képviselőket igenis győzzék meg arról, hogy Brüsszelbe nem a belpolitikai vitákat kell kivinni, ott a magyar érdekeket kell egységesen képviselni. Tanulják meg, hogy a magyar választók azért büntettek, mert a Tavares-jelentés elfogadását nem tudták elfogadni, mert azt gondolták, hogy az Magyarország érdekeinek a feladását jelenti *(Balla György: Így van.)*; hogy a magyar választók azért büntettek, mert egy szélsőséges politikai stílus megjelenítése az Európai Parlamentben szerintük Magyarország érdekeivel ellentétes, sőt Magyarország lejáratásával egyenértékű.

(13.50)

A magyar polgárok azt szeretnék, hogy egységesen védjük Brüsszelben a magyar érdekeket, hogy függetlenül attól, hogy a 21 európai parlamenti képviselőből kit melyik párt delegált, mindannyian egységesen álljunk ki a rezsicsökkentés mellett, mert az fontos a magyar családoknak. Azt kérik, hogy ezt ne vonjuk kétségbe. Azt kérik, hogy Magyarországról csak igennel voksoljunk, és egységesen képviseljünk Magyarországot érdekeit az Európai Parlamentben. Azt várják el, hogy együtt védjük meg a magyar földet, és hogyha szükség van méltányos közteherviselésre a magyar költségvetés érdekében, a magyar családok érdekében, akkor a multinacionális érdekek helyett minden alkalommal a méltányos közteherviselés, a magyar családok érdekei, a magyar érdek mellett álljunk ki egységesen az Európai Parlament-

ben. Ezt üzenték meg a magyar választópolgárok a tegnapi napon.

Azt gondolom, ma itt van az a pillanat, amikor azt mondhatjuk, hogy azok, akik eddig nem ezt tették, szakíthatnak ezzel a gyakorlattal. Mi továbbra is ugyanezt fogjuk tenni. Egységesen mindig csak a magyar érdeket fogjuk képviselni, és mindig azt fogjuk tenni, hogy egyébként ebben semmilyen belpolitikai vitát Európán kívülre vagy az Európai Parlamentbe nem viszünk. Én arra kérem önöket (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő letelét.*), hogy ezt önök is fontolják meg.

Köszönöm szépen a figyelmüket. (*Taps a kormánypárti padsorokban.*)

ELNÖK: Válaszadásra Németh Zsolt államtitkár úrnak adom meg a szót. Parancsoljon!

NÉMETH ZSOLT külügyminisztériumi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A képviselő úr három kérdést emelt ki, mind a három kérdésben azt kell mondanom, hogy fontosnak tartom, hogy egyetértés alakuljon ki. Az elmúlt hét végén valóban a magyar polgárok döntöttek arról, hogy világos, egyértelmű magyar érdekképviseletre van szükség Brüsszelben. Olyan személyeket és olyan politikai erőt részesített elsőprő sikerben a magyar választópolgárok többsége, akik bizonyították az elmúlt időszakban, hogy kiállnak a magyar érdekek mellett.

(*Az elnöki széket dr. Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.*)

A képviselő úr hangsúlyt helyezett arra is, hogy az egész Kárpát-medencéből egy erős magyar képviselet lesz Brüsszelben. Valóban nagyon fontos, hogy nem pusztán 21 képviselő lesz, hanem két felvidéki és két erdélyi képviselővel összesen 25 magyar képviselő lesz Brüsszelben, és a határon túli képviselők sorát nemcsak ez a négy felvidéki, illetőleg erdélyi képviselő erősíti, hanem a Fidesz nemzeti listáján szereplő három határon túli képviselő is. Első alkalommal kerül sor arra, hogy délvidéki legitim, hiszen erős parlamenti és politikai legitimitációval rendelkező párt delegáltjaként fog a VMSZ képviseletében egy személy szerepelni ezen a listán. Hasonlóan nagyon erős legitimitációval fog rendelkezni immáron egy kárpátaljai képviselő is, és ha még hozzáadjuk Tőkés László püspök úr nevét, akkor azt kell mondanom, hogy ők heten egy kis külhoni magyar frakciót fognak az Európai Parlamentben jelenteni, akik segíthetik azt a munkát, amit az elmúlt években különösen is a Fidesz-KDNP képviselői a magyar kisebbségpolitikának, a magyar nemzetpolitikának az érdekében rendkívül eredményesen jelenítettek meg az Európai Parlamentben.

Harmadsorban: a hét végén nem csak Magyarországon voltak választások. Jegyezzük meg, hogy lehet, hogy Magyarországon, és már volt erre utalás, alacsonyabb volt a részvétel ez alkalommal, mint négy évvel ezelőtt, ugyanakkor a közép-európai összehasonlításban Magyarország kifejezetten jól szerepelt. Nos, az európai parlamenti választásoknak rendkívül fontos eredménye az, hogy végül is kis különbséggel ugyan, de az Európai Néppárt győzelmet tudott aratni. A mi eredményünk, a mi hozzájárulásunk az Európai Néppárt sikeréhez meghatározó, hiszen 17 mandátumkülönbséggel előzi meg az Európai Néppárt az európai baloldalt, az európai szocialistákat. E tekintetben a meglehetősen jól szereplő magyar és Kárpát-medencei jobboldalnak a mandátumai, azt kell mondanom, meghatározóak. Ha nem ilyen eredmény születik a Kárpát-medencében, mint ami született, akkor nem az Európai Néppárt a meghatározó ereje az Európai Parlamentnek, hanem az európai baloldal. Nélkülünk nem sikerülhetett volna az Európai Néppárt sikere, ezt tudatosítsuk mindenféleképpen önmagunkban. Magyarország e tekintetben nemhiába helyezett nagy hangsúlyt arra, hogy ezzel a pártcsaláddal együtt kell a jövőt elgondolnunk, építenünk.

Nekiünk az elmúlt években is egyébként nagyon sok köszönnivalónk van az Európai Néppárt irányában. Magyarország hálás lehet azért, hogy az Európai Néppárt a legkülönfélébb viták közepette kiállt Magyarország mellett, és elutasította azt a fajta ketős mércét, amit például a Tavares-jelentés, illetőleg magyar támogatói tükröztek a magatartásukban.

Tehát összességében ennek a sikernek van okunk örülni magyarként is, magyarországiaként is, Kárpát-medencei magyarként is és az európai jobboldalnak, az európai kereszténydemokrata pártcsaládnak a tagjaként is. Tehát ebből a három szempontból is, azt gondolom, elismerés illet mindenkit, aki ezért tett, és különösen elismerés illeti a magyar választókat.

Köszönöm szépen a figyelmet. (*Taps a kormánypárti padsorokban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr.

Tisztelt képviselőtársaimat szeretettel köszöntöm. A napirend előtti felszólalások végére értünk. A mai napon **napirend utáni felszólalásra** jelentkezett Kiss László, MSZP; Ikotity István, LMP; Farkas Gergely, Jobbik; Novák Előd, Jobbik és Demeter Márta, MSZP.

Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy Szabó Tímea független országgyűlési képviselő asszony **mentelmi jogának felfüggesztésére** vonatkozó indítvány érkezett magánvádas ügyben a Pesti Központi Kerületi Bíróságtól. Ezt megvizsgálásra kiadtam a Mentelmi bizottságnak.

Most soron következik mai ülésünk napirendjének megállapítása. A napirendre, az ülés időtartamára, a felszólalási időkeretekre a Házbizottság terjesztette elő javaslatát.

Először a **napirend módosulását** érintő indítványokról döntünk. Rogán Antal képviselő úr az előterjesztők nevében kezdeményezte, hogy az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló 10/2014. II. hó 24-i országgyűlési határozat módosításáról szóló H/132. számú országgyűlési határozati javaslatot sürgős eljárás keretében még ezen az ülésen tárgyalja meg az Országgyűlés.

Tisztelettel felkérem Pócs János jegyző urat, ismertesse a sürgősségi javaslatot.

Parancsoljon, jegyző úr!

PÓCS JÁNOS jegyző: Tisztelt Országgyűlés! Az előterjesztő azt javasolta, hogy a törvényjavaslat általános vitájára a lezárásig a mai ülésnapon kerüljön sor, a kapcsolódó bizottsági bejelentések érdekében a bizottságok ma az Országgyűlés ülésének időtartama alatt is ülésezhessenek, a módosító javaslat benyújtására a mai általános vita lezárásáig legyen lehetőség, a részletes vitaszakasz a törvényjavaslat általános vitájának lezárásával nyíljon meg, a részletes vita lefolytatása érdekében a tárgyaló bizottság az Országgyűlés ülésének megnyitása előtt és az ülés időtartama alatt is ülésezhessen, a Törvényalkotási bizottság az előterjesztői tájékoztatás beérkezését követően, de még a házszabályi határidő előtt értékelhesse a részletes vitát lezáró módosító javaslatokat.

ELNÖK: Köszönöm szépen, jegyző úr. Tisztelt Országgyűlés! A sürgős tárgyalás kezdeményezését követően a Fidesz képviselőcsoportja indítványozta, hogy a napirend e határozati javaslat tárgyalásával úgy egészüljön ki, hogy az általános vitára a lezárásig a határozathozatalokat követően első napirendi pontként kerüljön sor. Felhívom szíves figyelmüket, hogy a sürgős tárgyalás elrendeléséhez a jelen lévő képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges.

Kérdezem ezért önöket, sürgős tárgyalásba veszik-e a H/132. számú határozati javaslatot, az általános vita időpontjának meghatározásával együtt. Kérem, szavazzanak a jelenlévők kétharmadával! (Szavazás.)

(14.00)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés... (Moraj. - Nem működik a szavazatszámoló gép.) Mivel nem jelent meg... - most jelent meg. Akkor kérem, a jelenlévők kétharmadával most szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az előterjesztést 128 igen, 51 nem szavazattal, tartózkodás nélkül sürgős tárgyalásba vette.

Tisztelt Országgyűlés! Lázár János képviselőtársunk előterjesztőként kezdeményezte, hogy az egyes törvényeknek a Magyarország minisztériumainak felsorolásáról szóló törvénnyel összefüggő módosításáról szóló T/135. számú törvényjavaslatot sürgős eljárás keretében még ezen az ülésen tárgyalja meg az Országgyűlés. A sürgősségi javaslat szó szerint megegyezik az előző indítványhoz benyújtott kezdeményezéssel. A sürgős tárgyalás kezdeményezését követően a Fidesz képviselőcsoportja indítványozta, hogy a napirend az előterjesztés tárgyalásával úgy egészüljön ki, hogy az általános vitára a lezárásig a határozathozatalokat követően második napirendi pontként kerüljön sor. Most is felhívom szíves figyelmüket, hogy a sürgős tárgyalás elrendeléséhez a jelen lévő képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges.

Kérdezem ezért önöket, sürgős tárgyalásba veszik-e a T/135. számú törvényjavaslatot, az általános vita időpontjának meghatározásával együtt. Kérem, szavazzanak a jelenlévők kétharmadával! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az előterjesztést 128 igen, 50 nem szavazattal, tartózkodás nélkül sürgős tárgyalásba vette.

Tisztelt Országgyűlés! Most a házbizottsági **napirendi ajánlásról döntünk**. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a házbizottsági ajánlást az előbbieken elfogadott módosításokkal. Kérem, kézfelemeléssel szavazzanak! (Szavazás.) Ez látható többség. Ellene, tartózkodott? Nem lényeges. (Derűlttség.)

Megállapítom, hogy az Országgyűlés látható többsége a napirendet elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! A képviselőcsoportok korábbi megállapodása alapján a kormány megalakulásáig interpellációk, azonnali kérdések és kérdések nem hangzanak el. Most áttérünk az első napirendi pont tárgyalására és határozathozatalára.

Tisztelt Országgyűlés! Annak érdekében, hogy mindazok a képviselőtársaink, akik halaszthatatlan, sürgős hivatali feladatuk ellátása miatt most elhagyják az üléstermet, azt zavartalanul tehessek, ezért egy perc technikai szünetet tartunk. (Rövid szünet. - Több képviselő elhagyja az üléstermet.)

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Kérem, foglalják el helyüket. Folytatjuk az ülést.

Soron következik a **Magyarország minisztériumainak felsorolásáról szóló törvényjavaslat**hoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslatnak a vitája. Orbán Viktor fideszes és más képviselők önálló indítványa

T/106. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Az Igazságügyi bizottság mint kijelölt bizottság részletes vitáról szóló jelentését T/106/6. számon már önök megkapták. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslata T/106/8. számon, a részletes vitát lezáró bizottsági módosító javaslatról szóló összegző jelentése pedig T/106/9. számon a honlapon elérhető.

A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának, valamint a megfogalmazott kisebbségi véleménynek az ismertetésére kerül sor. Ezekre összesen 15 perc áll rendelkezésre úgy, hogy ebből 7 percet a kisebbségi vélemény ismertetésére kell biztosítani.

Most megadom a szót Tuzson Bence képviselő úrnak, a bizottság előadójának, legfeljebb 8 perces időkeretben. Parancsoljon, képviselő úr!

TUZSON BENCE, a Törvényalkotási bizottság előadója: Tisztelt Országgyűlés! A Törvényalkotási bizottság megtárgyalta a T/106. számú törvényjavaslatot, ami a minisztériumok felsorolásáról szóló törvény és mint ilyen a kormány megalakulásának alapdokumentuma. A bizottsághoz egy módosító indítvány érkezett, az Igazságügyi bizottság módosító indítványa, ami Szijjártó Péter úr módosító indítványát fogadta be, és ennek megfelelően az új rend szerint átkerült a Törvényalkotási bizottsághoz mint az Igazságügyi bizottság módosító indítványa. Ez a módosító javaslat egy technikai módosító javaslat volt, egy hivatkozást javított ki a jogszabályban, így ez a módosító javaslat került be az említett összegző módosító indítványba, ami az Országgyűlés elé került ilyenformán.

A bizottságban egy vita, konzultáció alakult ki a tekintetben, hogy vajon helyes-e az a jogtechnikai megoldás, hogy maga a törvény és az ahhoz kapcsolódó rendelet, a státútumrendelet egy napon fog hatályba lépni. A bizottságot végül a kormány részéről Répássy államtitkár úr megnyugtatta a tekintetben, hogy ez egy technikailag kivitelezhető eljárás, és ezért ezzel a későbbiekben probléma nem lesz, egy meghatározott menetrendben ez teljesíthető.

Ennek alapján tehát a bizottság megtárgyalta a törvényjavaslatot, és elfogadásra javasolja az Országgyűlésnek 22 igen szavazattal és 6 tartózkodással.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A kisebbségi véleményt Bárándy Gergely képviselő úr ismerteti. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. BÁRÁNDY GERGELY, a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyű-

lés! Valóban röviden, olyan eseménysor zajlott le, amit Tuzson Bence képviselőtársam az imént felvázolt. Én egy picit bővebben szeretnék szólni azokról az érvekről, amelyek a módosító javaslat kapcsán elhangzottak a bizottság ülésén.

Felemlgették ellenzéki képviselők azt - pontosan a módosító javaslat kapcsán -, hogy nem derül ki a miniszterek hatásköre, illetve feladatköre a rendeletből, és erre világít rá egyébként az a valóban technikai módosító javaslat, amiről képviselőtársam beszélt. Felemlgették azt, hogy a rendszerváltozásig gyakorlatilag példa nélkül az volt a gyakorlat az Országgyűlésben, hogy a minisztériumok felsorolása kapcsán nemcsak a felsorolást tartalmazza a törvény, hanem legalábbis a főbb hatásköreit az egyes minisztereknek, ezt azonban ez a törvény nem tartalmazza.

Felmerült a bizottsági ülésen az is, ha jól emlékszem, Schiffer képviselőtársam mondta ezt el, hogy álláspontja szerint a javaslat alaptörvény-ellenes éppen emiatt. Mi a magunk részéről, más ellenzéki képviselők ezt nem osztottuk, ugyanis az Alaptörvény valóban csak a felsorolásról rendelkezik, azonban meg kell említeni még egyszer azt, hogy valóban 24 év gyakorlata azt mutatja, és e tekintetben az Alaptörvény nem változott a korábbi alkotmányhoz képest, hogy benne foglaltatik a minisztériumok felsorolása. Persze, lehet ezt távolabbról megközelíteni, gondolom, Schiffer képviselőtársam erre reagált, hogy valójában elvonja-e a képviselők hatáskörét az, hogyha nem tudnak a Parlament falai között arról vitázni, hogy egyes minisztériumokhoz milyen feladatköröket rendel a törvény.

(14.10)

Valóban, itt már a képviselői beszédjognak a problematikája szóba jön, de erről hosszabban nem kívánok szólni azért, mert a bizottsági ülésen erről ilyen szinten szó nem volt.

Az azonban megemlítenéd, és ezt fölvetette ott több képviselő is, hogy rendeleti formában kívánják rögzíteni ezeket a hatásköröket, ami gyakorlatilag, és ennyi engedtség meg, hogy hozzátegyem azt a félmondatot is, ami a bizottsági ülésen, de e körben nem hangzott el, hogy az elmúlt négy év gyakorlatához hasonlóan egyre jelentéktelenebbé kívánják alakítani az Országgyűlést. Itt is erről van szó, ezekről a hatáskörökről az Országgyűlés nem fog tudni vitát folytatni, hiszen rendeletben fogja az új kormány ezt meghatározni.

Két probléma viszont a bizottsági ülésen konkrétan ezzel kapcsolatban fölmerült. Az egyik, hogy hogyan tudjunk véleményt nyilvánítani akkor egy ilyen javaslatról, ha végül is nem tudjuk azt, hogy tulajdonképpen ki mit fog csinálni. Nem tudjuk azt

például, hogy a Miniszterelnökséget vezető miniszter - ugye, újabb tervek szerint nem államtitkár, hanem miniszter fogja ezt megtenni - vajon a teljes politikai irányítást magához fogja vonni, és a minisztériumok szinte csak végrehajtói lesznek az ott megfogalmazott politikai akaratnak - ami az elmúlt négy évben valami hasonló volt, nem vált nagyon a szakmaiság javára -, vagy pedig ez nem így lesz.

A másik, ami az elfogadás módja körüli probléma volt, és talán államtitkár úr is erről beszélt a leg-többet, én magam is. Ugye, úgy nézne ki a törvény, hogy június 6-án lépne hatályba ez a törvény, és június 6-án lépne hatályba az a rendelet is, amelyik meghatározza majd a feladatköröket. Ez, hogy úgy mondjam, fizikailag csak két módon lehetséges. Az egyik, hogy június 6-án éjfélkor ez a törvény hatályba lép, ennek alapján a köztársasági elnök - általa sem tudott módon - valamilyen hatáskörökre kinevez egyes minisztereket. Ezek a miniszterek összeülnek, és ott, helyben megbeszélnek, megvitatnak és elfogadnak egy olyan rendeletet, ami tisztázza a hatásköröket.

A másik lehetőség viszont úgy néz ki, hogy ezek a miniszterek nyilvánvalóan a kinevezés után, még ha formálisan össze is ülnek, nem ott fogják megvitatni ezt a struktúrát, hanem, ha úgy tetszik, formálisan jóváhagyásukat adják majd az eléjük letett rendelethez. Ezzel az a problémám, és ezzel sokszor szembesültünk az elmúlt négy év országgyűlési gyakorlata alapján, ezt a bizottsági ülésen is elmondtam, azért teszem itt is az asztalra, hogy tulajdonképpen stróman képviselőknek, stróman minisztereknek is lehetett nevezni azokat a törvény-előterjesztőket, akiknek egyébként valójában semmi közük nem volt a javaslat kidolgozásához, csak a nevüket írták rá végül egy kész szövegtervezetre.

Márpedig most is ezzel fogunk szembesülni, és ez a gyakorlat az, ami, azt gondolom, kárhóztatandó, és jó lenne, ha az új Országgyűlés nem ugyanezen elvek alapján működne. Mert valójában, tisztelt képviselőtársaim, nyilvánvalóan arról van szó, hogy ezt a rendeletet már a most megkötött politikai alkuk, a miniszterelnök akarata alapján szövegezik valahol, és ez a kész szövegtervezet odakerül majd az új miniszterek asztalára, a kormányülés asztalára, ahol gyakorlatilag egy formális szavazással ezt megerősítik. Nyilvánvalóan nem 6-án, a kinevezésük után fogják lefolytatni ezeket a vitákat és egyeztetéseket, majd utána megfogalmazni a kész szövegtervezetet, a jogszabály- vagy a rendelettervezetet és arról szavazni is, hanem ez már előre elkészül. Azt vetettük föl képviselőtársaimmal, hogy nem szerencsés az, hogy strómanként kezdi az új kormány a működését. Ez valószínűleg ma már így marad, ugyanis idő másra nem nagyon van.

Mindösszesen azt kérem most is, amit kértünk ott is képviselőtársaimmal, hogy ez a gyakorlat leg-

alább már ebben a ciklusban ne legyen általános. Ha a házelnök úr azt mondta, hogy most más felfogás, más struktúra mentén folyik majd és más ütemben a törvényalkotás, akkor jó lenne, ha erre az első törvényjavaslatok nem cáfolnának rá.

Körülbelül ez hangozott el a Törvényalkotási bizottság ülésén, és ez volt az, amit kritikaként megfogalmaztak az ellenzéki képviselők, és ez az többek között, amellelt, amit az általános vitában képviselőtársaim elmondtak, ami miatt ezt a javaslatot mi támogatni nem fogjuk, annak ellenére, hogy természetesen minden ellenzéki párt tudomásul veszi azt, hogy a kormányzati struktúra kialakítása a mindenkori kormány lehetősége és felelőssége.

Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Ház! Tájékoztatom önöket, hogy a házszabályi előírások most lehetőséget adnak arra, hogy az előterjesztők közül valaki felszólaljon. Azonban felhívom arra is a figyelmüket, ami ugyancsak házszabályi előírás, hogy amennyiben az előterjesztők élnek ezzel a lehetőséggel, akkor összességében 10 perc időkeret áll maximálisan rendelkezésükre ezen felszólalásra és a zárszóra. Tehát ennek szellemében kérdezem az előterjesztők képviselőit, hogy kíván-e valaki a felszólalás lehetőségével élni. *(Nincs jelzés.)* Jelentkezőt nem látok.

Megkérdezem, az ügyvezető kormány részéről kíván-e valaki hozzászólni. *(Jelzésre:)* Igen, Répássy Róbert államtitkár úr. Parancsoljon, államtitkár úr! Államtitkár úrnak a házszabály 10 perces időkeretbeli felszólalásra ad lehetőséget.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT közigazgatási és igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Csak arról szeretném tájékoztatni elnök urat, hogy az általános vita során már jeleztem, hogy a kormány támogatja az előterjesztést.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Az Igazságügyi bizottság jelezte, hogy nem kíván előadót állítani.

Most a képviselői felszólalások következnek a napirend szerinti időkeretben, melyet mindjárt ismertettek. Tájékoztatom önöket, hogy a vita során kettőperces hozzászólásokra lehetőség nincs. Az időkeret megoszlása a következő: a Fidesz 17 perc, a KDNP 8 perc, az MSZP 10 perc, a Jobbik 8 perc, az LMP 5 perc és a függetlenek részére pedig 2 perces lehetőség van.

Elsőként megadom a szót Schiffer András frakcióvezető úrnak, aki írásban előzetesen jelezte felszólalási szándékát. Parancsoljon, frakcióvezető úr!

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Kapcsolódnék ahhoz, amit már felemlített a kisebbségi vélemény ismertetésekor Bárándy Gergely képviselőtársam, és természetesen én is szeretném megerősíteni azt, hogy általában véve a mindenkori többségnek autonómiája van abban, illetve tiszteletben kell tartani azt a jogát, hogy a saját szándékainak megfelelően szeretné a minisztériumi, a kormányzati struktúrát kialakítani.

Ugyanakkor, amiért a szokásoktól eltérően ezt a törvényjavaslatot nem fogjuk támogatni, annak az az oka, ahogy Bárándy képviselőtársam erre utalt is, ugyan nem feltétlenül értettünk ezzel egyet a Törvényalkotási bizottságban, hogy álláspontunk szerint ez a törvényjavaslat egész egyszerűen alkotmányellenes.

Joga van a többségnek a minisztériumok felsorolásáról, a kormányzati struktúráról olyan törvényt alkotni, ami a leendő miniszterelnök számára megfelelő, de nem áll jogában alaptörvény-ellenes törvényt idehozni.

Miért állítom továbbra is, hogy ez a törvény alaptörvény-ellenes, és miért lett volna jó, ha ezt maga a Törvényalkotási bizottság észrevételezi? Az Alaptörvény vonatkozó cikkelye, ha jól emlékszem, a 17. cikkely (1) bekezdése, ahogy Bárándy képviselőtársam is utalt rá, kimondja azt, hogy a minisztériumok felsorolásáról törvény rendelkezik. Viszont a (2) bekezdése ugyanennek a cikknek azt mondja, hogy tárca nélküli minisztereket lehet kinevezni, akiknek a hatáskörét viszont rendeletben határozza meg a kormány. Ebből logikusan következtetve a nem tárca nélküli, magyarul: tárcával rendelkező miniszterek hatásköréről törvénynek kell rendelkeznie.

Ez a bizonyos törvény, ami itt van előttünk, ez a minisztériumok elnevezéséről szól. Hatáskorról egy árva szó nincsen a törvényben, ugyanakkor maga az előttünk fekvő törvényjavaslat beszél arról, hogy a részletes szabályokat meg majd egy kormányrendelet fogja megállapítani.

Kérdezem én továbbra is: mi van azzal a halmazzal, ami a minisztériumok neve és a részletes szabályok között van? Magyarul: milyen jogszabály fog rendelkezni a minisztériumok alapvető hatásköréről? Itt elnevezésekről van szó, részletes szabályokról fog rendelkezni és rendelkezhet egy kormányrendelet, viszont a minisztériumok alapvető hatásköréről, hogy a legfontosabb közigazgatási területeket mely minisztériumok felügyelik, erről törvénynek kellene rendelkeznie.

Ez elengedhetetlen a felelős kormányzáshoz, illetve ahhoz, hogy a jogbiztonság a mindennapi közigazgatási gyakorlatban is érvényesüljön. Ez a garancia nincsen meg ebben a felsorolási törvényben.

(14.20)

2010-ben legalább a hatálybaléptetési szabályoknál világosan rendelkezett az Országgyűlés arról, hogy a különböző közigazgatási ágazatok melyik minisztériumhoz fognak tartozni. Élünk a gyanúperrel, hogy ez nem véletlenül van így, nem véletlenül vállalja be Orbán Viktor az alaptörvény-ellenességet is, hiszen amennyiben lógva hagyja a levegőben, hogy a minisztériumok hatásköre hogyan néz ki, akkor bármikor az aktuális, adott esetben a kormányon, a Fideszen belüli széljárásnak megfelelően, lobbierdekeknek, oligarchaérdekeknek megfelelően lehet majd egyes minisztériumi hatásköröket teregetni.

Ugyanakkor, ha jogbiztonságot akarunk, ha nem akarjuk az állampolgárokat közigazgatási bizonytalanságban hagyni, akkor itt és most törvényben kell rögzíteni a minisztériumok hatásköreit, és meg kell felelni az Alaptörvény 17. cikkének. Ezt jeleztem, ehhez kértem volna a Törvényalkotási bizottság támogatását, hiszen bármennyire elismerjük a leendő miniszterelnök jogát és felelősségét a kormányzati struktúra kialakításában, az alaptörvényi szabályoknak, a jogbiztonság követelményeinek meg kell felelni.

Természetesen nagyon sok egyéb módosító javaslatot előterjeszthettünk volna. Ezt pontosan azért nem tettük meg, mert tiszteletben tartjuk a leendő miniszterelnök, Orbán Viktor képviselőtársunk jogát és felelősségét, hogy szabadon meghatározza a leendő kormányzati struktúrát, pedig ötletünk lett volna bőven. Akár arra is, hogy egy fenntartható fejlődés minisztériuma kezelje nemcsak a környezetpolitika, hanem ezzel egységben az energiapolitika ügyeit, és lett volna módosító javaslatunk arra is, hogy ha már a Fidesz-kormányzat szakított a vidékfejlesztési politikával, azzal a szemlélettel, amit Ángyán József professzor úr képviselt még 2010-ben, akkor a földművelésügyi név helyett talán találóbbr lett volna, ha földarálásügyi minisztériumnak nevezik el az új agrártárcát.

Köszönöm szépen. *(Taps az LMP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem a tisztelt képviselőtársaimat, hogy kíván-e valaki felszólalni a vitában. *(Jelzésre:)* Igen. Elsőként Gúr Nándor képviselő úrnak adok szót az MSZP képviselőcsoportjából.

Parancsoljon, képviselő úr!

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Kedves Képviselőtársaim! Ismétlésekbe nem kívánok bocsátkozni, tehát ezért nem mondom el mindazt, amit Schiffer képviselő úr elmondott az előbbieken, de két dologgal szeretném kiegészíteni az általa megfogalmazottakat.

Nyilván nem elvitatható az, hogy az aktuális kormány jogosítványa, lehetősége, feladata az, hogy a minisztériumok felsorolását, feladatkörét, egyebet megfogalmazza, de ebben a törvénytervezetben gyakorlatilag ezen túlterjeszkedik, magyarul: salátát csinál belőle, mert ha valaki végignézi ezt a törvénytervezetet, akkor azt is látja, hogy ebben benne szerepeltetik például a tartósan külszolgálatot végzők vagy oda kihelyezett kormánytisztviselők munkajogi védelmét érintő kérdések rendezése is. Ez nem igazán a minisztériumok felsorolásáról szóló törvénytervezethez kell hogy illeszkedjen, legalábbis szerintem. Tudják, ez olyan, mint amit az elmúlt időszakban is csináltak, amikor salátatörvények keretei között az utolsó pillanatban hoztak be rengeteg olyan dolgot, amelyet nyíltan felvállalni nem kívántak. És nyilván a publikum, a néző soha nem is szembesült ezzel a történettel, mert az éj leple alatt csinálták mindezt.

Megbocsáthatatlan bűnöket követtek el ilyen formában a korábbiakban is szerintem, például a munka törvénykönyve kapcsán, ahol önök rugalmasabbnak nevezték ennek a törvénynek az átalakítását, valójában meg kiszolgáltatottabbá tették nem csak a munkavállalókat, még a munkaadókat is bizonyos értelemben, bár nekik egy sansszal mindig többet adtak, mint a munkavállalóknak, hogy róluk még egy bőrt lehúzhassanak. Munkajogi - mondhatni - gumijogszabályokat csináltak akkor is.

Mondom, most meg ezen törvény keretei között, a minisztériumokról szóló felsorolási törvény keretei között tesznek ilyet a tartós külszolgálatot végzők, oda kihelyezett kormánytisztviselők munkajogi védelmét érintően. Könnyebben, olcsóbban elbocsáthatóvá kívánják tenni őket. Gyakorlatilag a munkaadó egyoldalúan módosíthatja a munkavállaló, a köztisztviselő kinevezését, aki persze, ha nem kívánja a munkaadó által felkínált lehetőséget elfogadni, mert - idézőjelben - adott esetben az megalázó, sok minden egyéb más, a képesítéseit messze alulmúló, akkor azzal kell szembenéznie, hogy nem a kormánytisztviselői megszokott jogviszony megszűnésével kapcsolatos kérdések rendezésére kerül sor, azaz nem felmentéssel, hanem lemondással.

Itt nem két szó közötti különbségről van szó, hanem a két szó mögötti tartalomról. Az egyik az, hogy ha felmentés van, akkor a felmentési időre illetmény jár.

ELNÖK: Bocsánatot kérek, képviselő úr! Azért szakítom meg, mert időkeretben történik a vita (*Gúr Nándor: Igen, tudom.*), és az az érzésem, hogy ön a következő napirendi ponthoz mondja most a felszólalását, mert pillanatnyilag a minisztériumok felsorolásáról szóló törvényben van (*Gúr Nándor: Tisztában vagyok vele.*), és mivel az MSZP-ből többen is jelentkeztek, nem szerettem volna, ha ön kimaradna.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Igen, elnök úr, teljesen tisztában vagyok vele. Épp ezt mondtam el, hogy ezek a számok elfogadhatatlanok.

ELNÖK: Csak az a probléma, képviselő úr - és nem veszem el az idejét -, hogy ebben az esetben nekem öntől meg kell vonnom a szót az új házsabályi előírások értelmében - mert nem lehet eltérni most már az általános vitában sem a fő sodorvonaltól -, azt meg nem akarnám megtenni, úgyhogy arra kérem a képviselő urat, hogy ennek szellemében folytassa.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr, az ön belátására bízom.

ELNÖK: Kérem az időt beszámítani!

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr, az ön belátására bízom. Ha ön úgy érzi, hogy meg kell vonni, akkor tegye meg, én pedig elmondom azt, amit én gondolok, azért, mert ehhez a törvényhez rendelődik hozzá mindaz, amiről beszélek. De ha elnök úr úgy gondolja, tegye meg; a jogosítványa megvan rá.

Tehát a felmentés és a lemondás közötti különbség e tekintetben az, hogy az egyik esetben a felmentési időre jár illetmény, a másik esetben nem. Felmentéssel járó végkielégítés ilyenkor nincs, ha lemondás van.

A bírói jogorvoslat lehetőségét is elveszíti az ember, és sok egyéb mást tudnék még mondani, de azért nem sorolom, hogy elnök úr türelmét ne fessegessen, bár ehhez a törvényhez, a T/106. törvényhez illeszkedik mindaz, amiről én beszélek.

Egy szó mint száz, azt szeretném tehát mondani, hogy számomra elfogadhatatlan mindaz, ha egy adott törvény keretei között egészen másfajta szabályok kerülnek végrehajtásra, amelyekről nekem itt az elnökkel kell vitába bocsátkoznom, hogy beszélhet-e erről vagy nem.

Köszönöm szépen a türelmét, elnök úr. (*Taps az MSZP padsoraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Ketten jelentkeztek még az MSZP képviselőcsoportjából felszólalásra. A következő felszólaló Kiss László képviselő úr.

Parancsoljon, képviselő úr!

KISS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Ahogy elmondtuk már az általános vitában, rossz közigazgatási gyakorlat az, amit a Fidesz-kormány az elmúlt néhány hónapban folytatott. Ez a rossz közigazgatási gyakorlat azonban az előző években is általános volt. Úgy gondoljuk, hogy ezt nem kell folytatni.

Persze, mindenkinek tiszta és világos, hogy nem az ellenzék az, amely kormányt alkot, ha azonban nyilván mindenki komolyan gondolja azt, hogy ebben a Házban a jó javaslatoknak terük lehet, ha mindenki komolyan gondolja azt, hogy a kormányzat figyel mindenkire, függetlenül attól, hogy honnan is jönnek a javaslatai, akkor azt gondolom, az ellenzéknek kötelessége párbeszédet folytatni.

A párbeszéd jegyében javasolta azt a szocialista frakció az általános vitában, hogy hallja meg a kormány a magyar emberek szavát, hallja meg azt, hogy a munka ügyének és az oktatás ügyének kiemelt szerepet kell kapnia a minisztériumi struktúrában. Úgy tűnik, ez nem sikerült. A szocialista frakció javasolta a bizottsági szakaszban is, hogy az a fajta kusza gyakorlat, amely arról szól, hogy átláthatatlan a jogalkotás, arról szól, hogy a minisztériumi struktúra nem az élethez igazodik, nem alkalmas arra, hogy az országot vezesse. Függetlenül attól, hogy lehet, hogy választást lehet nyerni, de közigazgatást hatékonyan működtetni nem lehet ezzel a dologgal.

Jól mutatja ezt, ha megnézzük a kiválóan működő magyar közigazgatás, a magyar minisztériumi struktúra első kiváló vizsgáját, azt a módosító javaslatot, amelyet a minisztériumi struktúrához kapott a tisztelt Ház, ahol gyakorlatilag a vonatkozó jogszabály paragrafusát egy néhány paragrafusból álló törvény kapcsán sikerült elrontania az előterjesztőknek. Ez azért több mint neveléses.

Úgy gondoljuk, hogy vélhetőleg folytatódni fog ez a rendszer, ami eddig volt, és azt hiszem, hogy ez senkinek nem érdeke, ez önöknek sem érdeke, tisztelt Ház, tisztelt kormányzat. A magyar emberek nem látják, miként születnek a törvények ebben a rendszerben, ezen változtatni kell. Változtatni kell azon is, hogy semmilyen fontos ügy, ami az ország kiemelt ügye - a vidékiek kiemelt ügyét képező biztonság, a városi emberek kiemelt ügyét és a vidéki emberek kiemelt ügyét képviselő munka vagy oktatás -, nem jelenik meg ebben a struktúrában.

Az előző alkalommal történésként egy kicsit beszéltem arról is, hogy nézett ki a minisztériumi struktúra korábban, néhány száz évvel ezelőtt vagy 100-150 évvel ezelőtt. Gondoljanak vissza, tisztelt képviselőtársaim, az 1848-as minisztériumra, hogy miként állt föl. Idézzük fel fejben magunkban, hogy milyen minisztériumokról volt itt szó.

(14.30)

Pörgessük végig a fejünkben, hogy vajon jelen pillanatban ennek a történelmi hagyománynak megfelelőünk-e. Szerintem mindenki tudja, hogy nem felelünk meg, hiszen akár a közmunkák minisztériuma, akár a közoktatási minisztérium fájoan hiányzik.

Köszönöm szépen a szót. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Most Bárándy Gergely képviselő úrnak adok szót azzal, hogy Gúr Nándor képviselő úr felszólalása közben körülbelül egy percig nálam volt a szó, tehát ez a két perc így három percre módosul. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Nagyon szépen köszönöm, elnök úr, a méltányosságot is. Még ennyivel sem fogok élni az időkeretet tekintve, ami hivatalosan a kijelző szerint hátravan.

Egyetlenegy szeretnék kérni a kormánypárti képviselőtársaimtól, de legfőképpen az államtitkár úrtól, aki részt vesz most a vitában. Tekintettel arra, hogy a rendeletről, ahogy mondtam az előző felszólalásom kapcsán, nem lesz módja az Országgyűlésnek vitatkozni, tekintettel arra, hogy nyilvánvalóan önök már tudják, milyen struktúrát kívánnak kialakítani, kihez milyen feladatköröket kívánnak rendelni, legyen szíves, államtitkár úr, illetve az előterjesztők közül akár más tájékoztatni minket, képviselőket, tájékoztatni az Országgyűlést, hogy mi lenne ez a struktúra. Értem azt, tisztelt képviselőtársaim, hogy sok mindent el lehetett olvasni a sajtóban. De azért azt mégiscsak kicsit groteszknak tartom, hogy a sajtó többet tud a következő időszak tervezett struktúrájáról, mint amennyit az Országgyűlésben önök hivatalosan elmondanak.

Arra kérem tehát önöket, hogy ha már nem terjesztenek be olyan módosító javaslatot - megjegyzem, hogy az új házszabály erre szűk körben, de enged lehetőséget -, amellyel pótolják ezt a hiányosságot, akkor legalább a plenáris ülésen a vitában, a parlamentben tárják fel, hogy mit terveznek. Utána majd meghozzák a rendeletet. De kérem, tegyék lehetővé, hogy az ellenzék vitatkozhatson a tervezett struktúráról.

Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelettel kérdezem a képviselőtársaimat, kíván-e még valaki a vitában felszólalni. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok.

Megkérdezem, hogy az előterjesztők részéről kíván-e valaki válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt itt sem látok.

Tisztelt Országgyűlés! Az elfogadott napirendnek megfelelően az összegző módosító javaslatról történő döntésre és a zárószavazásra a mentelmi ügyek tárgyalását követően kerül majd sor.

Most pedig, mivel tovább nem tudunk haladni, 15 óra 30-ig szünetet rendelék el azzal, hogy 15 óra 30 perckor határozathozatalokra fog sor kerülni. Kérem ezért a frakcióvezetőket, hogy 15 óra 30-ra biztosítsák a határozatképességet. Köszönöm szépen.

(Szünet: 14.33 - 15.34)

Elnök: dr. Latorcai János

Jegyzők: Hiszékeny Dezső és Pócs János)

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Megkérem valamennyiüket, hogy foglalják el a helyüket. Kérem, ellenőrizték, hogy a kártyájukat megfelelően elhelyezték-e a készülékekben, mert pillanatnyilag sokkal kevesebbet mutat a számítógép, mint ahányan a szemrevételezés alapján benn ülnek.

Tisztelt Országgyűlés! Folytatjuk a munkánkat. Bejelentem, hogy **Bajnai György Gordon** képviselő úr arról tájékoztatta az Országgyűlés elnökét, hogy a mai napon **képviselői megbízatásáról lemondott.** (*Taps az LMP és a Jobbik soraiban.*) Ezzel az országgyűlési képviselők száma 198 főre változott.

Most határozathozatalok következnek. Kérem a frakcióvezető urakat, hogy biztosítsák a szükséges határozatképességet. Jelenlét-ellenőrzést tartunk. Kérem, ellenőrizték, hogy a kártyájukat megfelelően elhelyezték-e a szavazógépben, van-e visszajelzésük, és most nyomják meg a készülékük valamelyik gombját. (*Megtörténik.*)

Megállapítom, hogy 156 képviselő van jelen, 43-an vannak pillanatnyilag távol. Az Országgyűlés határozatképes.

Kérdezem, hogy tapasztalt-e valaki rendelleneséget a számítógépének működése során. (*Jelzésre:*) Igen, jelezzük. Más? (*Nincs jelentkező.*) Köszönöm szépen.

Soron következik a **mentelmi ügyek tárgyalása.** A Mentelmi bizottság H/109. számú javaslatában indítványozta, hogy a Pesti Központi Kerületi Bíróság megkeresésével érintett ügyben az Országgyűlés **Józsa István** országgyűlési képviselő **mentelmi jogát** ne függesse fel.

Megadom a szót Vejkey Imre elnök úrnak, aki a bizottság javaslatát szóban is meg kívánja indokolni, ötperces időkeretben.

Parancsoljon, elnök úr!

DR. VEJKEY IMRE, a Mentelmi, összeférhetlenségi és bizottság előadója: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A Pesti Központi Kerületi Bíróság a 9.B. 32737/2013/3. számú végzésével indítványozta dr. Józsa István országgyűlési képviselő mentelmi jogának felfüggesztését rágalmazás vétsége miatt.

A feljelentés szerint dr. Józsa István 2013. július 18-án a Magyar Szocialista Párt székházában tartott sajtótájékoztatón, majd ezt követően az ATV Egyenes beszéd című műsorában a Közgép Zrt. becsületének csorbítására alkalmas (*Moraj, derűltség az LMP és az MSZP soraiban. - Az elnök csenget.*), valótlan tényállításokat közölt.

A Mentelmi bizottság az ügyet 2014. május 12-ei ülésén megtárgyalta. Dr. Józsa István az ülésen elmondta, hogy választópolgári panaszok érkeztek hozzá, annak adott hangot. A Mentelmi bizottság hatáskör hiányában nem foglalkozott a cselekmény büntetőjogi értékelésével. A Mentelmi bizottság magánvádas ügyekben követett, mentelmi jogot töretlenül fenntartó gyakorlata a mentelmi jog célját, az Országgyűlés és a képviselők zavartalan munkavégzését kívánja biztosítani.

A fentiekre tekintettel a Mentelmi bizottság 3 igen, 2 nem szavazattal azt javasolta az Országgyűlésnek, hogy dr. Józsa István országgyűlési képviselő mentelmi jogát az adott ügyben ne függesse fel.

Köszönöm a megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, elnök úr. Tájékoztatom a tisztelt Házat, hogy Józsa István képviselő úr nem kíván élni a felszólalás lehetőségével, ezért most a határozathozatal következik. Emlékeztetem önöket, hogy a bizottság úgy foglalt állást, hogy Józsa István képviselő úr mentelmi jogát az Országgyűlés ne függesse fel. Felhívom a szíves figyelmüket arra, hogy a mentelmi jog felfüggesztéséhez a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy felfüggeszti-e Józsa István országgyűlési képviselő mentelmi jogát. Kérem, szavazzanak! (*Szavazás.*)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés Józsa István mentelmi jogát 20 igen, 147 nem és 4 tartózkodó szavazattal nem felfüggesztette fel.

Tisztelt Országgyűlés! A Mentelmi bizottság H/110. számú javaslatában indítványozta, hogy a Jászberényi Járásbíróság megkeresésével érintett ügyben az Országgyűlés **Pócs János** országgyűlési képviselő úr **mentelmi jogát** ne függesse fel.

Megadom a szót Kerényi János képviselő úrnak, aki a bizottság javaslatát szóban is meg kívánja indokolni, ötperces időkeretben.

Parancsoljon, képviselő úr!

DR. KERÉNYI JÁNOS, a Mentelmi bizottság előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A Jászberényi Járásbíróság átiratban indítványozta Pócs János országgyűlési képviselő mentelmi jogának felfüggesztését rágalmazás vétsége miatt, Vajda Attila feljelentése alapján.

A feljelentés szerint Pócs János, Jászapáti polgármestere 2013. december 13-án a feljelentőre nézve becsületsértő kijelentést tett, amikor azt mondta: „Zugjogászokdásért a Baumag-ügyben börtönbüntetést kapott.”

A Mentelmi bizottság az ügyet a 2014. május 12-ei ülésén tárgyalta. A Mentelmi bizottság a hagyományokhoz alkalmazkodva magánvádas bűncselek-

mény esetében vagy magánvádas ügyekben régi gyakorlata szerint nem kívánja a mentelmi jogot felfüggeszteni. Ezért a parlament felé azt a javaslatot teszi, hogy Pócs János országgyűlési képviselő mentelmi jogát az adott ügyben az Országgyűlés ne függesse fel.

A határozati javaslatot 4 igen és 2 nem szavazattal tette meg a Mentelmi bizottság. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

(15.40)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Pócs János képviselő úr nem kíván élni a felszólalás lehetőségével, ezért a határozathozatal következik. Emlékeztetem önöket, a bizottság úgy foglalt állást, hogy a képviselő úr mentelmi jogát az Országgyűlés ne függesse fel.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, felfüggeszti-e Pócs János országgyűlési képviselő úr mentelmi jogát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés Pócs János képviselő úr mentelmi jogát 25 igen szavazattal, 146 nem ellenében, 3 tartózkodás mellett nem függesztette fel.

Tisztelt Országgyűlés! A Mentelmi bizottság H/111. számú javaslatában indítványozta, hogy a Bajai Járásbíróság megkeresésével érintett ügyben az Országgyűlés **Harangozó Tamás** országgyűlési képviselő úr **mentelmi jogát** ne függesse fel.

Megadom a szót Kulcsár Gergely képviselő úrnak, aki a bizottság álláspontját indokolja 5 perces időkeretben. Parancsoljon, képviselő úr!

KULCSÁR GERGELY, a Mentelmi bizottság előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A Mentelmi bizottság dr. Harangozó Tamás országgyűlési képviselő mentelmi ügyét a 2014. május 12-ei ülésén tárgyalta. Történt ugyanis, hogy a Bajai Járásbíróság indítványozta dr. Harangozó Tamás országgyűlési képviselő mentelmi jogának felfüggesztését rágalmazás vétsége miatt Lakatos Ferenc feljelentése alapján. A feljelentés szerint dr. Harangozó Tamás az ATV hírműsorában, egy sajtótájékoztatón a 2013. szeptember 22-ei bajai önkormányzati képviselő-választások után a feljelentőt megnevezte és csalónak titulálta.

Egyetértés mutatkozott abban a bizottság tagjai között, hogy a Mentelmi bizottság hatáskör hiányában nem foglalkozik a cselekmény büntetőjogi értékelésével. Nem volt egyetértés abban a bizottság tagjai között, hogy a mentelmi jogát felfüggeszse-e vagy sem a képviselő úrnak. Az egyik álláspont, amely később többséget kapott, a magánvádas

ügyekben követett mentelmi jogot töretlenül fenntartó gyakorlatra hivatkozott, és így a képviselő zavartalan munkavégzését kívánta biztosítani, ezért az MSZP-s és fideszes képviselők úgy nyilatkoztak, hogy az Országgyűlés ne függesse fel Harangozó Tamás mentelmi jogát. A másik álláspont, amelyet a jobbikos képviselők támogattak, az az volt, hogy az Országgyűlés függesse fel Harangozó Tamás mentelmi jogát, ugyanis az országgyűlési képviselők ugyanúgy, mint akármelyik más állampolgár, álljanak az igazságszolgáltatás elé, és a bíróságok döntenek arról, hogy bűnösök vagy ártatlanok.

A Mentelmi bizottság végül 4 igen, 2 nem szavazattal azt javasolta az Országgyűlésnek, hogy dr. Harangozó Tamás országgyűlési képviselő úr mentelmi jogát az adott ügyben ne függesse fel.

Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy Harangozó Tamás képviselő úr nem kíván élni a felszólalás lehetőségével, ezért a határozathozatal következik. Emlékeztetem önöket, a bizottság úgy foglalt állást, hogy Harangozó Tamás képviselő úr mentelmi jogát az Országgyűlés ne függesse fel.

Ezért kérdezem most önöket, hogy felfüggesztik-e Harangozó Tamás országgyűlési képviselő mentelmi jogát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés Harangozó Tamás képviselő úr mentelmi jogát 25 igen szavazattal, 149 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett nem függesztette fel.

Tisztelt Országgyűlés! A Mentelmi bizottság a H/127. számú javaslatában indítványozza, hogy a Miskolci Járásbíróság megkeresésével érintett ügyben az Országgyűlés **Simon Miklós** országgyűlési képviselő **mentelmi jogát** ne függesse fel.

Megadom a szót Vejkey Imrének, a bizottság elnökének, aki a bizottság javaslatát szóban is meg kívánja indokolni 5 perces időkeretben. Parancsoljon, elnök úr!

DR. VEJKEY IMRE, a Mentelmi bizottság előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A Miskolci Járásbíróság 8.B. 336/2014/2. számú átiratában indítványozta dr. Simon Miklós országgyűlési képviselő mentelmi jogának felfüggesztését rágalmazás vétsége miatt, dr. Helmecky László feljelentése alapján. A feljelentés szerint a 2013. november 6-án Nyírbogáton tartott választókerületi ülésen dr. Simon Miklós olyan szórólapot terjesztett a feljelentőről, melyben súlyos bűncselekmények elkövetésével vádolta. Ezenkívül egy szórólapmásolatot csatolt a feljelentő, melyen a feljelentő személyével kapcsolatos, kuruc.info-ra írt cikk, valamint a foci24-barikad.hu honlapon megje-

lent cikk található. Ezt dr. Simon Miklós és felesége megbízásából több mint száz embernek szórták szét állítólagosan. A két cikk terjesztéséért korábban más személyt jogerősen elítéltek.

Dr. Simon Miklós a mentelmi ügyet tárgyaló bizottsági ülésen elfoglaltsága miatt nem tudott megjelenni, de erről írásban tájékoztatta a bizottság elnökét, továbbá álláspontjáról is, mely szerint a feljelentésben megírt rágalmak minden alapot nélkülöznek.

A Mentelmi bizottság a magánvádas ügyekben követett mentelmi jogot alkalmazta jelen ügyben is. Mindezek alapján megvizsgálta az előző ciklus Mentelmi bizottsága által lefolytatott vizsgálatot, illetve az arról szóló, 2014. március 27-én benyújtott javaslatot. Az abban foglaltakat a Mentelmi bizottság 2014. március 12-ei és 19-ei ülésén elfogadta, és úgy döntött 4 igen, 2 nem szavazattal, hogy azt javasolja az Országgyűlésnek, miszerint dr. Simon Miklós országgyűlési képviselő mentelmi jogát az adott ügyben ne függesse fel.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Simon Miklós képviselő úr nem kíván élni a felszólalás lehetőségével, ezért a határozathozatal következik. Emlékeztetem önöket, a bizottság úgy foglalt állást, hogy a képviselő úr mentelmi jogát az Országgyűlés ne függesse fel.

Kérdezem ezért önöket, hogy felfüggesztik-e Simon Miklós országgyűlési képviselő mentelmi jogát.

Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés Simon Miklós képviselő úr mentelmi jogát 23 igen szavazattal, 151 nem ellenében, tartózkodás nélkül nem függesztette fel.

Tisztelt Országgyűlés! A Mentelmi bizottság a H/128. számú javaslatában indítványozta, hogy a Budai Központi Kerületi Bíróság megkeresésével érintett ügyben az Országgyűlés **Budai Gyula** országgyűlési képviselő **mentelmi jogát** ne függesse fel.

Most megadom a szót Vejkey Imre elnök úrnak, aki a bizottság javaslatát szóban is meg kívánja indokolni.

Parancsoljon, elnök úr!

DR. VEJKEY IMRE, a Mentelmi bizottság előadója: Ismételen köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A Budai Központi Kerületi Bíróság 14.B. 1875/2013/7-1. szám alatti végzésével indítványozta dr. Budai Gyula országgyűlési képviselő mentelmi jogának felfüggesztését rágalmazás vétsége miatt, Péterfia Ferenc feljelentése alapján.

(15.50)

A feljelentés szerint dr. Budai Gyula 2011 novemberében elszámoltatási és korrupcióellenes kormánybiztosként a feljelentővel szemben a BRFK felől való tartalmú feljelentéssel élt, majd erről feljelentő munkahelyére, a Külügyminisztériumba is átíratot eszközölt, melyben feljelentőt mint a bécsi magyar nagykövetség korábbi alkalmazottját összefüggésbe hozta a nagykövetség szolgálati lakásainak felújításával kapcsolatos és 40 millió forint kárt okozó bűncselekménnyel.

A Mentelmi bizottság az ügyet 2014. május 19-ei ülésén megtárgyalta. Dr. Budai Gyula az ülésen hivatali elfoglaltsága miatt nem tudott részt venni, de írásban kérte, hogy a Mentelmi bizottság az ügyében mentelmi jogának fenntartására vonatkozó határozati javaslatot hozzon.

A Mentelmi bizottság megvizsgálta az ügyet, és a töretlenül követett gyakorlat alapján 4 igen szavazattal, 2 nem ellenében azt javasolja a tisztelt Országgyűlésnek, hogy Budai Gyula országgyűlési képviselő mentelmi jogát az adott ügyben ne függesse fel.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Tájékoztatom önöket, hogy Budai Gyula képviselő úr nem kíván élni a felszólalás lehetőségével, ezért a határozathozatal következik.

Emlékeztetem önöket, a bizottság úgy foglalt állást, hogy Budai Gyula képviselő úr mentelmi jogát az Országgyűlés ne függesse fel.

Kérdezem önöket, felfüggesztik-e Budai Gyula országgyűlési képviselő mentelmi jogát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés Budai Gyula képviselő úr mentelmi jogát 28 igen szavazattal, 147 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett nem függesztette fel.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Magyarország minisztériumainak felsorolásáról szóló törvényjavaslat összegző módosító javaslatáról való döntés** és a zárószavazás. Orbán Viktor, fideszes képviselőtársunk, és más képviselők önálló indítványa T/106. számon a parlament informatikai hálózatán elérhető. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslata T/106/8. számon, a részletes vitát lezáró bizottsági módosító javaslatról szóló összegző jelentés pedig T/106/9. számon ugyancsak a honlapon elérhető. A Törvényalkotási bizottság elnöke benyújtotta az egységes javaslatot, amelyet T/106/10. számon a honlapon már megismerhettek.

Az elfogadott napirend szerint most kerül sor az összegző módosító javaslatról történő döntéshozatalra, majd a zárószavazásra. Az előterjesztők jelezték,

hogy nem kívánnak élni a zárszó lehetőségével, a kormány álláspontja pedig a vitában korábban már elhangzott.

A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatának elfogadásához egyszerű többség szükséges, így erről egy szavazással tudunk dönteni. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e az összegző módosító javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 127 igen szavazattal, 26 nem ellenében, 24 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a törvényjavaslatot a T/106/10. számú egységes javaslat szövege szerint. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 119 igen szavazattal, 56 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés elnöke H/136. számon javaslatot tett az **Országgyűlés bizottságainak létrehozásáról, tisztségviselőinek és tagjainak megválasztásáról** szóló 13/2014. (V. 6.) országgyűlési határozat módosítására. Ebben azt kezdeményezi, hogy az Országgyűlés a Honvédelmi és Rendészeti bizottságba Vadai Ágnes képviselő asszonyt, a Törvényalkotási bizottságba pedig Fodor Gábor képviselő urat válassza meg a bizottság tagjává.

A házelnök úr a szószólók indítványait mérlegelve azt javasolja, hogy a nemzetiségeket képviselő bizottság elnevezése „Magyarországi nemzetiségek bizottsága” legyen, és a bizottság elnökének Fuzik János, alelnökének pedig Farkas Félix nemzetiségi szószólókat válassza meg az Országgyűlés.

A határozati javaslat szerint a bizottság megbízatása e határozat hatálybalépésekor, tehát ennek elfogadásával kezdődik.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a H/136. számú határozati javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a határozati javaslatot 177 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 2 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Engedjék meg, hogy az Országgyűlés és a magam nevében is a megválasztott bizottsági tisztségviselőknél és tagoknál eredményes munkát, sok sikert kívánjak, és elnök úrnak is gratuláljak.

Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalok végére értünk. Most kettő perc technikai szünet következik annak érdekében, hogy majd a vitákat folytatni tudjunk. *(Rövid szünet.)*

(A jegyzői székeket Móring József Attila és Schmuck Erzsébet foglalja el.)

Tisztelt Országgyűlés! Folytatjuk munkánkat. Tájékoztatom önöket, hogy a soros jegyzők Móring

József Attila képviselő úr és Schmuck Erzsébet képviselő asszony.

Megköszönöm munkájukat, és átadom az elnökséget Jakab István alelnök úrnak. Parancsoljon!

(Az elnöki széket Jakab István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

(16.00)

ELNÖK: Köszöntöm képviselőtársaimat. Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló 10/2014. (II. 24.) országgyűlési határozat módosításáról szóló országgyűlési határozati javaslat általános vitája** a lezárásig. Rogán Antal, Czunyniné dr. Bertalan Judit, Vigh László, Demeter Zoltán, Papcsák Ferenc, Balla György, Fidesz, képviselők önálló indítványát H/132. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhetik.

Emlékeztetem önöket, hogy a napirend elfogadása előtt az Országgyűlés a sürgős tárgyalásba vételről döntött. Tájékoztatom önöket, hogy a házelnök úr az előterjesztés részletes vitájának lefolytatására az Igazságügyi bizottságot jelölte ki.

Elsőként megadom a szót Balla György úrnak, a napirendi pont előadójának, 30 perces időkeretben. Öné a szó, képviselő úr.

BALLA GYÖRGY (Fidesz), a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Nemhogy a 30 percet, valószínűleg a három percet sem fogom elrabolni az idejükből, lévén egy olyan javaslat van előttünk, ami alapvetően - az én véleményem szerint - mindenki által támogatott, technikai javaslatokat tartalmaz. Éppen ezért, ha megengedik, a technikai javaslatok részletes indoklásába nem bocsátkoznék, az szó szerint megegyezne azzal, amit egyébként a törvényjavaslattal együtt önök megkaptak, és hozzám nem is nagyon jutott el olyan információ, hogy ezzel kapcsolatban bárkinek ellenérzése lenne, ezek a javaslatok ugyanis pontosító jellegűek, a Ház működését alapvetően nem változtatják meg, viszont segítenek abban, hogy az esetlegesen később előforduló ügyrendi javaslatokat mellőzzük.

Van két olyan javaslat, ahol viszont őszintén bevallom, hogy számítok ellenzéki kritikára, éppen ezért erről a két javaslatról szeretnék röviden beszélni. Az egyik módosítás, ami a házszabálytól való eltéréshez szükséges szavazatszámot változtatja meg a jelenlegi házszabályhoz képest. Ez a változtatás nem olyan nagy mértékű, hiszen semmi mást nem tesz, mint visszatér az egyébként több mint húsz éven keresztül alkalmazott arányhoz, magyarul a jelen

lévő képviselők négyötödéhez az összes képviselő négyötöde helyett. Azt gondolom, nyilvánvaló mindannyiunk számára, hogy ha minden képviselő jelen van a teremben, akkor ez a módosítás az égadta világon semmit nem jelent, ugyanúgy minden frakciónak vagy a frakciók nagy többségének a támogatására van szükség ahhoz, hogy a házszabálytól való eltérés létrejöjjön.

Ugyanakkor, ami miatt az én véleményem szerint fontos visszatérnünk a korábbi arányhoz, mert bizony lehetnek a parlament életében olyan pillanatok, amikor jó néhány képviselő indokoltan van távol, és mégis fontos, mindannyiunk által támogatott döntést kellene meghozni, amit azért nem fogunk megtenni, mert nem a jelen lévő képviselők négyötödéhez, hanem az összes képviselő négyötödéhez kötjük a házszabálytól való eltérést - gondoljanak például egy árvíz esetére. Értelemszerűen az árvízzel érintett képviselők joggal vannak olyankor a választókerületükben, és az árvíz pontosan hozhat olyan helyzeteket, amikor ad hoc, gyors döntést házszabálytól való eltéréssel kell meghozni. De szeretném hangsúlyozni, hogy semmi más nem történik, mint hogy ugyanahhoz a szabályhoz térünk vissza, ami egyébként korábban is a parlament működését szabályozta.

A másik kérdés a házelnökkel kapcsolatos kérdés, ahol számítok ellenzéki kritikákra, de számítok óvatos ellenzéki kritikákra. Ugyanis Európa számos parlamentjében, azt lehet mondani, hogy a nagy többségben semmiféle olyan korlátozás nincsen a házelnökre vonatkozóan, ami a jelenlegi házszabályban, illetve a korábbi házszabályban is volt; hogy pontosítsak, nem a házelnökre, hanem a levezető elnökre vonatkozóan.

Az a helyzet ugyanis, hogy a magyar házszabály a levezető elnök tekintetében korlátozó, korlátoz egy képviselőt alapvető képviselői jogában, mégpedig a szavazáshoz való jogban. Ezt Európa legtöbb parlamentje, a német, az olasz, a francia, de hogy a tegnapi napnál maradjunk, az Európai Parlament nem teszi, ott a levezető elnök értelemszerűen élhet azzal a joggal, ami minden képviselőt megillet, magyarul, részt vehet a szavazáson. A pártatlanságát, az ülésvezetéssel kapcsolatos pártatlanságot semmilyen módon nem befolyásolja, hogy egyébként szavaz vagy nem szavaz.

De azt is el kell mondjam, hogy az alkotmány 4. cikke szerint ez a korlátozás egyébként nem is tartható fenn, hiszen az alkotmány 4. cikke teljesen világosan beszél: minden képviselőnek ugyanazok a jogai és ugyanazok a kötelezettségei; márpedig a házszabály jelenlegi rendelkezése, ami a levezető elnök tekintetében megtiltja a határozathozatalokon való részvételt, indokolatlanul és alaptörvényellenesen korlátozza a levezető elnöknek - mint minden képviselőnek - a legfontosabb jogát, a határozat-

hozatalokon való részvételt, magyarul: a szavazás jogát. Én kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy vita után ugyan, de támogassák a házszabály ezen irányú módosítását is.

Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormány-pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Bejelentem, hogy a kormány képviselője előzetesen jelezte, hogy az Országgyűlés függetlenségét tiszteletben tartja, ezért a vita elején nem kívánja ismertetni álláspontját.

Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek. Ezek első körében a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor, képviselőcsoportonként 15-15 perces időkeretben. Tájékoztatom önöket, hogy az új házszabályi rendelkezésekre figyelemmel a kétperces hozzászólásokra első alkalommal csak a vezérszónoki felszólalásokat követően kerülhet sor, és ezek körében képviselőcsoportonként csak egy képviselőnek, valamint az elsőként felszólalásra jelentkező független képviselőnek van lehetősége hozzászólni.

Megadom a szót Gulyás Gergely képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

GULYÁS GERGELY, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Az 1994-es házszabály után 2012-ben először az Országgyűlésről szóló törvényt, majd 2014 februárjában az új házszabályt is elfogadta az Országgyűlés. Ezeknek a szabályoknak a jelentősége abban áll, hogy egyfelől az alaptörvényt követően a sarkalatos törvények megújultak, ennek keretében ma egy egységes kódex szabályozza az Országgyűlés működésének egészét, másfelől pedig sokat beszéltünk arról, hogy muszáj változtatni a törvényalkotás rendjén ahhoz, hogy színvonalasabb törvények születhessenek, és érdemibb vita előzze meg ezen törvények elfogadását.

Összességében az a módosítás, ami a Ház előtt van, legtöbb pontjában jogtechnikai jellegű. Én is azokkal a kérdésekkel szeretnék inkább részletesen foglalkozni, amelyekkel Balla György képviselőtársam előterjesztői expozéjában már foglalkozott. Az egyik ilyen a házelnök szavazati jogával kapcsolatos szabályozás. Először is, természetesen nem szeretnék álszentek lenni, nyilván a választói akaratnak megfelelően létrejött Országgyűlésen belüli politikai erőviszonyok érvényesíthetőségét is szolgálja ez a javaslat, a megelőző 24 év szokásjogával pedig szemben áll.

Viszont, ha megnézzük, hogy milyen érvek szólnak e mellett a módosítás mellett, akkor azt látjuk, hogy mind a nemzetközi gyakorlatban az a bevett és elfogadott, hogy a levezető elnöknek van szavazati

joga, mind pedig a magyar alkotmányból ez következik, különös tekintettel arra, hogy azt, hogy éppen ki a levezető elnök az Országgyűlésben, a házelnök jogosult meghatározni. Tehát jelenlegi formájában a házszabály arra ad felhatalmazást a mindenkori házelnöknek, hogy meghatározza, hogy melyik frakciótól, feltéve, hogy az adott frakció alelnököt jelölt, és alelnökét megválasztották az Országgyűlés alelnökének, ebben az esetben melyik frakciótól vonja el a szavazati jogot. Ilyen értelemben tehát a házelnöknek arra is lehetőséget ad, hogy egy kisebb, most már 199 fős Országgyűlésben valamely frakció létszámát egy fővel csökkentse. Úgy gondoljuk, hogy ennél sokkal tisztességesebb az a megoldás, ami az Európai Parlamenttől a spanyol parlamenten, a német parlamenten át az európai demokráciák meghatározó törvényhozásaiban bevett és elfogadott, mégpedig az, hogy a levezető elnök is szavaz.

Ráadásul teljesen érthetetlen és alkotmányosan is magyarázhatatlan az a különbségtétel, hogy titkos szavazás esetén ma is a mindenkori házelnöknek, levezető elnöknek van szavazati joga, a titkos és a nyílt szavazás között ilyen értelemben érthetetlen, hogy a levezető elnöki jogok tekintetében miért tesszünk különbséget.

Ezért kérem, hogy ezen észrevételek megfontolása után képviselőtársaim is legyenek szívesek támogatni ezt a módosítást azzal, hogy még egyszer szeretném jelezni, nem arról van szó, hogy a Fidesz vagy a Kereszténydemokrata Néppárt frakciója számára jelent ez plusz egy szavazatot, hanem azt az önkényes döntési lehetőséget zárja ki, amire a házelnöknek a mostani házszabály lehetőséget ad, hogy úgy döntsön, hogy a Ház szocialista vagy éppen jobbikos alelnöke vezesse az Országgyűlés ülését egy olyan szavazásnál, ahol a jelenlévők kétharmada miatt ennek jelentősége van.

(16.10)

A másik érdemi módosítás egy egész egyszerű kodifikációs hiba kijavítása. Önök is emlékeznek arra, hogy amikor előterjesztettük a házszabály eredeti változatát, akkor abban a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadára kívántuk volna csökkenteni a házszabálytól eltérést, majd miután itt a vitában az ellenzék ezt kifogásolta, benyújtottunk egy olyan módosítót, ami szándékunk szerint a korábbi helyzetet akarta volna visszaállítani, ami a jelen lévő képviselők négyötödével teszi lehetővé a házszabálytól való eltérést, de elkövettük azt a kodifikációs hibát, hogy a „jelenlévők” szó kimaradt, és ennek köszönhetően most csak az összes képviselő négyötödével lehet eltérni a házszabálytól. Mi itt viszont indokoltnak tartjuk, hogy a korábbi, az 1994 óta

megszokott házszabályi rendelkezéseken ne változtassunk, tehát térjünk vissza ahhoz, hogy a jelen lévő képviselők négyötödével lehet a házszabálytól eltérni. Ebben is kérem a támogatásukat, és remélem, hogy az Országgyűlés ezért aztán a kétharmadnál nagyobb többséggel tudja ezeket a módosításokat elfogadni.

Köszönöm a figyelmet, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Bárándy Gergelynek, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. BÁRÁNDY GERGELY, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Nem volt olyan régen, amikor az előző ciklusban, talán az utolsó előterjesztett törvényjavaslatként a házszabályról, illetve az országgyűlési törvény módosításáról tárgyaltunk. Akkor sokaknak az volt a véleménye, közöttük nekem is, hogy ezt a munkát az új Országgyűlésre kéne bízni, az új Országgyűlés alakítsa ki majd a saját működési rendjét, és csak olyan mélységben módosítsunk a javaslaton, amilyen mélységben feltétlenül szükséges ahhoz, hogy egy 200 fős, azaz létszámában jelentősen csökkentett Országgyűlés működni tudjon.

Ekkor az önök egyik legfőbb érve az volt - jól emlékszem még rá, nem volt olyan régen -, hogy azért is szerencsés az, hogy most alkotjuk meg az Országgyűlést, és nem az új Országgyűlés alkotja majd meg saját magának, mert ez így igazságos és méltányos, hiszen senki nem tudhatja előre, hogy mi lesz a választási eredmény, és így ezek az új szabályok majd az új Országgyűlést is kötelezni fogják. Ez így is lett.

És most azzal szembesülünk, tisztelt képviselőtársaim - Gulyás képviselő úrnak én pozitívan értékelem azt a mondatát, amelyben gondolom, az ellenzéki érvekre előre utalt, nevezetesen is, hogy nyilvánvalóan azt fogják az ellenzéki pártok ebbe a javaslatba belelátani, hogy ismét saját magára írja a Fidesz a törvényeket -, Gulyás képviselőtársam utalt is erre, hogy a szebb megfogalmazásban vagy a Fidesz számára kedvezőbb megfogalmazásban van egy ilyen szándék emögött.

Én azt gondolom, hogy ez nem helyes. Én azt gondolom, hogy jó lett volna, ha legalább az önök saját korábbi érveikhez tartják magukat. Az elmúlt négy év nagyjából arról szólt, ha a közjogi átalakításokat nézzük - hadd szűkítsem arra, hogy az önök érvrendszerének egy jelentős része arról szólt, hogy európai példákat sorakoztattak föl -, hogy Európában itt is, ott is vagy amott is van erre példa. Mi számtalanszor elmondtuk, tisztelt képviselőtársaim,

hogyan nem az a probléma, hogy ne lehetne Európában vagy valahol a világban, olyan országokban is, amelyek demokratikus berendezkedésűek, például találni arra a közjogi részemre, amit önök be kívánnak vezetni, hanem az a probléma, hogy önök úgy válogatják össze az európai példákból ezeket az elemeket, hogy az önök aktuális politikai helyzetének az éppen megfelelően, és ezért hoznak létre egy olyan hibrid állami rendet, ami viszont sehol másutt már Európában nincsen így egyben, viszont az önök politikai érdekeinek - ami aktuális politikai érdekeket jelent - pont megfelel.

Valóban, számos olyan Országgyűlés, számos olyan parlament, népképviselői szerv van, ahol az elnök szavazhat. 24 éven keresztül Magyarországon ez nem volt probléma, most meg akarják változtatni. Mikor akarják megváltoztatni, tisztelt képviselőtársaim, hogy az elvek mezejére próbáljunk rátévedni, persze hosszú ideig nem fog sikerülni. Azért, mert önöknek éppen megvan a kétharmados többségük, azaz ahhoz, hogy mondjuk, alaptörvényt tudjanak módosítani, vagy ahhoz, hogy adott esetben Orbán Viktort meg tudják majd választani köztársasági elnöknek, abban az esetben, ha Kövér László a levezető elnök, akkor szükség van az ő szavazatára.

Képviselőtársaim! Azért lássák be, ez a módosító javaslat nagyjából erről szól. Arról szól, hogy abban az esetben, ha a levezető elnök az önök soraiból kerül ki, akkor is tudjanak - hadd fogalmazzak úgy - a nagy kétharmaddal egyedül dönteni, ilyen egyszerű. És én azt gondolom, hogy nem célszerű, talán jelen helyzetben még csak szükségesnek se mondható ez a módosítás, hiszen egy ilyen esetben sokkal elegánsabb lenne a pulpitusra felküldeni egy ellenzéki levezető elnököt, és a probléma meg van oldva. Nem igazán értem, hogy ez most miért kerül elő, mindenestre nem néz ki jól, mindenestre azt a gyakorlatot vetíti előre, hogy a jövőben is hasonló elvek és megfontolások mentén folyik majd a jogalkotás, mint az elmúlt négy évben. Kövér László egyszer már tett arra ígéretet, hogy másként lesz - az előző ciklusban -, akkor ezt az ígéretét nem tartotta be. Reméljük azt, hogy a mostani ciklus elején tett ígéretét be fogja tartani; úgy tűnik, ezt az ígéretét sem tartja be az Országgyűlés elnöke.

Ami a négyötödös változtatást illeti, valóban, az ellenzék akkor gesztusnak értékelte a kormánypartoktól azt, hogy a kétharmados szabály négyötödre módosult, mondjuk úgy, hogy így alakult, így került bele a törvénybe. Szeretném megkérdezni, hogy miért is olyan fontos, hogy ezt most megváltoztassuk. Ha egy picit az országgyűlési mandátumarányokat megfigyeli valaki, akkor úgy nagyjából rá tud jönni ennek a lényegére vagy ennek az okára. Most a Jobbikkal együtt nincs meg a négyötödük, hiányzik még néhány szavazat, azaz vagy az LMP frakcióját meg kell győzni, vagy a mienket, vagy független képviselőket.

Ha ez a módosítás hatályba lép úgy, ahogy önök most javasolják, akkor túl nagy jelentősége ennek nem lesz, mert önök pontosan tudják, hogy ami két-három mandátum hiányzik a négyötödhöz, az valószínűleg a hiányzások miatt a Jobbikkal együtt önállóan meglesz, és azonnal meglesz. Ennyi az oka, tisztelt képviselőtársaim, azaz ha négyötödöt szeretnének a jövőben, akkor nem kell még egy ellenzéki párttal megállapodniuk, hanem egész egyszerűen azt a két-három hiányzót figyelembe véve egyedül a Jobbikkal is meg tudják csinálni. Ez a mögöttes szándék, ezt nem lehet nem látni, tisztelt képviselőtársaim.

Értem én megint, hogy próbáljuk ezt elvi alapra helyezni, csak én úgy hiszem, hogy ezt nem lehet, legalábbis a parlamenti mandátumarányok egészen mást mutatnak.

Az, hogy a képviselők jogállása azonos, igen, tisztelt képviselőtársaim, valóban az, de ha ezt az elvet az új házszabály és országgyűlési törvény megalkotásakor figyelembe vették volna - és előrevetítem, remélem, hogy jól fog működni ez a testület, ígérem, én a magam részéről mindent meg fogok tenni azért, hogy ez így legyen -, akkor nem hozták volna létre a Törvényalkotási bizottságot. Ugyanis a Törvényalkotási bizottság keletkezett első- és másodrangú képviselőket: aki a Törvényalkotási bizottság tagja, az minden törvényjavaslathoz, minden módosító javaslathoz hozzászólhat, azokról külön szavazhat, minden módosító javaslatról dönthet, míg aki nem tagja a Törvényalkotási bizottságnak, és nem tagja egy tárgyaló bizottságnak, az adott esetben módosító javaslatokhoz nem szólhat hozzá.

Tudom, ismerem az érvet, hogy van még vagy öt perc majd a végén, amikor egy teljes frakció ezt megteheti, és akár ezt a képviselőt is kijelölheti, de tisztelt képviselőtársaim, ha mondjuk, egy költségvetési törvény vitájáról van szó, akkor elég valóságos, hogy egy olyan képviselőt fognak kijelölni ennek az öt percnél vagy tíz percnél az igénybevételére, aki mondjuk, egy regionális problémáról kíván beszélni.

(16.20)

Nyilván mindenki a fő számonkról fog beszélni, s a többi, s a többi. Azaz ennek a képviselőnek annak ellenére nem lesz lehetősége hozzászólni érdemben egy módosító javaslathoz, hogy adott esetben az a problémát érinti és annak a területnek a problémáját érinti, ahol őt egyéniben megválasztották a választópolgárok. Azért tértem csak ki mindössze ennek a problematikájára, mert éppen az új házszabály az, amely nem azonos mértékkel mér képviselő és képviselő között, éppen az új házszabály és országgyűlési törvény az, amely tömegesen idézi elő azt a helyzetet,

hogy a képviselők valójában nem azonos jogállásúak, hiába mondja ki ezt a törvény. Ekkor előjönni azzal az érveléssel, tisztelt képviselőtársaim, hogy a levezető elnök, az az egy képviselő azért nem egyenjogú, mert az nem szavazhat, amikor ülést vezet, meglehetősen furcsa gondolatmenet.

Összefoglalva, azt tudom mondani erről a javaslatról, és ebben igaza volt Balla képviselő úrnak és Gulyás képviselő úrnak is, hogy miről fogunk vitázni, valóban erről a két kérdésről fogunk vitázni; a többivel különösebb problémánk nekünk nincs, ezzel viszont van problémánk.

A legnagyobb problémánk azonban, megmondom őszintén, nem is konkrétan a két rendelkezéssel van, hanem azzal, hogy úgy tűnik, azt a négyéves törvényalkotási stílust és módszert, amit alkalmazott az Országgyűlés, az új ciklusban sem kívánja feladni a kormánytöbbség. Nem kívánja feladni a személyre szabott jogalkotást, nem kívánja feladni a saját politikai érdekeket és célokat szolgáló jogalkotást, és ez az, amit leginkább nehezményezünk.

Mi bízunk, hittünk abban, hogy az új Ház felállításával négy év kétharmados kormányzás után valóban olyan törvényalkotási menetrend alakulhat majd ki, amelyik méltó a Magyar Országgyűlés hagyományaihoz. Ez, tisztelt képviselőtársaim, nem az, és az én számomra ez az, ami a legjobban fáj. Az, hogy egyébként ezt a két módosítást átviszik, valójában a magyar közjogi rendszerben túl nagy kárt már nem fog okozni, ez megtörtént az elmúlt négy évben. De az az elv, az a gyakorlat, bocsánat, hadd mondjam így, hogy önök áthozzák a korábbi gyakorlatot ide, az új Országgyűlésbe, viszont nagyon nagy baj. Éppen ezért, tisztelt képviselőtársaim, mi ezt az előterjesztést nem fogjuk támogatni. Arra kérem önöket még egyszer, hogy gondolják át újra még itt a ciklus elején, hogy ugyanúgy kívánják-e folytatni a jogalkotási metódust, mint ahogy az elmúlt négy évben.

Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP és az LMP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Apáti István képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. APÁTI ISTVÁN, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Meglehetősen vegyes javaslatot tárgyalunk most, vannak benne egyértelműsítő, pontosító rendelkezések, vannak olyanok, amelyek a kormány beszámolóképzési kötelezettségét érintik, és ezekre különösebb részletességgel nem térnék ki. Sokkal fontosabb három témakör: az ülésvezető elnök szavazati joga, a túlterjeszkedő javaslatokkal kapcsolatos szabályozás, illetőleg az előbb már többek által firtatott négyötödös szabály.

Kezdjük a végén, kezdjük ezzel a bizonyos négyötödös szabállyal! Valóban, az igazság ahhoz az érveléshez áll közelebb, amit Bárándy képviselő úr az előbb elővezetett, nevezetesen önök egy relatív négyötödös szabályt akarnak megalkotni, a jelen lévő négyötödhöz szabják majd a házsabálytól való eltérést. Ezzel nem lenne problémánk, ha nem lennének ilyen rosszak a tapasztalataink. Ha az valóban egy kivételesen ritkán alkalmazott szabály lenne, valóban csak különösen indokolt esetekben, akkor nem lenne ezzel különösebb probléma, csak az elmúlt ciklusban is volt olyan időszak, amikor ezt notóriusan alkalmazták, tehát abszolút a permanens, házsabálytól való eltérésekben élték ki magukat. Ebben is megmutatkozott az, hogy itt nem törvényalkotás folyik a szó legnemesebb értelmében, hanem törvénygyártás, az abszolút mennyiségi szempontok, amelyek jelentősen rontják a minőséget. Ennek ékes példája volt a mai igazságügyi bizottsági ülés is; semmit sem tanultak, semmit sem felejtettek, pontosan ugyanott folytatják, a szó rossz értelmében véve is, ahol nem sokkal ezelőtt abbahagyták.

Másrészt pedig ennek azért lehet valami előnye is, ugyanis ez jóval nagyobb fegyelmet fog megkövetelni valamennyi ellenzéki párttól, hiszen ha az ellenzéki frakciók - függetlenül pártszínektől, ideológiáktól - fegyelmezetten, teljes létszámban itt vannak, akkor nem biztos, hogy keresztül tudják vinni, mert önök között azért inkább gyakoribb a hiányzás, többen hiányoznak, és akkor valóban komoly konszenzus kell ahhoz, hogy a négyötöd meglegyen. Bár hozzáteszem, hogy minden olyan esetben, amikor ez az ország, illetőleg az emberek érdekeit szolgálja, szolgálta, akkor a Jobbik eddig is támogatta ezeket a házsabálytól való eltéréseket, és ezután is fenn fogjuk tartani ezt a jó szokásunkat. Amikor azonban az ország és az emberek érdekeivel ellentétes szabályozásról volt szó, akkor nyilván nem támogattuk. Számunkra ilyen egyszerű, ez a zsinórmérték a továbbiakban is meg fog maradni, amikor annak akár egy árvíz vagy bármilyen más természeti csapás esetén indokoltsága van, akkor biztos, hogy a Jobbik nem fog akadályt gördíteni a házsabálytól való eltérés elé. Ugyanakkor amikor személyre szabott jogalkotásokkal fogunk találkozni, amikor azt látjuk, hogy az amúgy is erős túlhatalmukat akarják tovább betoноzni, akkor bizony keresztbe fogunk feküdni a házsabálytól való eltérésnek, pontosan azért, hogy ne tudjanak vég nélkül mindent megcsinálni.

Ami a túlterjeszkedő javaslatokat illeti, az egy meglehetősen érdekes helyzet, amivel megint csak több tucat alkalommal találkoztunk a 2010-14-es ciklus idején, nevezetesen, hogy abszolút össze nem tartozó, egymással semmilyen kapcsolatban, összefüggésben nem lévő javaslatokat tárgyaltak, vegyítettek. Egy konkrét példát hadd mondjak a sok közül, amikor a képviselők jogállásáról szóló törvénnyel

együtt tárgyalták a gázenergiáról szóló törvény bizonyos módosításait, vagy éppen fordítva, semmi köze nem volt egyiknek a másikhoz; valaki későn ébredt, valakinek még eszébe jutott valami, valakinek megfájdult a lába vagy éppen egyéb testrésze, és akkor benyújtották ezeket a javaslatokat, amelyek megint csak a kutyakomédia vagy bábszínház kategóriába tartoznak, aláássák a törvényalkotás tekintélyét, aláássák a jogalkotást, meg mindent, amit parlamentarizmusnak hívunk.

De végül és nem utolsósorban felteszik az i-re a pontot az ülésvezető elnök szavazati jogával. Dicsérem én is Gulyás Gergőt, hogy legalább részben őszinte tudott lenni, amikor azt mondta, hogy tulajdonképpen a kétharmadhoz van erre szükség, nagyon szépen, irodalmian becsomagolta ezt, oly módon, hogy esetleg a gyanútlanabb választópolgárok ezt megint kanyar nélkül be tudják venni. A lényege az, hogy éppen 133 mandátummal megvan a kétharmaduk, és ha az ülésvezető elnök nem szavazhat, akkor főleg az abszolút kétharmados törvényeknél, például az önök által gránitszilárdságúnak tartott Alaptörvény módosításánál éppen meglegyen a kétharmados többségük, mert ha vélhetően az önök szeretve tisztelt vezére köztársasági elnök akar lenni 2017-ben, akkor ha egy prezidenciális rendszer irányába akarunk elmozdulni, nagyon sokszor hozzá kell majd nyúlni az Alaptörvényhez. Tehát létfontosságú az önök számára, hogy megint átszabják az önök által gránitszilárdságúnak hívott, valójában tejszínhab-könnyűségű vagy purhabkönnyűségű Alaptörvényt. Erről szól tehát a történet.

Valóban az a fő kérdés, hogy ha 24 évig nem tűnt ez fel egyikőjüknek sem, sem a baloldalnak, sem pedig önöknek, akkor vajon miért most kellett előráncigálni. Hát azért, mert most volt rá szükségük. Itt hadd emlékeztessenem önöket arra, hogy hányszor hackelték már meg a választási rendszert és a magyar parlamentarizmus alapvető szabályait, amit ha ellenkező előjellel tettek volna, nem az önök előnyére, hanem az önök kárára például baloldali vagy liberális kormányok, akkor biztos, hogy közel hasonló véleményeket fogalmaznának meg, mint mi, jobbikos képviselők.

Kezdhetjük azzal is, hogy hogyan alakították ki a választókerületek határait, hogyan alakították a választókerületek településszerkezetét, a választókerületek számát, az egyéni és az országos listás mandátumok arányát, hogyan alakították ki a mandátumkiosztás szabályait, gondolok itt elsősorban a győzteskompenzációra. Ezzel mindjárt hét grátisz mandátumhoz jutottak, és megteremtették azt a borzasztóan igazságtalan rendszert, hogy bizonyos szegmensben a választópolgárok akarata nem egyforma, adott szavazat másfélnek vagy kettőnek számít akkor, amikor „a győztes mindent visz”, önök által bevezetett igen-igen antidemokratikus elv alap-

ján, önök a győzteskompenzációval 126 helyett most 133-an ülhetnek itt.

Senki nem vitatja, hogy önök bármilyen választási rendszerben az április 6-i választásokat megnyerték volna. Mielőtt még nagyon felháborodnának és a vérnyomásuk megemelkedne, ezt a korrektség kedvéért természetesen el kell mondanom. Nincs vita, önök megnyerték a választásokat. Egy arányosabb és igazságosabb rendszerben is megnyerték volna, csak éppen biztos, hogy nem kétharmaddal. Ennek nagyon nagy jelentősége van, hiszen ismerve az önök kapkodását, a sokszor belsőleg és az önök belső köreiből a normálisabb képviselők által kritizált jogalkotási tempót, nem igaz az, hogy önök mindent elvégeztek az Alaptörvény és a sarkalatos törvények kapcsán - dehogysis! Ez egy olyan jolly joker, egy olyan aranyrészevény, ha így tetszik, amihez mindig jó hozzányúlni, ha éppen ott van a spájzban. Nagyon nem mindegy tehát, hogy 133 mandátumuk van vagy 132, vagy éppen csak 126, főleg ha az egész rendszert át akarják alakítani Orbán Viktor egyéni ambícióihoz és további karriervágyához, karrierelképzeléseihez kötődően. Éppen ezért azt mondani, hogy bár kétségtelen, hogy egy vastag feles többséggel így is, úgy is megnyerték volna a választásokat, de azt mondani, hogy ez egy demokratikus, arányos, európai, legfőképpen igazságos vagy akár az igazságoshoz közel álló választási rendszer, ezt a legnagyobb túlzással sem lehet kijelenteni.

(16.30)

És amikor azt látják, hogy még ez sem elég, akkor hozzányúlnak a házszebályi rendelkezésekhez: most már az ülésvezető elnöknek is legyen általános szavazati joga. Eddig ugye, csak szavazategyenlőség esetén szavazhatott az ülésvezető elnök, most már szavazhat majd, ha úgy tetszik, általános jelleggel is. Furcsa a parlamenti matematika, furcsa, hogy pontosan 133 mandátummal ezt elérték, megszerezték, bár adja a Jóisten, hogy hátha lesz olyan időközi választás - lehetőleg még 2017 előtt -, amikor reményeink szerint a nemzeti radikális ellenzék le tudja önöket vinni éppen eggyel, mondjuk, 133 alá; ha többel, akkor annál jobban fogunk örülni. Már csak azért is, hogy kompromisszumokra kényszerüljenek, már csak azért is, hogy ne gondolják azt, hogy önök a világ, ne gondolják azt, hogy az idők végezetéig ez így fog menni. Mert egyrészt a jegenyefák nem nőnek az égig, másrészt a leghosszabb út is véget ér egyszer. Hát, ez egy régi dakota mondás vagy kínai bölcsesség vagy régi szatmári paraszti bölcsélet. Kinek-kinek ízlésére vagy jó megfontolására, mentalitására bízom, hogy ezt hová sorolja be.

Mindenesetre tudom, hogy az empátia nem politikai kategória (*Dr. Schiffer András: Az se!*), de gon-

dolják azt el, hogy 2002 és 2010 között a szocialisták ezt művelték volna önökkel vagy akár ennek csak a töredékét! Önök is ordítottak volna Brüsszelben meg Strasbourgban, önök is - már többször mondtam ezt - visítottak volna, mint az orbános malac, nem kicsit, hanem nagyon, nem ritkán, hanem nagyon gyakran (*Derűlség a Jobbik padsoraiból.*), de amikor az önök érdekeivel szemben áll, akkor felháborodnak, akkor betörnek a fejük, és nem tudják elviselni. De amikor önök csinálják, akkor az teljesen természetes.

Tehát legalább legyenek őszinték, legyenek gerincesek, legyenek korrektek! Mondják azt, hogy kérem szépen, megteesszük, mert megtehetjük, és akkor ne hivatkozzunk itt nemzetközi gyakorlatra meg nemzetközi jogi összehasonlító elemzésekre, ne menjünk itt bele egyetemi tananyag szintjén, hogy hol van általános szavazati joga a levezető elnöknek, hol van csak szavazategyenlőség esetén, mert példákat erre és annak az ellenkezőjére is lehet hozni. Mondják azt, hogy hatalomtechnikai okokból önöknek erre égető nagy szüksége van, létszükséglet önök számára, hogy meglegyen a 133 szavazatuk adott esetben. És akkor ne menjünk bele ilyen mesebeszédbe, legyünk őszinték egymással, és ne folytassák azt, amit az utóbbi időben már megtanultunk, pontosabban, az elmúlt négy évben, hogy ha egy kicsit nem figyelnek oda, akkor mindjárt igazat mondanak. Legyenek folyamatosan őszinték, beszéljünk nyíltan, beszéljünk egyenesen, mi sem most jöttünk a 6.20-assal, nekünk sem első ciklusunk már, úgyhogy próbáljunk egymással nyíltan és őszintén - és nemcsak a plenárison, hanem a bizottsági ülésen is.

Raadásul a parlamenti mandátumarányoktól függetlenül, a képviselői jogállástól, a mandátumszerzés módjától függetlenül, a jogállásból fakadó egyenlő jogokkal és kötelezettségekkel próbáljuk egymást egyenrangú partnernek tekinteni, és nem azt feltételezni a másikról, hogy balekok ülnek önökkel szemben, vagy olyanok, akik nem látnak át a szítán már a javaslat beadása után néhány perccel.

Köszönöm szépen. (*Taps a Jobbik padsoraiból. - Dr. Schiffer András tapsol.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem a KDNP képviselőcsoportját, kíván-e valaki felszólalni a képviselőcsoportból. (*Nincs jelzés.*) Jelentkezőt nem látok. Megkérdezem az LMP képviselőcsoportját, kíván-e valaki felszólalni. Igen, megadom a szót Schiffer András képviselő úrnak. Oné a szó.

DR. SCHIFFER ANDRÁS, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Hát megcsinálták itt a hangulatot! Az a helyzet, hogy tulajdonképpen azzal a javaslattal vagy azokkal a javaslatokkal, amik itt vannak, akár

egyét is lehetne érteni, mert (*Dr. Rétvári Bence: Ennek kell örülni! - Derűlség, taps a kormánypártok padsoraiból.*) örülök, hogy ekkora örömet okoztam, szóval, az a helyzet, hogy persze, hát az ülésvezető elnök miért ne szavazhatna, meg miért ne lehetne relatív négyötödöt bevezetni a házszabálytól eltérésnél. Hogyne!

Az a kérdésem, frakcióigazgató úr, hogy ha törvényesen három mandátummal többet szereznek, vagy ha három mandátummal kevesebbet szereznek, akkor is itt lenne-e ez a házszabály-módosítás. (*Közbeszólás a Jobbik soraiból.*) Akkor is rájöttek volna ezekre a nagyszerű összehasonlító nemzetközi jogi példákra?

És ha már itt tartunk, hogy összehasonlító nemzetközi jog, ugye, önök mindenféle külföldi példákkal hadoválnak itt összevissza, hogy miért kell a levezető elnöknek szavazni. Ez egy kérdés, amit már az előttem szóló ellenzéki képviselőtársak is feszegettek, hogy hol voltak ezek a nagyszerű nemzetközi példák például akkor, amikor a határozati házszabályt meg az országgyűlési törvényt hegesztették az elmúlt négy évben. De hát itt már az elmúlt években az egyik ellenzéki képviselőtársunk a functie.hu oldalról idézett egy viccet, aminek az a lényege, hogy nemzetközi példák alapján nagyon sok mindent össze lehet pakolgatni, ami aztán nem is hasonlít arra, ami a példának a lényege.

Frakcióigazgató úr, önök nagyot alkottak azzal kapcsolatban, hogy bármit, ami a hatalmi étvágyuk kielégítését szolgálta, el tudtak látni kimerítően nemzetközi példákkal az elmúlt négy évben. Csak mindig ott volt a hamisság mögötte. Mindenre tudnak nemzetközi példákat hozni, Navracsics miniszter úr ebben egészen kiemelkedőt alkotott az elmúlt ciklusban, csak éppen minden mindig egy irányba mutat. Valljanak színt, mondják meg, itt van az igazságügyi államtitkár úr, mondja meg azt, hogy ha a Fidesz-KDNP három mandátummal többet vagy három mandátummal kevesebbet szerez, akkor is eszükbe jutott volna-e ez a két zseniális ötlet, a relatív négyötöd, illetve a levezető elnök szavazati joga. Hát kíváncsian várom! Lehet, hogy itt a választási kampány alatt a KIM kutatói rátaláltak ezekre a remek nemzetközi jogi példákra, ami valahogy az elmúlt négy évben nem tűnt fel.

Szóval tényleg, nem gondolják azt, hogy ez már azért a pofátlanság teteje?! Most komolyan! Akkor, amikor az országgyűlési törvényt meg a határozati házszabályt hegesztette a parlament, ezek az ötletek miért nem jutottak eszükbe? Tényleg! Erre kaptak volna felhatalmazást április 6-án? Egy szóval nem mondták, hogy itt még további reszelgetés lesz a parlamenti jogi szabályokon (*Derűlség a Jobbik soraiban.*), ahhoz képest, hogy önök konkrétan hány mandátumot fognak szerezni. Tényleg itt arról fog szólni az egész móka, hogy ha éppen 133 mandátuma

van a Fidesz-KDNP-nek, akkor így alakítunk egyet a parlamenti jogon, ha 131, mert mondjuk, egy időközi választáson veszítenek, akkor mondjuk, másként alakítanak. Hogyha, ne adj Isten, még eggyel-kettővel nő a Fidesz-KDNP-frakció létszáma, akkor pedig újabb szabályokat fognak életbe léptetni. Nem kívánják ezt abbahagyni véletlenül, hogy a pillanatnyi hatalmi étvágyuknak megfelelően pakolgtatják a parlamenti jogi szabályokat ide vagy oda?!

Ezt csinálták már magánál az országgyűlési törvény megalkotásánál is, hogy mindenféle koncepcionális indokot mellőzve, a pillanatnyi hatalmi érdekeknek megfelelően ültettek be szabályokat. Az a csomó választójogi törvénymódosítás, illetve parlamenti törvénymódosítás, ami itt az utolsó évben a Ház elé jött, alaptörvény-módosításokról nem beszélve, egyetlenegy irányba mutatott, hogy aktuálpolitikai, hatalomtechnikai szándékoknak megfelelően rángatják ide-oda a közjogi szabályokat. Tényleg nem szégyellik magukat?!

Ezekről a dolgokról lehetne normálisan, tisztességesen beszélni, mert miért ne beszélhetnénk azt meg, hogy legyen, mondjuk, relatív négyötöde a házszabálytól eltérésnek. Tényleg, miért ne lehetne megbeszélni azt, hogy a levezető elnök hadd szavazzon már, hogyha kisebb a parlament? Akkor, amikor a kisebb parlamenti létszámhoz szabták a házszabályt, illetve a parlamenti törvényt, nem lehetett volna felvetni ezeket a javaslatokat? *(Dr. Staudt Gábor: Nem tudták, hányan lesznek.)* Valljanak színt! Vagy éppen, amit itt képviselőtársam súg, hogy akkor, amikor ezeket a szabályokat itt elfogadtuk, még nem voltak teljesen tisztában azzal *(Dr. Rétvári Bence: A Jobbik súg az LMP-nek.)*, hogy pontosan hány mandátummal fognak rendelkezni. Tényleg úgy gondolják, hogy a nemzeti cinizmus rendszerében a parlamenti jogi szabályokat aszerint kell alkotni, hogy az uralkodó pártnak éppen hány mandátuma van?

Nagyon megkérem, Balla képviselő úr, ne a fejét rázza, válaszoljon ezekre a kérdésekre. *(Balla György: Várom, hogy végre befejezd! - Közbeszólás a Jobbik soraiból.)* Milyen koncepcionális indokai vannak ennek a módosításnak, ami nemcsak ezt a módosítást indokolja, hanem magyarázza meg azt is, hogy ezeket miért nem lehetett beültetni eredetileg akkor, amikor a parlament tárgyalt erről a határozati házszabályról, illetve az országgyűlési törvényről. Nem a ló lába lóg ki, frakcióigazgató úr, hanem a ló maga! Hát teljesen nyilvánvaló, hogy itt miről van szó. Mondják meg azt, hogy ezek a nemzetközi jogi példák miért nem jutottak eszükbe akkor, amikor a parlamenti törvényt és a határozati házszabályt idehozták! Kimerítő nemzetközi jogi előadást hallottunk már akkor is, két évvel ezelőtt. Ezek a szempontok miért nem jutottak az eszükbe?

Frakcióigazgató úr, az a helyzet, hogy tényleg, ezzel itt lehet viccelődni jobbra-balra, lehet kevélyen

vigyorogni az ellenzéken, hogy ugyan már, megint mit hepciáskodik, ahelyett, hogy öt perc alatt le lehetne tudni ennek a határozati házszabály-módosításnak is a vitáját. Megértem, hogy fölöslegesnek ítélik a parlamenti vitákat is. Egyetlenegy dologgal kéne szembenézni, hogy valóban arról van szó, hogy az idők végezetéig önök nem fognak kétharmaddal rendelkezni.

(16.40)

Hogy ha az lesz a parlamenti szokás, hogy a mindenkori többség a pillanatnyi hatalmi érdekeinek megfelelően rángathat alapvető közjogi normákat, akkor nem lesz itt jó világ húsz-harminc év múlva sem, és kerülhetnek önök is a bot másik végére. Ez a helyzet. Azok a szokások, amiket itt önök meghonosítanak meg az elmúlt négy évben meghonosítottak, ezek visszaköszönhetnek akkor, amikor önök lesznek majd ellenzékben.

Tehát azzal kellene végre szembenézni, hogy a pillanatnyi hatalmi étvágnak megfelelő határozati-házszabály-, illetve törvénymódosítások nem az ellenzéknek rosszak; lehet, hogy önöknek pillanatnyilag jók, de magát a parlamentáris kultúrát verik szét. És ennek még önök is lehetnek a kárvallottjai. Éppen ezért arra kérném nagy tisztelettel frakcióigazgató urat, hogy ezt a javaslatot haladéktalanul vonja vissza.

Köszönöm szépen. *(Taps az LMP és az MSZP soraiból. - Szórványos taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Most további képviselői felszólalásokra van lehetőség. *(Dr. Rétvári Bence: De nem kötelező.)* Kérdezem, kíván-e valaki élni ezzel a lehetőséggel. *(Nem érkezik jelzés.)* Jelentkezőt nem látok.

Tisztelt Országgyűlés! Most van lehetősége Balla György képviselőtársunknak válaszolni a vitában elhangzottakra - az előbbi felvetésre alapozva mondom ezt. Tehát megkérdem Balla György képviselő urat, hogy kíván-e válaszolni. *(Balla György bólint.)* Igen.

Öné a szó, képviselő úr.

BALLA GYÖRGY (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A harag nem jó tanácsadó, frakcióvezető úr! A harag nem jó tanácsadó! *(Dr. Apáti István: A nagyképűség se! - Közbeszólások és derűtlenség az MSZP, az LMP és a Jobbik soraiban.)* Én úgy látom, hogy a tegnapi napon az az időszak, ami nyolc órától olyan tíz óráig eltelt, és nagyon úgy nézett ki, hogy az LMP nem kerül be az Európa Parlamentbe *(sic!)*, az nagyon megviselte. *(Dr. Staudt Gábor: Európai Par-*

lament! - Derűtség a Jobbik soraiban. - Az elnök csenget.)

Az a helyzet, hogy erről a kérdéstről tényleg lehetett volna normálisan is beszélni. És én azt láttam, hogy mind a két másik ellenzéki párt megtette a saját dolgát, egyébként elmondta a bírálatát, nagyon maga se gondolta komolyan, de legalább nem hisztériázott, legalább nem vádolt másokat, legalább nem illette jelzőkkel. Szerintem ne tegyünk ezt!

Kifejezetten érdekes azt hallgatni, amikor egy ellenzéki felszólaló - jelen esetben Schiffer képviselő úr - arról beszél, hogy ezt meg is lehetett volna beszélni. És itt van a parlament, itt a javaslat, és nem megbeszéljük, hanem miközben normálisan próbálunk tárgyalni, ön föláll, és nekimegy, úgy, ahogy van, az előterjesztőnek, a kormánynak, mindennek, ami létezik. Itt lett volna a helye, hogy megbeszéljük. Ön miért nem hajlandó megbeszélni? Miért csak vádaskodni hajlandó, képviselő úr? *(Dr. Schiffer András közbeszólása.)* Miért csak vádaskodik, miért nem megbeszél?

Volt itt már minden... *(Dr. Schiffer András: Volt itt már vita?)* Volt vita, ezt kérdezi, képviselő úr? *(Dr. Schiffer András: Hát igen!)* Volt itt orbáncos malac, ló, lóláb, reszelés, hegesztés, minden volt, csak éppen a határozati házsabályról való normális hozzászólás nem volt! *(Derűtség a kormánypártok soraiban.)* Én itt ültem, végigvártam, hallgattam volna! *(Novák Előd: Élvezte, valja be, élvezte! - Közbeszólások a Jobbik és az MSZP soraiból. - Dr. Józsa István: Mi a válasz? - Az elnök csenget.)* Orbáncos malacból nem is egy volt! Hosszú út is volt meg rövid út is volt, csak éppen a házsabály nem volt, éppen az Alaptörvény nem volt. *(Novák Előd: Álljon a sarkára!)*

Tisztelt Képviselőtársaim! A helyzet a következő. Én azt gondolom, semmi probléma azzal, hogy ha világossá tesszük, hogy igen, ez a javaslat azért került most a Ház elé, mert egyébként a választópolgárok úgy döntöttek, hogy a kormánypártoknak a parlamenti arányuk kétharmados, kétharmadot meghaladó, ezt hozta a választás eredménye *(Közbeszólás a Jobbik soraiból: 44 százalékkal!)*, és ezzel a felhatalmazással egyébként nem sunyi módon szeretnének élni. Mert Bárándy képviselő úr elmondta a megoldást, csinálhattuk volna azt is, itt ülünk, nincs házsabály-módosítás, és mindig Hiller képviselő úr vagy a Jobbik alelnöke vezeti olyankor az ülést, amikor egyébként kétharmados szavazás van. *(Novák Előd: Bizza csak ide!)* Az jó lenne? Az egy sunyi megoldás. Szerintem ez egy tisztességes megoldás.

És érdekes módon azokat az érveket, amiket egyébként elmondtunk, a nemzetközi példákat, az Alaptörvényt, azt pedig, azt kell mondjam, hogy egyikőjük sem cáfolta. Mindannyian azzal kezdtek - különösen ön, Schiffer képviselő úr -, hogy

ez egyébként rendben is lenne. És akkor miért nincs rendben? Azért nincs rendben, mert ön ellenzékben van, és ilyenkor nem szereti. Ez a helyzet. Ez az egyetlen oka van annak, hogy ez nincsen rendben.

Ugyanúgy a négyötöd kapcsán. Gulyás képviselő úr a Fidesz felszólalójaként világosan elmondta, hogy hibáztunk, és elmondta a körülményeit is, hogy miért így került be a házsabályba, miért minden képviselő négyötödéről és nem a jelen lévő képviselők négyötödéről szól. Most idehoztuk, minimális változtatás, mindenki pontosan tudja, hogy józan - miért nem lehet ezt támogatni?

Így működtünk az elmúlt húsz évben. Az elmúlt négy évben is. És érdekes módon a házsabálytól való eltéréshez akkor sem volt elég a kormánypártok szavazata, meg most sem elég a kormánypártok szavazata. És nagyon-nagyon kevés példát tud mondani bárki, az MSZP-s képviselők is, jobbikos képviselők is és ön is, Schiffer úr, amikor a házsabálytól való eltérés ne úgy valósult volna meg, hogy a parlament egésze vagy legalábbis nagyon nagy többsége támogatta. Most az ég egy adta világon semmi változás nincs azokhoz az időkhöz képest. Semmi változás nincsen. Miért nem beszéljük meg? Miért másról beszél? Miért nem hajlandó befogadni az érveket? Miért nem vitázni szeret a parlamentben, miért diktátumokat szeret mondani a parlamentben, képviselő úr? *(Dr. Schiffer András közbeszólása. - Az elnök csenget.)*

Az a helyzet, hogy sokkal több érvet, mint ami elhangzott, nem tudok mondani. Megcáfolni sem, mert érvek nem nagyon hangoztak el. *(Dr. Schiffer András: Kérdések voltak!)*

Azt, amit mindannyian elmondtak, hogy azért jutott most az eszünkbe, mert egyébként a választópolgárok most adtak úgy kétharmados felhatalmazást *(Dr. Schiffer András: De nem eléggé nagy kétharmados!)*, hogy ez pontosan kétharmados felhatalmazás, ezt nem cáfoltam. *(Dr. Schiffer András: Na!)* De nem vagyok hajlandó választani azt a sunyi megoldást, hogy a szavazás érdekében ellenzéki alelnök legyen mindig fön, hanem inkább idehoztuk a házsabályt, legyen világos, módosítsuk, és az európai normáknak teljesen megfelelő módon és a magyar alkotmánnyal egyébként összhangban teremtsük meg a lehetőségét, hogy a mindenkori levezető elnök egyébként szavazhasson. Igen, az ok, hogy miért most jutott eszünkbe, az az, amit mondtam. A megoldás pedig európai és alkotmányos.

Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az általános vitát lezárom. Az előterjesztéshez további módosító javaslatok benyújtására már nincs lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következnek az egyes törvényeknek a Magyarország minisztériumainak felsorolásáról szóló törvénnyel összefüggő módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. Lázár János, Fidesz, és más képviselők önálló indítványát T/135. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhetik.

Tájékoztatom önöket, hogy a házelnök úr az előterjesztés részletes vitájának lefolytatására az Igazságügyi bizottságot jelölte ki.

Elsőként megadom a szót Vejkey Imre képviselő úrnak, aki az előterjesztők nevében kíván szólni 30 perces időkeretben. Öné a szó, képviselő úr.

DR. VEJKEY IMRE (KDNP), a napirendi pont előadója: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A Magyarország minisztériumainak felsorolásáról szóló törvényjavaslat egyértelműen kijelöli az új kormány szerkezetének az alapjait. A T/135. számú törvényjavaslat a stabilitás, az egyszerűség, az átláthatóság követelményeit szem előtt tartva lényegében a megelőző kormányzati ciklus kormányzati szerkezeti struktúrájának a folytatását biztosítja. Az egyetlen lényeges újdonság, hogy a Magyarország minisztériumainak felsorolásáról szóló törvényjavaslat különbséget tesz Magyarország kormányzati koordinációt ellátó minisztériuma és a szakpolitikai feladatot ellátó minisztériumok között, ennek eredményeképpen a Miniszterelnökség már nem önálló központi államigazgatási szervtípusként, hanem minisztériumként fogja a kormányzati tevékenységet összehangolni a kormány általános politikájának érvényesítése érdekében.

Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A Magyarország minisztériumainak felsorolásáról szóló törvényjavaslat vitája során sok szó esett arról, hogy mire terjed ki az Országgyűlés alkotmányos hatásköre a kormányzati szerkezetátalakítás során. A benyújtott és most tárgyalt törvényjavaslat egyértelmű választ ad arra, hogy az Országgyűlésnek hol húzódik meg a szabályozási hatáskörei.

(16.50)

A kormány szerkezetalkotási szabadságát az Alaptörvény 15. cikk (1) és (2) bekezdése egyértelműen rögzíti. Ez még az Alkotmánybíróság értelmezésében is azt jelenti, hogy a kormány az alkotmányos rendelkezések szerint nagyfokú szabadságot élvez a tekintetben, hogy az egyes, a kormány hatáskörébe tartozó államigazgatási feladatok ellátását, irányítását, vezetését és felügyeletét mely miniszter, illetőleg mely minisztérium hatáskörébe utalja vagy ezek melyikét tartja saját hatáskörében.

Az Országgyűlés hatásköre ezen szerkezetalkotási szabadság kereteinek meghatározására terjed ki.

Az Országgyűlésnek az a feladata, hogy egyértelműen kijelölje a központi államigazgatási szervek típusait, a minisztériumok szerkezetére és működésére vonatkozó szabályokat megállapítsa. Minden más kérdés rendezése a kormányra és a kormány által eredeti jogalkotói hatáskörben kiadott rendeletre tartozik.

Tisztelt Országgyűlés! A mostani törvényjavaslat e keretek között mindazon törvények, törvényerejű rendeletek módosítását elvégzi, amelyek módosítására a kormány megalakulása érdekében, a Magyarország minisztériumainak felsorolásáról szóló törvényjavaslattal összefüggésben szükség van. Ennek megfelelően a törvényjavaslat legterjedelmesebb része a központi államigazgatási szervezetrendszerre vonatkozó törvény módosítása.

A törvényjavaslat e törvény kiegészítésével egy régi adósságot pótol, megteremti a feladat- és hatáskörök, illetve az egyes kormányzati szereplők személyében beálló változásával összefüggő átadás-átvétel törvényi szintű generális szabályait, és felhatalmazást ad a végrehajtási jogszabály megalkotására. A közigazgatás-tudományban értelmezett pozíciójához igazítja a miniszter helyettesítésének rendjét, mely tekintetében a miniszter képviselőre államtitkár jelöl ki, megteremtve ezáltal az állami vezetők szakmai és politikai funkcióinak minél élesebb elválasztását. Az új szabály értelmében helyettes államtitkár vagy vezetői munkakört betöltő kormánytisztviselő kormányálláspontot vagy tárcaálláspontot nem képviselhet bizottsági ülésen.

Új fogalmat is bevezet a törvényjavaslat a miniszterhelyettes kinevezésére való kötelezéssel. A miniszterhelyettes a minisztériumban működő, a minisztérium szervezeti és működési szabályzatában ekként kijelölt államtitkár. Elnevezésében elválnak a minisztériumban működő többi államtitkártól feladat- és hatáskörében, jogaiban és kötelezettségeiben azonban nem különbözik tőle.

A törvényjavaslat továbbá a miniszterelnök munkaszervezeteként a Miniszterelnökségen belül működő, e célra létrehozott kabinetet határozza meg. Felhívom tisztelt képviselőtársaim figyelmét arra is, hogy a törvényjavaslat egyes rendelkezései sarkalatos törvény módosítását érintik, ezek közül azonban az Alaptörvény alapján az olyan módosításhoz, amely kizárólag a miniszter, a minisztérium vagy a közjogi szerv megjelölését módosítja, az Országgyűlés szavazásakor jelen lévő képviselők egyszerű szótöbbsége szükséges, így a törvényjavaslat ezen törvények módosításához kapcsolódó sarkalatosági záradékot nem tartalmaz.

Tisztelt Képviselőtársaim! A fentiekkel összefüggésben látható, hogy amint a Magyarország minisztériumainak felsorolásáról szóló törvényjavaslat is az egyszerűsítés, átláthatóság és feladat- és hatáskörök pontosabb, ha úgy tetszik, élesebb elhatárolá-

sára irányul, a mostani törvényjavaslat is ezt az irányt követve igyekszik a jogrendszer törvényi szintjén az ehhez szükséges jogi alapot megteremteni. Kérem ezért önöket, hogy támogassák a benyújtott T/135. számú törvényjavaslatot.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, hogy a kormány nevében Rétvári Bence államtitkár úr kíván-e felszólalni. *(Jelzésre:)* Igen. Megadom a szót 30 perces időkeretben.

DR. RÉTVÁRI BENCE közigazgatási és igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Mindenekelőtt szeretném leszögezni, hogy a kormány a javaslatot támogatja, bár ez nyilván már a következő kormány saját szerkezetalkotási szabályait tartalmazza magában, tehát nyilván a következő kormány működésének lényegi követelményeit tartalmazza teljes mértékben. Ahogy az előterjesztő is utalt rá, az Alaptörvényünk rögzíti minden kormányzat számára a szerkezetalkotási szabadságot.

Ezen a téren a józan ész alapján szerintem mindenki úgy gondolja, hogy magának a kormánynak a felelőssége, hogy olyan struktúrát alakítson ki a kormányzati szerkezetben, amely szerinte jól működik. Ez nyilván az ő felelőssége. Ez a javaslat itt, formálisan az Országgyűlés előtt fordul meg, de nyilvánvalóan a kormány szabja ezt meg, és nem az ellenzék szabja meg a kormánynak, hogy milyen struktúrában működjön, hiszen a felelősséget is a kormányzat vállalja ezért.

Régóta hangoztatott elképzelésünk a dereguláció, aminek az a lényege - a formális és a tartalmi deregulációnak egyaránt -, hogy minél kevesebb törvény tartalmazzon minél kevésbé részletes szabályokat, és amit lehet - amit a törvényi garanciák, az alkotmányos garanciák másként nem írnak elő -, minél alacsonyabb szabályozási szinten, ne törvényben, hanem kormányrendeletben, ne kormányrendeletben, hanem miniszteri rendeletben szabályozunk. Ez a terület pontosan az, ahol ennek a deregulációnak helye van, hiszen a kormányzat átalakítása, belső hatáskörök átcsoportosítása kormányzati belügy. Kevésbé a parlament ügye, mint inkább a kormány belügye, hogy miként szervezi a munkát. A feladatait más jogszabályok rögzítik, de a szervezetének kialakítása és azok hatékonyságának biztosítása egy az egyben a kormány felelőssége. Éppen ezért indokolt, hogy ne minden kérdés, amely korábban itt, a parlament előtt, a parlament asztalán feküdt, legyen szintén a parlament előtt módosítandó, hanem a kormány akár belső kormányrendeleti szinten is átstrukturálhatja a saját működését. Ebből a szempontból fontos tehát ez a törvénymódosítás,

amely most már kifejti sokkal részletesebben a korábbi minisztériumi felsorolási törvényhez képest a kormányzat felépítésének vázát, és nyilván ezt tartalommal a következő hetek kormányzati jogalkotása fogja meghatározni.

Arra kérem képviselőtársaimat, hogy a korábbi szokásoknak is megfelelően, illetőleg az Alaptörvény már említett szakaszában megfogalmazott felhatalmazás szerint adjuk meg a kormányzatnak a szerkezetátalakítási szabadságát, hiszen itt abszolút kormány szervezési kérdésekről van szó, és bár az ellenzék sokszor vetette már föl ezzel kapcsolatban a törvényi szabályozás igényét, itt alaptörvényi mérce abban az esetben van, ha az állampolgárok alapvető jogait befolyásolná, szabályozná, korlátozná vagy kiterjesztené adott esetben egy-egy javaslat.

Ez viszont nem az állampolgárok alapvető hétköznapi jogairól szól, hanem az állam szervezeti-működési szabályairól. Éppen ezért indokolt, hogy ebben a szabályozottság szintje csökkenjen, a jogszabályok átláthatóbbak legyenek, és a deregulációs folyamatban, amiben már korábban is előrehaladtunk és több száz országgyűlési határozatot, kormányrendeletet vagy törvényt dereguláltunk, tovább is haladjunk ezen az úton.

Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek. Ezek első körében a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor, képviselőcsoportonként 15-15 perces időkeretben. Tájékoztatom önöket, hogy az új házszabályi rendelkezésekre figyelemmel kétperces hozzászólásokra első alkalommal csak a vezérszónoki felszólalásokat követően kerülhet sor, és ezek körében képviselőcsoportonként csak egy képviselőnek, valamint az elsőként jelentkező független képviselőnek van lehetősége hozzászólni.

Megadom a szót Tuzson Bence képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

TUZSON BENCE, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Az asztalunkon fekszik a T/135. számú törvényjavaslat, ami szorosán kötődik a minisztériumok felsorolásáról szóló törvényhez, amit az imént fogadtunk el, és ennek a szerves egységnek a részeként nagyon fontos az, hogy ha az ember, illetve az Országgyűlés elfogad egy ilyen törvényjavaslatot, akkor mindig áttekintse a jogszabályok jelentős részét, a törvények jelentős részét, és ezeket a típusú változásokat, a szervezeti változásokat átvezesse a jogalkotás teljes spektrumán, így a törvényeken is.

Egy kis változsról természetesen szó van, hiszen az alkotmányban, a korábbi alkotmányban még másfajta rendelkezések léteztek, mint a mostani

Alaptörvényben. A korábbi alkotmányunk rendelkezései szerint egy kicsit jobban megkötötték az Országgyűlés kezét a tekintetben, illetve a kormány kezét a tekintetben, hogy hogyan alakítsa ki a szervezeti struktúráját.

Az új szabályozásban az Alkotmánybíróság korábbi határozataival összhangban egy kicsit változtattak a tisztelt elődeink a korábbi Országgyűlésben a szabályozáson, és az új Alaptörvénybe már nem került be az a szabály, ami az Országgyűlés hatáskörébe utalt bizonyos szervezeti kérdéseket a kormányzat, a kormányzati struktúra kialakítása során.

(17.00)

Ennek megfelelően, visszautalva egyébként a korábbi törvény vitájára is, változás következik be tehát. Egy sokkal rövidebb és összefogottabb törvény született meg a tekintetben tehát, ami az alkotmányos kérdéseket is most már tisztázta, hogy a minisztériumok felsorolásánál a törvénynek mit kell tartalmaznia. Az Alaptörvény egyértelműen elmondja, hogy ez a jogszabály most már csak egy felsorolást tartalmaz. Tehát tulajdonképpen a legfontosabb hatáskört, az alapvető keretszabályokat kell az Országgyűlésnek megfogalmaznia, minden egyéb szabály most már a kormányzat hatáskörébe tartozik. A kormánynak, a korábbi jogszabályból is következően most már eredeti jogalkotási kötelezettsége van a tekintetben, hogy kialakítsa a szervezeti struktúráját, és a kormány nyilván ezt ennek megfelelően meg is fogja tenni. Felhívom a tisztelt Országgyűlés szíves figyelmét arra, hogy átmeneti szabályokat sem ez a jogszabálytervezet, sem pedig a korábbi törvény, amit ma fogadtunk el, nem tartalmaz. Ez azt is jelenti, hogy a kormányzatnak kötelezettsége szinte azonnal megalkotni azt a jogszabályt, amely a hatáskörök felsorolásáról szól, tehát meg kell határozni a működés alapvető kereteit.

A mostani jogszabályunk egy szükséges, minden változás esetén szükséges jogszabály, ami egyrészt alkotmányos kötelezettségeket is tartalmaz, másrészt bizonyos részletszabályokat bont ki, ahogy Rétvári Bence államtitkár úr erre utalt. Kibont bizonyos részletszabályokat a tekintetben, hogy hogyan fog működni a kormányzat. Másrészt pedig funkcionálisan közelíti meg a továbbiakban, részben egyébként a korábbi gyakorlatnak megfelelően, a minisztériumok működését, nem pedig miniszteriális alapon. Azaz, ha valamilyen hatáskör valamilyen jogszabályban, törvényben felsorolást nyer, akkor a későbbiek során már egyértelműen a valamilyen feladathoz kötődő miniszternek a feladata lesz az abban a körben való jogalkotás. Ez kiszélesíti, illetve egyértelművé teszi azt, hogy a kormány szabadsága már a

korábbi alkotmánynak, az Alkotmánybíróság határozatainak megfelelően, illetve az Alaptörvényben meghatározott módon, ne legyen korlátozva a tekintetben, hogy hogyan alakítja ki a működésének kereteit.

Ez egyébként azért is szükséges, mert ha tisztán szét akarjuk választani egymástól a törvényhozást és a végrehajtást, akkor a tiszta szétválasztás keretében a végrehajtó hatalomnak az ilyen formában való korlátozása már azt jelentené, hogy bizonyos ilyen típusú hatásköröket magához von az Országgyűlés. Ennek a szabadságnak a biztosítása pedig természetesen a végrehajtó hatalom felelősségét erősíti fel a másik oldalról.

Ennek megfelelően kérem tehát a tisztelt Országgyűlést, hogy támogassa az itteni előterjesztést, és ezzel is segítsük elő az új kormány mielőbbi megalakulását. Kérem önöket, hogy ezt a törvényjavaslatot szavazatukkal támogassák.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Bárándy Gergely képviselő úrnak, az MSZP-képviselőcsoport vezérszónokának.

DR. BÁRÁNDY GERGELY, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Nagy figyelemmel hallgattam Tuzson Bence képviselőtársamat, sőt az előtte felszólalókat is. Azt vártam volna, hogy esetleg valami bővebbet mondanak arról, hogy valójában hogyan is alakul a kormányzati struktúra.

Nem akarom ismételni azt a gondolatmenetet, amelyet talán két napirendi ponttal ezelőtt mondtam el, nevezetesen, hogy az az egyik probléma, hogy nem írták bele, egyébként a 24 éves szokásoknak megfelelően, hogy körülbelül hogyan fog kinézni ez a struktúra, de itt a vitában sem hangzik el. Sok képviselő felszólalt, aki elmondta, hogy milyen jó lenne erről itt egy kicsit bővebben beszélni. Én is ezt gondolom, hogy milyen jó lenne erről itt egy kicsit bővebben beszélni. Örülnék annak, ha tudnám, és nem csak a sajtóból, hogy mondjuk, az Igazságügyi Minisztériumhoz mi fog tartozni *(Dr. Rétvári Bence: Az igazságügy!)*, mi fog tartozni az emberi erőforrás minisztériumhoz, s a többi, s a többi, vagyis milyen hatáskörök, mert erről ugyan önök, bár most már a második törvényt nyújtják be ebben a témában, de nem nagyon szeretnének beszélni.

Az, amit Tuzson képviselőtársam mondott a hatalmi ágak megosztásáról, egy szép gondolat. Számomra még elfogadható gondolat is lenne, csak akkor alakítsuk hozzá a teljes jogrendszert. Ha azt akarjuk, hogy a parlament és a végrehajtó hatalom

egymástól valóságosan is elválasztva működjön, és itt még el sem megyek abba az irányba, hogy azt fejtegessem, miszerint a modern demokratikus viszonyok között, még ha jogszabályi keretek ezt biztosítják is valamely államokban, a gyakorlatban mennyire érvényesül, hanem maradok csak a törvényi szabályozásnál, akkor is úgy tűnik, hogy Tuzson képviselőtársam be kíván nyújtani egy olyan módosító javaslatot, amely azt irányozza elő, hogy kormánytag ne lehessen országgyűlési képviselő. Ugyanis a legkomolyabb összefonódás ma a parlament és a végrehajtó hatalom között az, hogy államtitkárok és miniszterek, beleértve a miniszterelnököt is, országgyűlési képviselők.

Én támogatnék egy olyan megoldást, számos európai példa van rá, hogy az önök érvrendszerét használjam most én, ahol ezt megoldják, egyszerűen úgy például, hogy aki elmegy miniszternek, annak szünetel a képviselői mandátuma, és a listáról bekerül egy következő abba a frakcióba, így nem változik meg a mandátumarány. De számos más megoldás is lehetséges. De ha el akarjuk ezt választani ilyen módon, akkor tegyük mellé a törvényi lábát is. Persze utána megmarad az a kérdés is, hogy valójában a kormányon és a parlamenten belüli szereposztás mennyiben tekinthető kifejezetten csak egy szereposztásnak, felülírva a törvény által szavatolt hatalmi ágak megosztásának az elvét. Mert ma a magyar demokráciának ez az egyik rákfenéje, hogy látszólagos a törvényhozási hatalom és a végrehajtó hatalom különállása. Ezt ma már inkább a fékek és ellensúlyok rendszerében lehet valamilyen módon értelmezni. Ha a hatalmi ágak megosztásáról beszélünk, ott talán az igazságszolgáltatás területén lehet még azt mondani, hogy a klasszikus locke-i vagy montesquieu-i elveknek megfelelő hatalmi megosztás működik. Remélem, fog is, erről beszéltünk elég sokszor a bírósági szervezet átalakításánál, hogy itt már néhány megbicsaklást az ember észlel az új struktúrában.

De amíg nincs ez, azt gondolom, helyes, ha a parlament igenis tárgyal a kormányzati struktúráról. Ugyanis az államtitkárok és a miniszterek túlnyomó többsége vélhetően képviselő lesz. Tehát ma Magyarországon nem választjuk szét ilyen szinten a végrehajtó és a törvényhozó hatalmat. Éppen ezért nem hibás az a 24 éve kialakult gyakorlat, amely az Országgyűlésnek is feladatot ad a kormányalakítással kapcsolatban, és az Országgyűlésben is tartalmi elemeket tárgyalunk meg a kormányzati struktúrát illetően. Hozzátevé az, amit most is hozzáteszek és máskor is, hogy természetesen a kormányoldalnak, a kormánynak a feladatköre, lehetősége és felelőssége, hogy ezt a struktúrát kidolgozza és meghatározza. De ahhoz, hogy mi ellenzéki képviselőként erről véleményt tudjunk mondani, ahhoz kéne legalább valamilyen javaslat. Úgyhogy remélem, Balla képviselő úr intencióit a továbbiakban felszólaló kormánypárti

képviselők megfogadják, és mondanak valamit a valóságos struktúráról.

Annál is inkább, mert az a modell, amelyet önök felvázoltak most, annak egyes elemei bizonyos kételeyeket vetnek fel. Például ez a törvény egy picit bővebben nyilatkozik már a Miniszterelnökségről. Legalább annyit tudunk, nemcsak a sajtóból, hanem most már az Országgyűlés hivatalos értesítéséből is, hogy a Miniszterelnökséget nem egy államtitkár, hanem egy miniszter fogja vezetni. Ez pedig, azt gondolom, enged arra következtetni, hogy komolyabb szerepet szánnak a Miniszterelnökségnek. Enged arra következtetni, hogy jelentős hatásköröket csoportosítanak át más minisztériumokból a Miniszterelnökséghez. Hogy miket, azt nem tudom, de valószínűleg jelentőseket. Nekem pedig az ezzel a gondom, hogy egy olyanfajta centralizációt valósít meg még a kormányon belül is, ami szerintem nem feltétlenül egészséges.

(17.10)

Ha eljutunk oda, remélem, nem fogunk, hogy úgy néz ki a kormányzati működés, hogy a Miniszterelnökségen hoznak politikai döntéseket szakmai ügyekben is, majd a minisztériumok ezeknek a politikai döntéseknek a végrehajtói lesznek, akkor nagyon közel kerülünk azokhoz az államberendezkedésekhez, ahol a párt kiadja az utasítást, valójában a párton belül, a pártközpontban dőlnek el a dolgok, teljesen mindegy, hogy jobb- vagy baloldali rendszerekről beszélünk, és a minisztériumok kvázi végrehajtók. Én ezt a veszélyt látom a mostani struktúrában.

Egy picit hasonlatos volt - legalábbis bizonyos területeken - a helyzet az elmúlt ciklusban is. Nem egy olyan törvényjavaslat vitáján vettem részt, ahol az államtitkárok mondtak valamilyen szakmai javaslatot; az én szakterületemhez legközelebb értelem szerűen a jog, az igazságszolgáltatás áll, mondott valamit államtitkár úr, aztán másnapra más lett belőle. Vagy kérdeztünk valamit államtitkár úrtól, és igazságügyi államtitkárként, mondjuk, azt kellett mondania, hogy nem tudja, talán.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ha sok ilyen válasz érkezik, és sok ilyen esetnek vagyunk tanúi, ahol az adott területért felelős szakállamtitkár véleménye egy napon belül megváltozik, az valószínűleg nem az ő saját megfontolásán alapult, hanem azon alapult, hogy ezt az utasítást kapta; vagy még abban a kérdésben nem kapott utasítást, ezért nem tudott mit mondani. Szerintem ez egy nagyon rossz struktúra, és ha ennek az erősödése várható most attól, hogy a Miniszterelnökségen összpontosulnak majd nemcsak egyes területek, hanem szinte az összes vagy éppen az összes, akkor ezen struktúra kibontakozásának

lehetünk tanúi. Én nem tudom, hogy így van-e, ugyanis önök nem mondanak erről semmit. Ugyanakkor meg azt látom, hogy ez a javaslat errefele tendál. Én pedig azt szeretem, persze ízlés kérdése, ha a szakminisztériumok nemcsak szakmai, hanem politikai felelősséget is viselnek az általuk képviselt területekért, az Igazságügyi Minisztérium az igazságügyért, a honvédelmi a honvédelemért, az egészségügyi az egészségügyért, és nem minden a Miniszterelnökségen dől el. Persze, mondom, elképzelhető, hogy más lesz az önök struktúrája.

A másik, ami egy picit nem tartalmi, hanem formai problémám, hogy ezt a javaslatot önöknek együtt kellett volna benyújtani a másikkal. Őszintén remélem, hogy ez nemcsak az elmúlt négy évben tapasztalható kapkodó jogalkotásnak az eredménye, hogy nem így történt, hanem valami más áll emögött. De amikor az elnök úr figyelmeztette Gúr Nándor képviselőtársamat arra, hogy térjen a tárgyra, és Gúr Nándor képviselőtársam azt mondta, hogy a tárgynál van és arról beszél, az a helyzet, hogy mind a kettejüknek igazuk volt. Ugyanis az, amiről ő beszélt, az valóban ebben a törvényben jelent meg, így az elnöknek igaza volt. De amiről ebben a törvényben szó van, az szoros összefüggésben volt az előzőekben tárgyalt, más napirendnél tárgyalt törvénnyel, ezért meg Gúr képviselőtársamnak volt igaza.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ebből egy dolog következik, hogy ezt a kettőt jó lett volna együtt tárgyalni, és ha már tárgyaljuk, akkor valamelyiknél, még egyszer mondom, jó lett volna, ha mondanak valamit arról, hogy hogyan is fog ez a struktúra kinézni; nem azért, mintha befolyásolni tudnánk, sokkal inkább azért, hogy legyen miről a véleményt elmondani.

A másik dolog, amit Tuzson képviselőtársam mondott, én sem gondolom azt, hogy a kormány ne tenne majd eleget annak, hogy megalkotja ezt a rendeletet. De hasonló helyzettel már találkoztunk, amikor az Országgyűlés hozott egy törvényt, kötelezte a kormányt egy rendelet megalkotására, és a kormány mégsem alkotta meg azt a rendeletet. Volt ilyen az elmúlt négy évben. Azt a veszélyt pedig fölveti egy ilyen, hogy ha a kormány itt is úgy dönt, hogy mégsem kívánja megalkotni, mert mondjuk, szeretné rugalmasan kezelni majd a jövőben ezt a kérdést, akkor mondjuk, országgyűlési képviselőként fogalmam nincs, hogy melyik miniszterhez forduljak, melyiket interpelláljam, melyiket kérdezzem, mert nem tudom a hatáskörét. Valószínűsítem még egyszer, hogy a kormány meg fogja alkotni ezt a rendeletet, de ha a jogalkotás technikájáról és menetéről beszélünk, akkor ezt még formai szempontból feltétlenül meg kellett említeni.

Éppen ezért, tisztelt képviselőtársaim, ugyanazon érvek alapján, mint amely érvek alapján nem

tudjuk támogatni a minisztériumok felsorolásáról szóló törvényt, így az ezekkel összefüggő módosításról szóló törvényjavaslatot sem. Mindazonáltal remélem, hogy érdemes lesz még egyszer szót kérnem, és egy pezsgőbb vita tud kialakulni ebben a témában, mert képviselőtársaim közül valaki legalább elénk tárja azt, hogy hogyan nézne ki majd a struktúra.

Nagyon szépen köszönöm a szót, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Staudt Gábor képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

DR. STAUDT GÁBOR, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Ígérem, rövid leszek. Abban egyet tudok érteni az előttem szóló Bárándy Gergellyel, hogy ezt a törvénymódosító csomagot valóban a minisztériumok felsorolásával egy javaslatban kellett volna benyújtani. Kicsit úgy érzem, hogy komikus, hogy még a mai országgyűlési napon történt, hogy ugyanerről, majdnem ugyanezekről a témákról kellett beszélni, ugyanígy, ugyanezeket a gondolatokat lehetett elmondani. Ez tulajdonképpen csak az átvezetése vagy javarészt csak az átvezetése a többi törvényen. Egyébként az is fájó, hogy többet nem tudunk meg ebből sem, mint az előző, T/106. számú javaslatból, amit ma kora délután is tárgyaltunk, mármint a módosításokról tárgyaltunk, és sajnálatosan még mindig nem lehet tudni, hogy pontosan milyen struktúrában, milyen feladat- és hatáskörökkel képzelettel a miniszterelnök a kormányát. Erre persze lehet azt mondani, hogy ez nem tartozik az Országgyűlésre, de azért engedjék meg, hogy az ellenzék is érdekelje, hogy akár melyik miniszterhez milyen feladat- és hatáskörrel tartoznak az adott területek, ez bizony egy fontos kérdés lehet.

Ha csak technikailag nézzük a javaslatot, az önmagában elég érdekes, hogy az általános indokolást egy olyan részletes indokolás követi, ami méretében, terjedelmében hasonló méretű, és nem azért, mert az általános indokolás olyan hosszú lenne. A részletes indokolást úgy oldották meg, hogy 1-42. alcímhez, és akkor itt láthatunk valami teljesen általános, mindenféle pontos részletet nélkülöző leírást.

Egyébként az előttem felszólaló fideszes képviselőktől azt is meg lehetett tudni, hogy itt rendeleti úton, minél több rendelettel és a törvények jogi hierarchiájában a törvények alatt elhelyezkedő joganyaggal próbálják meg megoldani a jövőben az ország kormányzását. Ezt hívják rendeleti kormányzásnak, amit már egyébként Kövér László házelnök úr belengetett korábban. Azt mondta, hogy tulajdonképpen rendeleti úton is lehet kormányozni, nem kell annyi törvényt alkotni. Ez egy sajátságos felfo-

gás, és amikor önök ezeket a javaslatokat betervezik, és mindig nagyon szépen megindokolják, hogy miért kell, mondjuk, a rendelethez nyúlni a törvény helyett; amit eddig törvényben tudtunk meghatározni, most rendeletként miért lesz jó, ha egy alsóbb szintű joganyagban kerül meghatározásra, ezzel általában sem értettünk egyet, és még ebben az esetben is szkeptikusok vagyunk, noha valóban a kormányt megilleti, hogy kialakítsa azt a feladat- és struktúra-rendszert, amiben ő elképzei a munkáját. De hát az ellenzéket és a parlamenti ellenzéket meg megilleti az, hogy ezt kritizálja, és esetleg akár jobbító felvetéseket is tegyen.

Tehát nem jó, ha ezt az egészet kormányzati, illetve rendeleti szintre vezetik ki. Ennyi erővel akkor egyébként a minisztériumok felsorolása is lehetne egy rendeletben meghatározva, mert nem látom, hogy ha már önök elindultak ebbe az irányba, akkor ezt miért ne lehetne megtenni. Lehet, hogy a következő ez lesz.

Ami a Miniszterelnökséget, az átalakuló Miniszterelnökséget illeti, kormányzati koordinációt ellátó minisztériumként fogják meghatározni a jövőben. Élek a gyanúval, hogy ez csak arra szolgál, hogy Lázár János miniszterként tudjon működni a jövőben.

(17.20)

Egyébként én még emlékszem arra, amikor Orbán Viktor úgy nyilatkozott, hogy ez az egész feladatkör, amit a Miniszterelnökség ellát, egy államtitkárt igényel, és nem kell oda miniszter. Most persze nem tudjuk, hogy mennyivel bővül ki ez a feladatkör, hiszen erről információnk nincsen, de én ugyanazt a feladatkört látom így első ránézésre, márpedig itt akkor csak arról lehet szó, hogy Lázár Jánost megajándékozzuk egy miniszteri titulussal; lehet, hogy már derogált neki államtitkárnak lenni. Tehát ezekkel a felsoroltakkal természetesen így nem tudunk egyetérteni.

Az 59. §-ban még egy dologra felhívnám a figyelmet, bár ez részben eddig is így volt, de az, hogy a helyettes államtitkárok esetében példának okáért 30 százalékkal el lehet térni a miniszter jóváhagyása alapján az ő alapilletményüktől, ez azért nem indokolt, mert ha valakinek van egy alapilletménye, a törvény meghatározza, hogy mondjuk, egy helyettes államtitkár mekkora összeget keres, akkor próbáljuk meg ehhez tartani magunkat; vagy ha már eltérésre lehetőség van, akkor az ne legyen 30 százalék. Lehet, hogy valaki persze több munkát végez, de ez a 30 százalék egy nagyon jelentős összeg, ráadásul egyébként a médiában a sajtó is több cikket szentelt annak, hogy bizony a legtöbb esetben ezekkel a juttatásokkal, ezekkel a pluszjuttatásokkal élnek is a miniszterek, és az a ritka, ha valamelyik helyettes ál-

lamtitkár fizetése, tiszteletdíja nincs eltérítve, és szinte nem találni olyat, aki a törvényben meghatározott alapilletményét kapná meg a munkájáért.

Úgyhogy én nem szeretném szaporítani tovább a szót. Ezek miatt, amiket felsoroltam, nem tudjuk támogatni a javaslatot. És alá szeretném húzni, hogy valóban sokkal elegánsabb lett volna, ha ezt egy csomagban, megfelelő, korrekt előkészítéssel és megfelelő indokolással, akár részletes indokolással hozzák be ide az Országgyűlés elé; arról már nem is beszélve, hogy mindez igaz a minisztériumok és a miniszterek feladat- és hatáskörére is.

Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, a KDNP képviselőcsoportja részéről kívánja-e valaki ismertetni a frakció álláspontját. *(Nem jelentkezik senki.)* Nem.

Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem, az LMP képviselőcsoportja részéről kíván-e valaki vezérszónoki felszólalást tenni. *(Nem jelentkezik senki.)* Jelentkezőt nem látok.

Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk.

Tisztelt Országgyűlés! Most további képviselői felszólalások következnek. Felhívom a figyelmüket, hogy ezekre 15-15 perces időkeret áll rendelkezésre.

Megadom a szót Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak, Jobbik-képviselőcsoport.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Talán az érdeklődés hiánya is mutatja, hogy kissé komikus az, hogy egy napon belül lényegében másodsor ugyanazt a tárgykört tárgyaljuk, és kicsit slendrián, összecsapott módon. Amikor a részletes indoklását vizsgálja az ember ezen előterjesztésnek, azt látja, hogy az 1-42-ig pontig végül is oda van vágva egy ömlesztett sajt, egy ilyen kis másfél oldalas, ebből silabizálja ki az ember, amit szeretne. Természetesen tiszteletben kell és lehet tartani az előterjesztésben is szereplő, a miniszterek közötti feladatmegosztás szabadságát egy kormányzati struktúra tekintetében, még mindamelllett is, hogy fogalmunk nincs arról, hogy maga a kormányzati struktúra hogyan fog kinézni, ugyanakkor legalábbis beszédes az, hogy a bizalmunkat kéri ehhez.

A biankó csekkek aláírását mi, nemzeti radikálisok annyira nem szeretjük, főleg, mert olyan, bár nyilván pontosító jellegű, de mégis nagyon komoly filozófiai tartalommal bíró változások is fellelhetők, mint amilyen a Kárpát-medencei gazdasági övezet kérdése, amit egész pontosan ezen előterjesztésben - megszámloltam - 17 helyen vesznek ki, húznak ki, nyilvánvalóan általunk még nem ismert, nagyon fontos külgazdasági szempontok érvényesülése érdekében.

De ugyanúgy, ahogy a miniszterek munkastrukturáját sem ismerjük, a minisztériumi strukturát sem. Nyilvánvaló, hogy egyszerű lett volna az indoklásban felvezetni azt három-négy sor erejéig, hogy miért van szükség erre, hová kerül ez a nagyon fontos terület, hová kerül a többi nagyon-nagyon fontos terület, hiszen azt látjuk, hogy amikor a külgazdaság fontossága mellett, és végre belátnak olyan dolgokat, hogy a külügyek tekintetében külgazdasággal is érdemes foglalkozni, és ez nem merülhet ki pusztán félgőzzel működő kereskedőházak nyitásával, tehát ennek átgondolt stratégiának kellene lennie, annak ellenére is, hogy bár retorikailag ez átgondolt stratégiaként mutatkozott az önök részéről, az utóbbi két-három évben sem változott meg az a teljesen egészségtelen exportszerkezet, miszerint Magyarország a piacait tekintve még mindig egészségtelen módon a Nyugattól függ, energiahordozók tekintetében pedig egészségtelen túlsúlyban a Kelettől.

Tehát látható az, hogy ami szavakban érvényesül az önök előterjesztésében, nem biztos, hogy a valóságba átszüremlik, és mondjuk, gazdasági hasznot is hajt nekünk, de a Kárpát-medencei gazdasági övezet koncepciója, amit jobbkosként a parlamentben magam is három-négy évvel ezelőtt többször elővezettem, megvédtem - egyébként egyetértésre találtam e kérdéskörben -, igenis egy olyan fontos és filozofikus, filozófiai mélységgel bíró, szimbólumértékű terület, amely nélkül nem lehet gazdaságfejlesztésről beszélni, és ami nem maradhat ki egy minisztériumi strukturából Magyarországon. Még egyszer mondom, a bizalmunkat kérik egy olyan strukturához, amit nem vezetnek elénk; ezt nem tudjuk megadni, egyértelmű módon.

De látnunk kell azt is, hogy ahogy a magáncsőd intézményét a 2010-es kampánytól kezdve a KDNP is többször kampányjelleggel felvezette, bizottsági szintre még bejutott, a tisztelt Ház elé soha nem került, hiszen valamilyen úton-módon mindig elkaszálták ezt megelőzően, ugyanígy beszédes az is, hogy a mai nap folyamán az első indítványaink egyike az EP-választás után az volt, hogy a házelnök is szavazhasson, a valós négyötöd és nem az összes képviselő négyötöde valósulhasson meg. Jelzésértékű, hogy nem, mondjuk, a devizahitelek érdekében nyújtottak be egy nagyon gyors, nagyon jól kimunkált mentőcsomagot, nem a magyar földvédelem pontosítása tekintetében tettek javaslatokat, hanem a saját hatalmi strukturájukat szilárdították és próbálták keményíteni tovább; az első döntések jelzésértékűek. Ha pedig ehhez kérik a hozzájárulásunkat, ami most előttünk fekszik, lehet, hogy érdemes lenne megmagyarázni, hogy a 17 helyről kivett, eltüntetett Kárpát-medencei gazdasági övezet koncepciója - ami, ha nemcsak csonka-Magyarország tekintetében gondolkodunk, hanem az egész medencét illetően, akkor az egyetlen továbbvezető út a magyar

gazdaság számára is, miután kiszaradt állapotát sikerült felszámolni - hova kerül át, melyik minisztériumi strukturában jelenik meg. Nem érdekel bennünket annyira, hogy melyik miniszter alatt, hiszen ez részletkérdés, strukturális kérdésekről beszélünk, gazdaságfejlesztés ugyanis nem valósulhat meg ezen kérdéskörök tisztességes elhelyezése, felelősségi körökkel való ellátása nélkül.

Tehát megint ott tartunk, magunkat unjuk lassan, amikor évek után újra és újra elmondjuk, hogy biankó csekkhez kérnek hozzájárulást, mi ezt nem tudjuk megadni. Valóban adódik a kérdés, hogy ha rendeleti kormányzásra készülnek, legalábbis részlegesen, akkor miért nem lehetett a felsorolást is egy rendeletbe rakni, miért hozzák ide, amikor konkrét vita nem alakul ki, mi elmondjuk a magunkét, válaszolni nem mernek rá, meg nem is akarnak, a zárzóban esetleg valamifajta leoltást kapnak az ellenzék bizonyos képviselői vagy képviselőcsoportjai, de valódi vita ezek kapcsán nem alakul ki. Tehát az, hogy a relatív négyötöd létrejön, a levezető elnök szavazati joga meglegyen, ez úgy látszik, fontosabb, mint az általam említett több kérdés, a devizahitelek kérdésének rendezése, vagy jelen esetben az, hogy a Kárpát-medencei gazdasági övezet koncepciója hova kerül, kinek a felelősségi körébe kerül. Azért mondom el ennyiszor, hogy kiprovokáljak rá legalább egy rövid választ. Ez lenne a parlamentarizmus, egy tisztességes parlamenti vita lényege, de sajnálattal meg kell állapítanom, hogy az érdeklődés hiánya is azt mutatja, hogy a nemzeti ellenzéken kívül ez jelen pillanatban nem sok mindenkit érdekel Magyarországon, ez az, ami igazán sajnálatos. Pontosabban Magyarországon sokakat érdekel, a magyar választópolgárok köréből, de állítólagos képviselőket sokkal kevésbé, és ez az, ami szegényteljes.

Köszönöm a lehetőséget. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdem, kíván-e még valaki felszólalni az adott napirend keretében. *(Jelzésre:)* Szabó Szabolcs független képviselő. Megadom a szót, képviselő úr.

SZABÓ SZABOLCS (független): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Köszönöm szépen a szót. Itt az ellenzéki kollégák a probléma lényegét, azt hiszem, már összefoglalták, amivel voltaképpen az Együtt-PM is alapvetően egyetért. Tehát a mi problémánk alapvetően ezzel a módosító javaslattal, hogy a kormány, a kormányzó többség voltaképpen rendeleti úton óhajtja a jövőben meghatározni a minisztériumoknak, illetve a központi hivataloknak a feladatköreit, amivel mi nagyon nem értünk egyet. Másrészt nem nagyon értünk egyet azzal sem, hogy a Miniszterelnökségből minisztériumot csinálnak, hiszen

voltaképpen a tükörreferatúrákat intézményesítik ezzel a javaslattal, és voltaképpen azt a kézi vezérlést teszik gördülékenyebbé, amit az elmúlt négy évben is folyamatosan láthattunk.

Másrészt azért én szeretnék ezen túlmenően két kérdést feltenni, mert nem igazából tiszta számunkra, hogy ezeket hogyan gondolják szabályozni. Az első kérdésünk az lenne az előterjesztőhöz, hogy a tárca nélküli miniszterek feladatki szabási rendszerét egészen pontosan hogyan gondolják megoldani.

(17.30)

Ugyanis ebből a módosító javaslatból az tűnik ki, hogy mostantól kezdve majd a tárca nélküli miniszter a szakminisztériumokhoz is tartozhat, tehát voltaképpen utasítást adhat a közigazgatási államtitkárnak meg a helyettes államtitkárnak, illetve az ő munkáját segítő szervnek, de mi van akkor például, ha a tárca nélküli miniszter ad egy utasítást, meg a szakminiszter ad egy másik utasítást, ami üti egymást. Akkor kockát vetnek, vagy ez hogy lesz egészen pontosan megoldva?

A második kérdésünk az lenne az előterjesztőhöz, hogy a fővárosi, illetve a megyei kormányhivatalok vajon hova fognak tartozni, ugyanis ez sem derült ki számunkra. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem, kíván-e még valaki felszólalni. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok. Megkérdezem Vejkey Imre képviselő urat, kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Jelzésre:)* A képviselő úr jelzi, hogy nem kíván reagálni.

Tisztelt Országgyűlés! Az általános vitát lezárom. Az előterjesztéshez további módosító javaslatok benyújtására már nincs lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk. Most a **napirend utáni felszólalások** következnek.

Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Kiss László képviselő úr, MSZP-képviselőcsoport. Megadom a szót ötperces időkeretben.

KISS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Nem annyira szervesen politikai témában szerettem volna szót kérni, hanem abban a megtiszteltetésben van részem, hogy e Ház falai között emlékezhetek meg a III. kerület egyik gyöngyszeméről, a százéves Gázgyári lakótelepről. Talán kevesek számára ismert ez a terület, ezért szeretném ebben a Házban is ezt a területet, ezt a kuriózumot bemutatni, amely egyedülálló ebben az országban.

Maga az Óbudai Gázgyár 1911-1913 között épült, hatalmas területen, mintegy 27 hektáron helyezkedett el. A gyár mellett 1911-1914 között saját lakótelep, munkástelep és tisztviselőtelep is épült, a kor nagyon jelentős építész, Almási Balogh Lóránd tervezésében. A remek építész szinte művésze volt hivatásának. Ha valaki ezen a lakótelepen jár, akkor láthatja, hogy ez meglátszik a csodálatos épületeken is.

A munkáslakótelep maga négy egységből áll: két hosszú házsorból, és óvodával, más kiszolgáló egységekkel is megépítették ezt a lakótelepet. Azt lehet mondani, hogy akár a kor legmodernebb színvonalán is áll. Félkör alakú háztömbök, a telek közepén az óvoda, szemben hatalmas, platánfa övezte park. Ez egy elzárt közösség számára is minden akkori és mostani igényt kielégített. Kiépültek a telepet ellátó szociális egységek: hentesüzlet, mosoda, pékség. Híres volt a helyi dalárda, és a ma sajnos nagyon lepusztult, nem használt művelődési ház adott helyet a tisztai kaszinónak is. Nem csak ez a lakótelep egyedi; maguk a lakások is egyediek, a tervező ugyanis nagy kreativitással végezte a munkáját. Az előírásoknak megfelelően száz kétszobás sárga házikó épült zöld spalettával, minden ablakban virágtartóval és piros muskátlival.

Érdemes ezt azért felidézni, mert a mai napig is ez a lakótelep ilyen környezettel rendelkezik, ugyanígy a mai napig is megtekinthető ez az építészeti csoda. A háztömbök mögött a lakásokhoz virágoskertek és veteményesek tartoznak. Ha belegondolnak egy kicsit, akkor elgondolkodhatnak azon, hogy az előző korszakokban mennyire nagy dolog lehetett az óbudai munkásság, az óbudai lakótelepen élők számára a kertkapcsolatos emeleti lakások, illetve a kis parcellák, amelyek a földszinti lakásokhoz tartoznak. Hatalmas presztízs volt az Óbudai Gázgyárban dolgozni, a Gázgyári lakótelepen lakni.

A lakótelep másik nagy egysége a tisztviselőtelep. Itt inkább egy Duna-parti villasor az, ami a szemünk elé tárul. A hatalmas házakat hatalmas kertek veszik körül, az igazgatóé körülbelül 450 négyzetméteres, tehát látszik az, hogy megadták a módját a dolognak, és látszik az is, hogy a Gázgyári lakótelepen azt is fontosnak tartották, hogy a gázgyár vezetése együtt éljen a munkássággal.

Ez a közösség egyedülálló az országban. Az, hogy idén százéves maga a lakótelep, és százéves ez a közösség is, azt hiszem, hogy nagyon-nagyon fontos évforduló mindenki számára. Elejétől fogva a mai napig az itt élők fontos részei a III. kerület közösségének, ahogyan maga az épületegyüttes is nagyon fontos része a III. kerület építészeti értékeinek.

Tisztelt Ház! Sajnos azonban ennek a közösségnek a problémái a mai napig egyre inkább súlyosbodnak. A Gázgyáriak, majd jelenleg a főváros nem bizonyul a terület gondos gazdájának. A műemlék épületek homlokzata rossz állapotban van, a lakáso-

kat nem lehet eladni, a főváros nem tudja értékesíteni, a bérleti viszonyok rendezése pedig nem történt meg megnyugtatóan. Amikor néhány évvel ezelőtt ugyanis a többször már évtizedek vagy évszázad óta ott élő családok leszármazottjai bérleti jogviszonyát rendezték, akkor volt olyan család, amely örökbérleti jogviszonyt kapott, de volt olyan is, aki csak a gázgyárban való munka idejére kapta meg ezt a bérleti szerződést; ha az állásukat veszítik ezek az emberek, hajlékukat is veszítik.

Sokszor olyan családokról beszélünk, akik több generáció óta élnek itt, és mégis ennyire méltánytalan helyzetbe kerültek. Nem beszélve arról, hogy a fővároshoz képest itt irreálisan magasak ezek a lakbérek, amelyeket megállapítottak, és ehhez képest pedig az épületek állaga folyamatosan romlik.

Tisztelt Ház! Szándékom szerint szerettem volna közel hozni önökhöz a III. kerület ezen díszének a problémáit (*Az elnök a csengője megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), illetve magát ezt a díszet is.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. Reméljük, hogy a problémák is megoldódnak az évfordulóval. (*Taps az MSZP soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány képviselője jelezte, hogy nem kíván válaszolni az elhangzottakra.

Tisztelt Országgyűlés! Napirend utáni felszólásra jelentkezett Ikotity István képviselő úr, LMP-képviselőcsoport: „A tankönyvbotrány felgöngyöltése” címmel. Megadom a szót ötperces időkeretben.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A közoktatás átalakítását folyamatos botrányok kísérték. Néhány héttel ezelőtt pattant ki a legutóbbi, amit tankönyvrendelési botránynak nevezünk. Mindez egyenesen következett persze a könyvellátási rendszer erőszakos átalakításából.

A tankönyvpiac szereplőivel való egyeztetéseket mellőzték, eleve kizárták őket a rendszer kialakításából. Először csak a tankönyvterjesztési rendszert központosították, aminek meg is lett az eredménye: az elmúlt év őszén több mint félmillió, 600 ezernél is több azoknak a tankönyveknek a száma, amelyek nem érkeztek meg időben a megfelelő helyre, nem érkeztek meg az iskolákba. A diákok hosszú hetekig, hónapokig nem jutottak hozzá az előre kifizetett tankönyveikhez. A súlyos kudarc azonban nem tántorította el az oktatási államtitkárságot, így a tankönyvterjesztési rendszer átalakítása után immár a tankönyvellátási rendszert is államosították, központosították.

A következő tanévre az államosított iskolák - ugye, tudjuk, hogy öt iskolából négy állami fenntartásba került - 80 százaléka már kizárólag a Klebelsberg Intézményfenntartó Központ által enge-

délyezett, szűkített tankönyvjegyzékből rendelhet tankönyveket. Évfolyamonként és tantárgyanként ez legfeljebb kettő, de sok esetben kizárólag egyféle tankönyvet jelent, egyféle tankönyv rendelhető, döntően a két frissen államosított tankönyvkiadó kiadványairól van szó.

Ráadásul a szűkített tankönyvjegyzéket csak később, rossz nyelvek szerint szándékosan az áprilisi választások után tették közzé, mert tudták, hogy mekkora felháborodást fog kiváltani a pedagógusok körében az új tankönyvlista. A taneszközök megválasztásában súlyosan korlátozott pedagógusok lényegében csak megkérdőjelezhető minőségű tankönyvek közül választhatnak. Meg kell hagyni azonban, hogy a tankönyvellátás korábbi rendszere valóban bőségesen hagyott maga után kivetnivalót, ezt az LMP sem tagadta soha, de a most látható görcsös központosítás, államosítás és a további uniformizálás helyett a közoktatás szereplőivel egyeztetett ésszerű megoldásra lenne szükség.

(17.40)

Nem letarolni kellett volna a magyar tankönyvkiadókat, hanem élve a kormányzati szabályozás eszközeivel, egy hatékonyabb rendszert felépíteni. A tankönyvpiac államosítása most gyakorlatilag kivégzi a magyar tankönyvkiadókat. Magyar vállalatok mennek csődbe, magyar munkavállalók kerülnek az utcára, sok évtizedes tapasztalat és szakmai műhelyek munkája vész kárba a tankönyvkiadók csődjével.

Az új tankönyvellátási rendszer ráadásul nem is lesz olcsóbb, pedig többek között ezzel indokolták az államosítását. Sok új, állami tankönyv drágábban rendelhető, mint a korábbiak, és a tavaly megvásárolt, tartós tankönyvek jelentős részét is lecseréltetik az iskolákkal, ami több milliárd forintos pazarlást jelent.

A tankönyvellátási rendszer államosítását a rohamtempó és a nyilvánosság kizárása jellemezte. A Lehet Más a Politika április végén beadta közérdekűadat-igénylését az oktatásirányítás különböző intézményeihez. A beérkező válaszokkal hamarosan a nyilvánosság elé is kiállunk. Előljáróban most csak annyit, hogy bőven volt mit titkolni az oktatási államtitkárságnak a tankönyvrendszer átalakításával kapcsolatban. Az LMP kezdeményezésére ezek egy része ki fog derülni.

Összefoglalva tehát: a központosított-államosított tankönyvellátó drága, korlátozza a pedagógusok lehetőségeit, a professzionális szakembereket kiteszi az utcára a kiadók csődbe juttatásával, munkahelyeket számol fel, visszaveti az innovációt, a kreativitás kibontakozását, márpedig erre itt erős szükség lenne. Nem is tudom pontosan, hogy mi az,

amivel motiválni fogja a tankönyvfejlesztőket arra, hogy előrelépés történjen; a magyar tankönyvek nem tartoznak az európai élvonalba.

Mindennek a tetejébe - és ezt a végére hagytam - még a tanulóknak is rossz ez. Az oktatás-nevelés nem egy futószalag, tehát lehetőséget kellene a tanároknak biztosítani.

A Lehet Más a Politika őszintén reméli, hogy még időben rájön a kormányzat erre a hibára, és erre talán az új közoktatási államtitkár személye is reményt adhat.

Köszönöm, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány képviselője jelezte, hogy írásban kíván válaszolni az elhangzottakra.

Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend utáni felszólalásra jelentkezett Farkas Gergely képviselő úr, a Jobbik képviselőcsoportjából: „Miért nem oldotta meg a kormány a több ezer tisztességes szőlőtermesztő és borosgazda problémáját az elmúlt négy évben?” címmel. Megadom a szót ötperces időkeretben.

FARKAS GERGELY (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Kedves Képviselőtársaim! Azzal kell kezdeni, hogy szomorúan látom, hogy egyetlen államtitkár sem tisztelte meg ezt a fontos kérdést ezen mostani napirendi pontnál (*Közbeszólás a Jobbik soraiban: Szégyen!*), amivel nem engem sértenek meg, hanem azt a több ezer embert, akit érint ez a probléma. Ennek ellenére el szeretném mondani a felszólalásomat, bízva abban, hogy lesz eredménye.

Az új ciklusban az első felszólalásomban egy olyan problémát szeretnék az Országgyűlés színe elé hozni, amely erőteljesen érinti a magyar szőlő- és bortermelőket, többek között választókerületem, Bács-Kiskun megye 5. számú választókerületének számos gazdáját. Olyan probléma kapcsán szeretném a kormányt lépésekre ösztönözni, ami már többször felmerült itt az Országgyűlésben, sőt az elmúlt négy évben ígéretet is kaptunk a megoldásra, a helyzet azonban nemhogy rendeződött volna, hanem talán lehet azt mondani, hogy idén még súlyosabb lett. Ez a probléma a nagy mennyiségű, kétes minőségű, olcsó olasz bor importja hazánkba, és ennek hatása a hazai szőlőfelvásárlási és borárakra.

Mivel lehet, hogy sokan nem is tudják pontosan, miért is probléma ez, engedjék meg, hogy kicsit kifejtsem. Statisztikák szerint az olasz borimport az előző években akár az egymillió hektolitert is elérhette. A behozott, legtöbbször számla nélkül érkező olasz vagy a piacon megjelenő, olasznak álcázott bor olyan alacsony áron kerül a piacra - 80 forint/liter körüli áron -, hogy az azt eredményezi, hogy a magyar bortermelők nem tudják eladni a saját borukat,

hisz eleve a szőlőfelvásárlási ár is több ennél, s akkor még a sok egyéb költségről nem is beszéltünk. Így több esetben még most, májusban is majdnem tele vannak a borospincék, ami az őszi szőlőfelvásárlási árakat is lenyomja, s így már veszteséges lesz a szőlőtermelőknek is a gazdálkodás.

Tisztelt Képviselőtársaim! A probléma nem új keletű, ezért érdemes megnézni, hogy mi történt az elmúlt négy évben ez ügyben. Az előző ciklusban többször felvetődött a Mezőgazdasági bizottság tagjai által ez a probléma, sőt külön Szőlészeti és borászati albizottság is létrejött, amely tárgyalta is az olasz borimport hazai piacra való hatását. Ez azonban kevés volt ahhoz, hogy megoldás szülessen a problémára a kormány részéről. Érdekesség, hogy a Szőlészeti és borászati albizottság hivatalosan az előző ciklusban nem szűnt meg, de 2012 júliusa óta fideszes elnöke nem hívta össze. Ezek alapján azt gondolhatnánk, hogy az ágazat problémái mind megoldódtak. Vagy mégsem?

A kérdésre a választ jól mutatja, hogy nemrég újra a közfigyelem középpontjába került ez az ügy, köszönhetően Soltvadkert jobbikos önkormányzati képviselőjének. Zsikla Győző egy érdekes bemutatóval szemléltette a kreatív borkészítést az önkormányzat testületi ülésén. Egy, sajnos bizonyíthatóan bevett gyakorlatot mutatott be, amely mindennemű borszabályozást megsért. Némi alkohol, színezék és cukorszirup felhasználásával s olcsóbb árkategóriájú, de minőségi bor összekeverésével alkotott pancsolt bort. Az összetevők egyszerűen beszerezhetőek vagy helyettesíthetőek akár olcsó, silány olasz borral, és feljavításukhoz magyar bort használnak házasításra.

Most tehát Zsikla Győző, de korábban parlamenti felszólalásaiban jobbikos képviselőtársam, Suhajda Krisztián is sürgette a megoldást, előrelépés mégsem történt. Pedig, ahogy egy múlt heti interjúból kiderült - ahol is Kiss Eliza a szőlő-bor ágazat fejlesztéséért felelős miniszteri biztos nyilatkozott -, önök is tisztában vannak a problémával. Ugyanakkor, ha ez így van, akkor még súlyosabb az önök felelőssége. Ha tudják, mi zajlik, és elvileg azt mondják, hogy a megoldást is tudják, akkor miért nem tettek semmit az elmúlt négy évben? Miért nézték tehetetlenül, hogy tisztességes gazdák menjenek tönkre? Úgy gondolom, hogy ez egy nagyon súlyos bűn az önök részéről.

A megoldási javaslat pedig adott lenne. Mindeképp növelni kell az ellenőrzések számát, de azok jellegének megváltoztatásával, például a hosszabb ügyintézési idővel is visszatartó hatást lehetne elérni. Szigorítani kellene a forgalombahozatali engedélyezést, amely szintén a silány minőségű bor kiszűrését segítené elő.

Felmerül még egy kérdés, hogy mennyire veszik ténylegesen számba a visszaesőket az importőrök esetében. Az elrettentő mértékű büntetések pedig

kiszűrhetnék a tisztességtelen borforgalmazást, ami eredményeként helyzetbe lehetne hozni a tisztességes magyar gazdákat.

Tisztelt jelen nem lévő Államtitkár Úr! Ha már nagyon helyesen szabadságharcot hirdettek a magyar pálinkáért mint a magyarság egyik értékéért, akkor miért nem tudnak határozott lépéseket tenni egy másik, évszázados hagyományokkal rendelkező nemzeti italunkért is? Miért nem volt elég az elmúlt négy év? Font Sándortól és Bányai Gábortól is folyamatosan csak ígéretést hallhattunk, most pedig éppen Kiss Eliza miniszteri biztos teszi ezt, de érdemi lépés nem történt.

Tisztelt Államtitkár Úr! Mindezek után kérdezem: mikor fog végre a kormány megálljt parancsolni a rossz minőségű, olasz bor országba érkezésének, és teszi meg azokat a lépéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy a képzett, tradícióval rendelkező, becsületes magyar szőlész- és borosgazdák jövője ne kerüljön veszélybe?

Várom megtisztelő válaszát. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A kormány képviselője jelezte, hogy írásban kíván válaszolni az elhangzottakra.

Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend utáni felszólalásra jelentkezett Novák Előd képviselő úr, a Jobbik képviselőcsoportjából: „Az új Országgyűlés első feladatai között kellene szerepelnie a politikusbűnözés visszaszorításának” címmel. Megadom a szót ötperces időkeretben.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A politikusbűnözés visszaszorítása továbbra is várat magára, sajnos, és a kampány során is tapasztaltuk a választópolgárok részéről azt az elementáris igényt, amely ennek visszaszorítása érdekében megmutatkozott.

Ezért a Jobbik már az Országgyűlés megalakulása napján benyújtott néhány, a politikusbűnözés visszaszorítását célzó törvényjavaslatot, többek közt egy alaptörvény-módosító javaslatot a mentelmi jog megszüntetése érdekében, hiszen ez a parlamentáris demokráciának egy olyan idejétmúlt intézménye, amelyet, azt gondoljuk, hogy ideje volna eltörölni. Hiszen az Alaptörvényben szép szavak szintjén ott van, hogy - idézem - a törvény előtt mindenki egyenlő, csak aztán kiderül, hogy vannak egyenlőbbek, akiknek jár a politikusi felelőtlenség, ez a kiskapu, amivel tulajdonképpen köztörvényes bűncselekményekkel bújnak rendszerint a mentelmi joguk mögé azok a politikusbűnözők, akik így nemcsak az elítéléstől nem kell féljenek, hanem, tévedés ne essék, még valójában nyomozni sem lehet az ügyükben, valójában a nyomozó hatóságokat is akadályozza ez az ügy. Ezért nem tudhatjuk, hány Simon-ügy van

még az MSZP-ben. Nem tudhatjuk, hiszen gyakorlatilag a nyomozó hatóságok sem folytathatnak eljárást mentelmi joggal rendelkező képviselővel szemben. A Jobbik ezért benyújtotta ezt a javaslatot, és nagyon szeretnénk, ha az Országgyűlés végre ezt a kérdést elfogadná.

A politikusbűnözés legáltalánosabb törvényesített formája a politikusi álláshalmozás, még jelen pillanatban is, bár idéntől végre megszüntetésre kerül az a legáltalánosabb gyakorlat, hogy valaki egyszerre, mondjuk, országgyűlési képviselő és mellette még, mondjuk, polgármester is.

(17.50)

A Jobbik egy komoly, nagy sikere ez, hiszen mi nemcsak jó példával jártunk elől, és egyedüli pártként önkorlátozásként ezzel már éltünk, hanem a mentelmi jog esetében is csak a Jobbik képviselői azok, akik soha nem élnek a mentelmi jogukkal.

Ezen túlmenően törvényjavaslatokat is benyújtottunk az előző ciklus során, és bár rendre olvasatlanul leszavazták azt a kormánypártok, sőt a többi ellenzéki képviselő is, amit a Jobbik követelt, azonban előbb-utóbb látva a társadalmi nyomást - a kormánypártok is meghátráltak. Így most hasonló támadásba kezdünk a mentelmi joggal szemben, hiszen azt gondolom, ahogy a politikusi álláshalmozásnak sikerült véget vetni, úgy a mentelmi jogot is végre el lehet törölni. Ez szükséges ahhoz, hogy az efféle politikusbűnözőkre egyáltalán fény derüljön, hiszen nem is folyhatnak nyomozások ezekben az ügyekben, ezért azt gondoljuk, hogy ideje volna ezzel végre leszámolni.

Arra, hogy a mentelmi jog nélkül is lehet végezni tisztességes képviselői munkát, a legjobb példa pontosan a Jobbik Magyarországért Mozgalom, hiszen ellenünk számos különböző koncepciók eljárás folyt, különösen a Gyurcsány-, Bajnai-rezsimek idején. Az én esetemben is öt különböző ügyben állapította meg bíróság jogerősen 2006. október 23. óta, hogy jogszerűtlenül állítottak elő, miközben jogszerűen egyszer sem sikerült. És mindezek ellenére, hogy mi sohasem bújtunk ezekben az esetekben a mentelmi jogunk mögé képviselővé válásunk után sem, ennek ellenére rendkívül aktív képviselői munkát tudott végezni a Jobbik-frakció: több törvényjavaslatot és több határozati javaslatot nyújtott be a Jobbik, mint az összes többi ellenzéki párt együttvéve az előző ciklusban. Sőt, továbbmegyek: azért amióta az LMP kétfelé, az MSZP meg már háromfelé szakadt - fogalmazzunk egyértelműbben -, több törvényjavaslatot, több határozati javaslatot nyújtottunk be, mint az összes többi ellenzéki képviselő együttvéve. Mentelmi jog nélkül is lehet tehát tisztességes munkát végezni.

Ha komolyan gondoljuk azt, hogy a törvény előtt mindenki egyenlő, akkor kérem önöket, hogy a Vona Gáborral közösen benyújtott, Alaptörvényt módosító javaslatomat tárgysorozatba venni szíveskedjenek a jövő hét hétfői plenáris ülésen, ahol várhatóan ez a kérdés is napirendre fog kerülni.

Benyújtottunk azonban még több javaslatot is, hiszen egy egész törvényjavaslat-csomaggal készülünk, a Jobbik programjában ugyanis - ahogy 2010-ben, úgy 2014-ben is - mi letettük az asztalra, a választók asztalára azt a programcsomagot, amit akár a politikusbűnözés visszaszorítása érdekében kidolgoztunk. Több mint egymillió választópolgár nevében eljárva nyújtjuk be tehát ezeket a javaslatokat, hiszen van rá nagyon komoly választói igény, így örülnénk, ha előbb-utóbb napirendre kerülhetnének még olyan kérdések is, mint a kötelező vagyongyarapodási vizsgálat a NAV által minden országgyűlési képviselő, kormánytag és államtitkár esetében az elmúlt huszonnégy évre visszamenőleg, hiszen akkor még számos hasonló politikusbűnözési esetre derülhetne fény.

Fontos volna természetesen az országgyűlési képviselők esetleges kettős állampolgárságára vonatkozó nyilatkozattétel is. Azt gondolom, ezek önmagában is megérnek egy misét, és fogjuk is ezeket a kérdéseket feszegetni a következő években, egészen addig, amíg ezeket a javaslatokat el nem fogja fogadni a kormánytöbbség.

Köszönöm figyelmüket. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány képviselője jelezte, hogy nem kíván válaszolni az elhangzottakra.

Tisztelt Országgyűlés! Napirend utáni felszólásra jelentkezett Demeter Márta képviselő asszony, MSZP-képviselőcsoport: „Emlékezzünk” címmel. Megadom a szót ötperces időkeretben. Parancsoljon!

DEMETER MÁRTA (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A múlt héten két neves nap is alkalmat adott arra, hogy emlékezzünk azokra, akik a magyar történelem legnehezebb pillanataiban is küzdöttek hazánk függetlenségéért és szabadságáért. Május 21-én a magyar honvédelem napját ünnepeltük, míg a tegnapi napon, május utolsó vasárnapján pedig a magyar hősök emlékünnepén hajtottunk fejet. Úgy gondolom, hogy itt az Ország-ház falai között is illő emlékeznünk.

A magyar történelem hosszú küzdelmek sora. A küzdelem sok esetben a magyarság és a magyar állam pusztá fennmaradásáért folyt, míg az 1848-as és az 1956-os forradalmak idején a Magyarország függetlenségéért folytatott harc összekapcsolódott az egyéni szabadságjogokért, a demokráciáért és a társadalmi haladásért folytatott küzdelemmel. E küzdelmek történelemkönyvekben megörökített nagy

alakjainak, katonáinknak és névtelen hőseinknek köszönhetjük, hogy az elmúlt ezer év vihara ellenére Magyarország független országgént, az európai nemzetek közösségének egyenrangú tagjaként létezik Európa közepén.

Ma a mi felelőségünk, hogy ezt az örökséget megvédelmezzük, hogy egy szabad, gyarapodó országot hagyassunk gyerekeinkre és unokáinkra. Az elmúlt évtizedek eredményeire építkezve erre jó esélyünk van, hiszen Magyarország ma a világ erősebb katonai szervezetének, a NATO-nak tagja, és európai uniós tagállamként a világ egyik legnagyobb politikai és gazdasági közösségébe tartozik. Világosan kell látnunk, hogy az egyre gyakoribb és sokszor indokolt kritikák ellenére a NATO és az Európai Unió jelenti ma a stabilitást és a biztonságot az egyre súlyosabb konfliktusokkal sújtotta világunkban. Elég csak szétnézni az Európai Unió határai mentén, hogy lássuk: a béke és a biztonság mennyire nem magától értetődő adottság.

Tudatában kell lennünk, hogy veszélyes világban élünk. A globalizáció következtében újfajta, hagyományos eszközökkel nehezen kezelhető fenyegetések sora jelent meg, amelyek súlyos veszélyt jelenthetnek Európára és benne hazánkra is. Az országok között kialakult sokrétű függőségi viszonyok miatt a világ távoli pontjain dúló fegyveres konfliktusok is drámai hatással lehetnek életünkre. Ráadásul az utóbbi időben tágabb régióink biztonsági környezete is átalakult, hiszen gondolhatunk itt akár az arab tavaszra vagy pedig az elmúlt hónapok ukrainai eseményeire is, mindemellett a természeti és ipari katasztrófák lehetősége továbbra is veszélyt jelent. Mindez arra kell figyelmeztessen minket, hogy Magyarország polgárainak biztonsága érdekében nélkülözhetetlen a XXI. század fenyegetéseire reagálni képes, modern haderő.

Ennek szükségességét a Magyar Honvédség katonái az elmúlt években is példamutató módon igazolták, hiszen ők voltak azok, akik segítettek, amikor emberek tízezrei rekedtek a hó fogságában; ők voltak azok, akik vállvetve segítettek a Duna-parti települések lakosainak a rendvédelmi szervek állományával és sok ezer önkéntessel együtt a vészhelyzetben; és ők azok, akik egyébként jelen pillanatban is a világ veszélyes válságövezeteiben más nemzetek katonáival teljesítenek szolgálatot azért, hogy megóvják a békét és a biztonságot.

E tiszteletre méltó, nemes szolgálatot sajnos évről évre romló anyagi és technikai feltételek közepette kell ellátniuk. Miközben az elmúlt négy évben a honvédelmi vezetés persze nem fukarkodott hangzatos szólásokkal, eközben történelmi mélypontra süllyesztették a honvédség költségvetését, a modernizáció pedig teljesen elakadt. Csak és kizárólag az állomány elhivatottságának és áldozatkészségének köszönhető az, hogy a Magyar Honvédség a mai na-

ig működőképes; és teszik ezt úgy, hogy befagyasztották évek óta a katonák illetményét, és csupán közvetlenül a választások előtt egy minimális tízezer forintos kampánypótlékot biztosítottak az altiszti és a szerződéses állományoknak.

Az új honvédelmi vezetéstől azt várjuk el, hogy végre ne csak szép szavakkal, hanem tettekkel is becsüljék meg katonáinkat és a honvédségi dolgozókat. Itt az idő, hogy megkezdődjön végre a katonák és a honvédségi dolgozók illetményének megígért rendezése. Itt az idő, hogy a kormány változtasson hibás politikáján, fejezze be a honvédség leépítését, és végre kezdjen *(Az elnök csengetéssel jelzi az idő-*

keret leteltét.) modernizációba, hogy ütőképes, XXI. századi haderőt teremthessünk meg.

Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! A kormány képviselője jelezte, hogy írásban kíván válaszolni az elhangzottakra.

Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a tavaszi ülészak **következő ülésére várhatóan** - a házbizottság döntésétől függően - **2014. június 2-án kerül sor.**

Megköszönöm munkájukat, az ülést bezárom.

(Az ülés 17 óra 59 perckor ért véget.)

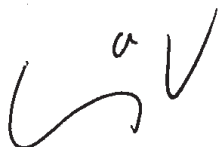
Hiszékeny Dezső s. k.
jegyző

Móring József Attila s. k.
jegyző

Pócs János s. k.
jegyző

Schmuck Erzsébet s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
Nyomda: MULTISZOLG Bt., Vác
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666